

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 51

Presidència **de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud**

Sessió celebrada dia 4 d'octubre de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 13541/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a béns culturals i obres artístiques de la Fundació Sa Nostra. [2783](#)
- 2) RGE núm. 13547/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a targetes sanitàries. [2784](#)
- 3) RGE núm. 13552/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tractament a l'Advocacia de la comunitat autònoma. [2785](#)
- 4) RGE núm. 13549/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a paràmetres de transparència del Govern. [2786](#)
- 5) RGE núm. 13555/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a execució de l'estudi de viabilitat del Centre BIT d'Eivissa. [2787](#)
- 6) RGE núm. 13556/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pagament al servei d'ambulàncies. [2789](#)
-

- 7) RGE núm. 13557/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a facturació a tercers en el Servei de Salut de les Illes Balears. [2790](#)
- 8) RGE núm. 13548/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cessament de la gerent de l'IBAVI. [2791](#)
- 9) RGE núm. 13550/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reestructuració dels distints càrrecs del SOIB. [2793](#)
- 10) RGE núm. 13551/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació ciutadana en l'elaboració dels pressuposts. [2794](#)
- 11) RGE núm. 13554/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a vaga de Serveis Ferroviaris de Mallorca. [2795](#)
- 12) RGE núm. 13432/16**, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a servei de cuina de Son Espases. [2797](#)
- 13) RGE núm. 13558/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a ocupacions del domini públic. [2798](#)
- 14) RGE núm. 13399/16**, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a aulari del Prínceps d'Espanya. [2799](#)
- 15) RGE núm. 13501/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a acord polític d'esquerres. [2800](#)
- 16) RGE núm. 13542/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a millora de l'atenció a la cronicitat. [2802](#)
- 17) RGE núm. 13553/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destitució del director de l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears. [2803](#)
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 9152/16**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a concertació de serveis públics. [2804](#)
- III. MOCIÓ RGE núm. 10211/16**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, relativa a política lingüística del Govern en matèria d'ensenyament, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 7205/16. [2808](#)
- IV. Compareixença** del conseller competent, per tal de donar compliment de la resolució derivada de la Moció RGE núm. 8531/15, relativa a Pla contra desnonaments (Escrit RGE núm. 10515/16, presentat pel Grup Parlamentari Popular). [2820](#)
- V. Compareixença** del Sr. Vicepresident i Conseller d'Innovació, Recerca i Turisme, per tal de donar compliment de la resolució derivada de la Proposició no de llei RGE núm. 8461/15, relativa a estudi per posar ordre a la saturació de *rent a cars* i garantir un servei de qualitat (escrit RGE núm. 12140/16, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS). [2824](#)
- VI. Compareixença** del conseller competent, per tal de donar compliment de la resolució derivada de la Moció RGE núm. 9927/15, relativa a rescat energètic (escrit RGE núm. 10516/16, presentat pel Grup Parlamentari Popular). [2829](#)
- VII. Compareixença** del Sr. Vicepresident i Conseller d'Innovació, Recerca i Turisme, per tal de donar compliment de la resolució derivada de la Moció RGE núm. 1970/16, relativa a nou model de reconversió turístic (escrit RGE núm. 12527/16, presentat pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS). [2833](#)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom. Començam la sessió plenària. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 13541/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a béns culturals i obres artístiques de la Fundació Sa Nostra.

Primera pregunta, RGE núm. 13541/16, relativa a béns culturals i obres artístiques de la Fundació Sa Nostra, que formula el diputat Sr. Josep Oliver, Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Bon dia. No sé qui és Josep Oliver, però... a mi em sona Pavarotti (...), però això seria un altre tema.

(Algunes rialles)

Aquesta pregunta, evidentment, està relacionada amb tots els processos que ha viscut el món financer i el món de les caixes d'estalvi. Com tots saben perfectament durant molts d'anys a les Illes Balears hem tengut una caixa de les Illes Balears, que es deia Sa Nostra, que al llarg del temps del seu funcionament va anar acumulant, entre d'altres coses, a través de la seva obra social un gran patrimoni a nivell d'obres artístiques, de patrimoni cultural, etc.

Un govern d'esquerres l'any 2010, diguem-ho així, es va rentar les mans sobre tot aquest procés de fusió i tots sabem que ha acabat aquesta caixa d'estalvis, Sa Nostra, depenent, en definitiva, depenent de Caixa Múrcia i estant integrada en això que es diu BMN, val?

Tots aquests béns artístics i culturals que va acumular, que es calculen que són unes cinc mil peces, amb obres pictòriques, amb una col·lecció numismàtica, amb obres arqueològiques, etc., en part són en el que jurídicament és la Fundació Sa Nostra i en part són directament en el BMN.

Hi ha una preocupació molt gran, i nosaltres ens feim ressò d'aquesta preocupació molt gran sobre on acabaran aquestes obres artístiques, sobre si sortiran de les Illes Balears, sobre si no quedaran en aquesta terra. I entenem que el Govern de les Illes Balears ha de prendre cartes en aquest assumpte i ha d'intentar establir els mecanismes jurídics que garanteixin que aquestes obres d'art quedin a les Illes Balears i puguin ser gaudides per tots els ciutadans de les Illes Balears.

Per tant, els demanam, quines accions pensen dur a terme en relació amb aquesta qüestió?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots. Sr. Melià, comentar-li que sí, com ha dit vostè hi ha dues parts d'aquesta col·lecció, una part més petita que són 450 obres artístiques que formen part de l'obra social Sa Nostra Caixa de Balears. Bé, nosaltres hem mantingut diferents reunions amb el representant sobretot d'obra social, hem posat a la seva disposició els museus que tenim com a titularitat, bé, estatal, però gestionats pel Govern de les Illes Balears, perquè puguin guardar aquesta col·lecció en concret i que es pugui fer una mostra permanent i mostres itinerants. Per aquesta part, per a aquesta col·lecció no hi ha tants de problemes perquè pugui romandre i puguin tots els ciutadans de les Illes Balears veure-la. Però sí que és cert que hi ha una altra part de l'obra, de què parlàvem, que és de la Caixa Nostra, el Banc Mare Nostrum, que són 4.500 obres, com ha dit vostè, que hi ha part que són obres artístiques, altres són de numismàtica i entre d'altres també peces.

Per a aquesta col·lecció en concret hem mantingut reunions també amb el consell insular, que és el competent en matèria de patrimoni, i hem tengut converses amb el banc en qüestió. El banc ens va transmetre la seva negativa a cedir l'obra, li vàrem demanar per cedir l'obra fins i tot de forma temporal, no la propietat, per cedir-la que quedés aquí a les Illes per tal de poder-la exposar de manera també parcial, perquè l'obra gran, les 4.500 obres, és molt difícil que hi hagi qualsevol espai que la pugui exposar tota, i atesa aquesta negativa el Govern de les Illes Balears, amb el consell insular, el que hem fet és intentar seleccionar l'obra més significativa i també la sèrie numismàtica, que és la de més valor, i es preveu que... estam fent gestions per tal d'intentar protegir-la, per intentar protegir dins el primer trimestre de 2017 aquesta obra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Intentar protegir-la em sembla un terme massa suau perquè, clar, només... ni tan sols ens diu que la protegirà, ni tan sols expressa un compromís que efectivament aconseguirem l'objectiu de garantir, de garantir, que aquesta obra quedi a les Illes Balears. A mi m'agradaria sentir de la consellera del Govern de les Illes Balears és que no ho intentarà, és que aconseguirà, que garanteix que aquestes obres no sortiran de les Illes Balears i que es posarà fil a l'agulla, perquè ARCA fa molt de temps, anys, que ve reclamant i presentant escrits en els consells insulars, etc., i la resposta fins ara, més enllà de les bones paraules i la bona voluntat, ha estat zero.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Bé, tal vegada he estat suau amb la meua paraula “intentarem”, no, és que estam posant tots els mitjans per fer-ho, de fet ja hi ha una sèrie d'experts que han catalogat tota l'obra més important i, com li dic, amb el consell insular fa feina per tal de protegir-la dins el primer trimestre. La intenció és aquesta i des del primer dia que, primer, varem intentar si hi havia un acord amb el banc i quan varem veure que hi havia aquesta negativa, tot d'una la Comissió de Patrimoni es va posar a fer feina en aquest aspecte. Vull dir, hi fan feina i la nostra intenció és que dins el 2017, el primer trimestre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Mateu, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

... idò, quedí protegida.

I.2) Pregunta RGE núm. 13547/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a targetes sanitàries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 13547/16, relativa a targetes sanitàries, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. A principi de legislatura varen anunciar que retornarien 24.000 targes sanitàries, xifra confirmada per la mateixa presidenta la setmana passada. Fins ara les targes retornades, incloent-hi les corresponents a nous arribats, durant tot aquest darrer any no arriben a 4.000.

Per això, Sra. Consellera, pot informar per què no s'han retornat les 24.000 targes sanitàries que varen anunciar a principis de legislatura? Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Bon dia a tothom. Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, no s'han retornades perquè no s'han demanat, aquesta és la resposta.

Tal vegada hauria d'asseure'm i no contestar res més, però el tema em pot, em pot. Hem tornat 4.023 targes sanitàries als ciutadans d'aquestes illes que tenen ara dret, que no tendrien si vostès continuassin governant.

(Alguns aplaudiments)

I ara, com a metge, com a metge que vostè és, li demano si vostè podria estar a una consulta i no atendre una persona, com s'ha fet, o no enviar per fer una prova o no enviar per a una intervenció quirúrgica, ho podria fer? S'adona de la injustícia social que això suposa? S'adona de la barbaritat que suposa quant a drets humans retirar un dret com és el de l'assistència sanitària? Se n'adona, Sr. Diputat?

S'ha demanat les conseqüències que ha tengut per a la salut totes aquelles persones a les quals se'ls ha retirat la targeta sanitària? Ho ha pensat a qualche moment les persones que han tengut complicacions de les seves malalties? Persones que no han pres un tractament perquè no han pogut pagar-ho o perquè, simplement, no hi han tengut accés.

Una sola targeta sanitària, una sola targeta sanitària justificaria haver tornat aquest dret, una sola targeta sanitària a una sola persona que s'hagués beneficiat.

Ara a mi m'agradaria saber és, si continuen governant a Espanya seguiran criminalitzant les comunitats autònomes que hem retornat aquest dret, que ens persegueixen? Tal vegada això sí que ho haurien d'explicar, què faran vostès amb l'assistència sanitària en aquest país.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Sí, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, li he preguntat per les altres targetes sanitàries, no per les 4.000 targetes sanitàries. En el 2012 el creuament de dades amb el Ministeri d'Hisenda va evidenciar que a tot l'Estat 200.000 treballadors accedien gratuïtament a medicaments com a beneficiaris d'un jubilat; no li importa això, veritat, Sra. Consellera? 800.000 treballadors en lloc de ser titulats figuraven com a beneficiaris d'algun familiar; no li preocupa això tampoc, veritat, Sra. Consellera? No, veig que no. S'arribaven a atendre fins a tres persones diferents en la mateixa targeta; tampoc no li preocupa això, veritat? I el document de persones sense recursos es renovava any rere any malgrat la persona ja acudís ara o tengués altres prestacions privades; veig que tampoc no li preocupa això, Sra. Consellera.

Per tant, l'actuació sobre la tarja sanitària era necessària, fins i tot el Partit Socialista va preguntar a alguna comunitat pel frau de les targetes sanitàries, aquí per descomptat que no.

Altra cosa va ser la forma, i en això estic d'acord amb vostè, però vostès han llançat la xifra falsa de 24.000 perquè les recuperades no arriben a 4.000; ara m'aclareix que han estat 24.024, o alguna cosa així, i això pot voler dir que hi ha persones que han regularitzat la seva situació sanitària administrativa, persones que se n'han anat i/o persones que encara no se'ls ha retornat. Per què, en aquest cas, Sra. Consellera?, per què? I ens pot dir la raó d'aquesta diferència? No l'han demanada, però per què no l'han demanada?, perquè si no haurem de pensar que allò que ha fet el Partit Socialista

és utilitzar la situació sanitària dels immigrants per fer política de partit.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Consellera, Sra. Presidenta. Miri, la xifra de 20.000 targetes la va donar l'altre conseller, no la vaig donar jo; l'any 2012 es varen retirar, es varen retirar més de 24.000 targetes, sí, però es varen retirar quan vostès governaven, i nosaltres parlem de persones, no parlem de xifres, Sr. Diputat, ja estam cansats, parlem de persones, no de xifres.

El dret, el dret el tenen les 1.100.000 persones que estan en aquests moments en aquesta comunitat autònoma, i totes no hi són d'una manera regular. Aquest és el dret que realment tenen. Volien estalviar?, idò no sé què han fet, amb la crítica de la Unió Europea, de les ONG i de totes les persones que entenen un poc d'aquest tema. A mi sí que em fa vergonya, em fa vergonya pensar que hem deixat d'atendre moltíssima de gent que ho necessitava, molta vergonya, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 13552/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tractament a l'Advocacia de la comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE 13552/16, relativa a tractament a l'Advocacia de la comunitat autònoma, que formula el diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antonio Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, buenos días. Sra. Consellera de Presidencia, ¿considera usted adecuado el trato que desde el Govern se le está dando a la Abogacía de la comunidad autónoma y, por ende, a los funcionarios que la componen? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Gómez, la posició del Govern ha estat sempre la mateixa: respectam els criteris jurídics dels lletrats, dels funcionaris, que s'apliquen en la seva tasca per

defensar els interessos d'aquesta comunitat autònoma, una tasca que ara, desgraciadament, s'ha de concentrar en els innumerables casos de corrupció per recuperar els diners públics que malversaren el seu expresident Matas i altres...

(Alguns aplaudiments)

...i altres responsables del seu partit.

(Més aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Es evidente que respetan las decisiones de la Abogacía cesando al director cuando la decisión que adopta no se adapta a vuestros principios.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

En cualquier caso, Sra. Consellera, ustedes han cesado el director general de la Abogacía, o al exdirector, por hacer bien su trabajo, porque puso al descubierto que usted había mentado a los ciudadanos. A estas alturas nadie se cree que ni usted ni la Sra. Presidenta no conocieran la decisión a la que habría llegado la Abogacía. El Sr. Director de la Abogacía, el Sr. Segura, manifestó estrictamente... afirmó textualmente: "Pilar Costa conocía la estrategia global que tenemos en la Abogacía de retirar las acusaciones cuando creemos que no hay fundamento, como es el caso de la ópera y el palacete". No es muy difícil de entender esto.

Tampoco ustedes han cesado al Sr. Segura porque lo hayan exigido vuestros socios de gobierno; la Sra. Presidenta les tiene bien tomada la medida y es evidente que hace lo que quiere porque sabe que no van a romper. Lo que sucede es que el Sr. Segura no se ha avenido a vuestras pretensiones que tenían para controlar la Abogacía, porque textualmente el Sr. Segura dijo: "Nunca aceptaré una decisión arbitraria o caprichosa".

Lo que sucede es que ustedes tienen un afán desmedido por controlar las administraciones públicas. Ya hicieron director o presidente del Consell Consultiu al Sr. Diéguez como garante de la neutralidad y de la imparcialidad. Tampoco les importó que se nombrase al frente... o que se pusiese al frente de la Sindicatura de Cuentas a un señor que no tiene la titulación académica que exige la ley. Y ahora quieren hacer de la Abogacía una maquinaria al servicio del poder político, es decir, al servicio de ustedes.

Lo que sucede, Sra. Consellera, es que hay que algunas líneas rojas que no se pueden traspasar, porque traspasarlas sería convertir lo que es un estado de derecho en un estado en el que las instituciones actúan al capricho de los que mandan, es decir, de ustedes. Y, Sra. Consellera, yo termino manifestándole que en el Partido Popular estamos preocupados, estamos muy preocupados porque este *govern del canvi*, si bien tiene los mismos defectos que los pactos de progreso anteriores, éste tiene tics totalitarios. Y ahora dígame o

contésteme diciendo que el Partido Popular es el culpable de todo y así se irá llenándose de gloria.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Gómez, miri, no hi ha ni hi haurà cap ingerència política, cap, en serveis tècnics o jurídics.

(Remor de veus)

Ja he explicat que respectam els criteris tècnics encara que no la vessant política. La destitució d'un director general, i d'aquest director general, també, no té res a veure amb criteris jurídics sinó que té a veure amb la confiança política o amb la manca de coordinació i informació que aquesta consellera entén que s'ha de tenir...

(Continua la remor de veus)

...i el Govern no ha designat, de moment, cap nou director general, que queda vacant. Per cert, Sr. Gómez, vostè no pot dir el mateix, perquè li record que vostè va nomenar directora general una diputada del Partit Popular. Això no ho farà aquest govern.

(Més remor de veus)

Li record que un decret...

(Alguns aplaudiments)

...un decret de l'any 2015 preveu les suplències en cas d'absència del director general i complirem escrupolosament aquest decret.

Sr. Gómez, li he de recordar que va ser vostè una vegada més qui va nomenar una diputada del Partit Popular a un càrrec polític, que ara vostè ho veu una cosa tan espantosa? Repetesc que nosaltres no ho farem. Més prudència, Sr. Gómez, deixi fer feina als lletrats i als tècnics en els casos de corrupció, perquè estic molt sorpresa que vostès només han saltat i s'han posat nerviosos quan aquest govern ha dit que arribarà fins al final en els casos de corrupció...

(Remor de veus)

...potser perquè encara té massa present, Sr. Gómez, com es va ordenar fer un decret llei per botar-se una resolució judicial que deia que el TIL era nul. Sr. Gómez, això ho va fer vostè. O com vostès van ordenar posar els serveis d'aquesta comunitat als interessos, al servei personal, de l'expresident Sr. Bauzá.

Ara el que cercam són dues coses: una, la lluita contra la corrupció i que es tornin els diners públics, i superar l'etapa de corrupció d'un govern i d'un partit, el seu, Sr. Gómez, el Partit Popular, que passarà a la història de les Illes per malbaratar els diners públics, però també per malbaratar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

...la confiança dels ciutadans. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 13549/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a paràmetres de transparència del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE 13549/16, relativa a paràmetres de transparència del Govern, que formula el diputat Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Mateu, fa tot just una setmana la consellera de Presidència cessava de forma fulminant el cap de l'Advocacia de la CAIB, el Sr. Lluís Segura, amb l'argument -i avui també l'ha repetit- que havia perdut la seva confiança. Aquesta pèrdua de confiança ve motivada pel fet que l'Advocacia, per criteris purament tècnics i jurídics, va decidir no personar-se com a acusació contra l'expresident Jaume Matas a dues de les peces separades del cas Palma Arena, una decisió, ja dic, tècnica, de calat eminentment jurídic, que sembla que no va agradar ni al Govern ni als seus socis.

Havia fet alguna cosa malament el Sr. Segura? No. La decisió de l'Advocacia de personar-se era contra dret? No. Quin va ser el crim del Sr. Segura? El seu crim va ser moure's per criteris jurídics i tècnics, que és el que ha de fer, precisament, i no pels criteris polítics esbiaixats d'aquells que ara governen.

Sra. Consellera de Transparència, vostè creu que el Govern va actuar de forma justa amb el Sr. Segura? Creu que s'ha malmès la independència d'aquest organisme després de la purga política perpetrada la setmana passada? Creu que aquest fet entra dins els paràmetres de transparència que vostè diu que el Govern vol complir?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, d'entrada volia destacar sobretot l'ús pervers que acostumen a fer vostè i el seu grup parlamentari del concepte de transparència. Aquesta demagògia contribueix a embullar els ciutadans sobre el que significa realment la transparència a l'administració pública. No pot resumir-se en una paraula buida de contingut, que l'utilitzin quan a vostès els sembla oportú, o per a un índex de transparència cada dos anys. Per a nosaltres significa molt més, significa una manera de gestió pública, on posam a l'abast dels ciutadans la informació per poder participar a la implantació de polítiques públiques i que suposa un canvi i una manera de fer. Sé que vostès no l'acaben d'entendre, o que els interessaria més que realment no s'apliqués per tal de seguir fent com han fet fins ara en certes qüestions.

Responent la seva pregunta, el director d'Advocacia ha perdut la confiança..., la consellera ha perdut la confiança amb el director d'Advocacia. En cap moment no s'ha dit, ni s'ha volgut canviar cap dictamen de l'Advocacia, el que passa és que hi ha hagut una manca d'informació que crec que hauria d'haver arribat als seus caps. I jo li deman, quina relació hi veu vostè en la transparència i la pèrdua de confiança?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Mateu, s'imagini per un moment que el que va destituir el cap de l'Advocacia, per una qüestió de pèrdua de confiança, hagués estat el PP. No ho criticaria vostè? No consideraria açò un atropellament? Aquest cas Sr. Mateu és molt greu, el Govern interfereix en la labor de l'Advocacia i açò certament és molt preocupant. El fet de destituir el Sr. Lluís Segura, perquè no va fer el que la Sra. Armengol volia, juntament amb el fet de col·locar l'ex-diputada socialista Lourdes Aguiló al front de l'Advocacia, de forma provisional, jo crec que és una maçada contra l'estat de dret i contra la independència que hauria de regir la feina de l'Advocacia. I açò és transparència Sra. Mateu, aquesta qüestió és transparència.

Sra. Mateu, no en tenien prou a posar l'exdiputat socialista Antonio Diéguez al front del Consell Consultiu? Està clar que no en tenien prou a desprestigiar el Consell Consultiu i per açò ara, a un fet inèdit, també posen les mans a l'Advocacia, per tenir-la controlada i per fer el que a la Sra. Armengol i als socis els convengui o els vengui de gust. Vostès volen assimilar Balears a una república bananera, destrossen les institucions independents més bàsiques de la nostra comunitat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Si que he anat ràpid idò.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Sr. Camps, quants directors va destituir o quants consellers va destituir el Sr. Bauzá la passada legislatura? Per l'amor de Déu! Ara resulta que si perds la confiança en una persona no la podem destituir. Aquest senyor seguirà fent feina a l'Advocacia, no sé a què juga vostè quan empra les paraules d'aquesta manera.

L'única relació que hi ha, li dic, amb el cessament d'un càrrec amb els temes de transparència són sobretot és que quan surti del càrrec ha de complimentar la declaració de béns, cosa que molts dels seus càrrecs no van fer ni quan van entrar, ni quan van sortir.

I després li dic, avui..., no sé si ara li recorda res, hi ha un judici que està a punt de començar, on el seu partit, el Partit Popular hi és present. No sé si és que ara no volen aquestes mesures de transparència i volen fer tanta demagògia amb la transparència, per tal de què tots aquests casos quedin més tapats.

Jo li dic, la seva imparcialitat que em demana vostè amb l'Advocacia, era tenir la Sra. Antònia Perelló, com li ha dit la consellera de Presidència, al cap davant de l'Advocacia? Açò era la seva independència amb el servei d'Advocacia? No ho sé.

Del que parla vostè de la Sra. Lourdes Costa, hi ha un decret, com li han dit, del 2015, no d'ara, on se suposa que hi ha un relleu, mentrestant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Mateu, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

... no hi hagi un nou nomenament.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.5) Pregunta RGE núm. 13555/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a execució de l'estudi de viabilitat del Centre BIT d'Eivissa.

Cinquena pregunta RGE núm. 13555/16, relativa a execució de l'estudi de viabilitat del Centre BIT a Eivissa que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Hola Sr. Conseller, bon dia. Mire, venía en el avión y el avión venía lleno de gente que procedía seguramente de los cierres de las discotecas de los *closing party*. Se cierra la isla, la isla de Ibiza se cierra en este fin de semana y no vuelve a abrirse hasta dentro de unos 7 meses aproximadamente. Eso quiere decir que para las familias y los trabajadores, supone un sistema perverso, es decir, están sobre explotados durante cinco meses y luego durante otros siete baja la actividad y su consiguiente bajada de ingresos económicos. Y por ello se produce que hay un 24% de las familias de Ibiza que están al borde de la pobreza.

Es urgente ir dando pasos hacia una alternativa del modelo del monocultivo turístico y que no solo dependamos de que grandes yates vengan a destrozar la posidonia. En Ibiza existe una gran cantidad de creatividad, en distintos ámbitos y disciplinas artísticas; existe creatividad en tecnología, tecnología vinculada al sonido, sonido en su vertiente física, y también a lo audiovisual y también empresas con base tecnológica. Además hay mucho sol durante todo el año, por lo tanto se puede promocionar el empleo vinculado a las energías renovables.

Si tuvieran la posibilidad de estar coordinadas todas estas empresas, pues se podrían generar las sinergias que fuesen tendentes a cambiar este modelo perverso en que nos tiene el sistema turístico. Por lo tanto, para iniciar esas sinergias, para iniciar ese cambio de modelo y que las empresas puedan trabajar conjuntamente y que los emprendedores y las emprendedoras puedan también unirse y vincularse a ese modelo productivo, a ese nuevo modelo, hace falta un Centre BIT en Ibiza.

Por eso, nosotros, este grupo, presentó una enmienda de 100.000 euros para iniciar los trabajos de la creación del Centre BIT, y por eso le preguntamos ¿en qué nivel de ejecución está esa partida presupuestaria?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Vicepresident Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Miltà):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, compartim aquesta necessitat de diversificar l'economia de les quatre illes, d'apostar per les noves tecnologies, per la recerca, la innovació. I, efectivament, el Govern, durant aquest any, per una banda ha reimpulsat el Parc BIT de Palma, que bona falta li feia, després del declivi dels darrers quatre anys i, per altra banda, ha aconseguit posar en marxa el Centre BIT de Menorca, que també era una inversió perduda.

La següent passa ha de ser efectivament aquest Centre BIT d'Eivissa. Abans de crear en tot cas un parc tecnològic, el centre físic com a infraestructura, el que hem de fer és avaluar

les potencialitats que té l'economia del coneixement a Eivissa, per dimensionar aquesta estructura i definir una estratègia que sigui el millor funcionament, que no té per què ser una estratègia similar o igual a la de Palma o a la de Menorca, perquè s'ha de donar un contingut específic per a Eivissa.

Efectivament, des de maig tenim iniciada la tramitació d'aquest contracte negociat amb una consultora, que estimarà la capacitat actual, la potencialitat de l'economia del coneixement de dins el teixit productiu de les Illes Balears, com he dit, ben diferenciat entre Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. I he de dir que la tramitació administrativa, per desgràcia sempre aquestes tramitacions són excessivament llargues pel que voldríem, en aquest moment ja es troba en fase final, només pendent de l'informe definitiu d'Intervenció.

En tot cas, no hem estat aturats, el 5 d'octubre, coordinadament amb el Consell d'Eivissa, hem convocat quaranta empreses de diferents sectors, que realment o potencialment apostin per la innovació, dintre de l'estratègia de l'especialització intel·ligent RIS3, per detectar interessos, iniciatives, o projectes d'R+D+I que podrien sorgir si aquestes empreses tenguessin el suport de l'administració. La trobada comptarà amb dos experts de la Comissió Europea i ens donaran una primera i valuosa informació sobre la demanda real de coneixement per part del sector productiu d'Eivissa.

I a més, tramitam una jornada sobre indústries culturals i creatives a Eivissa, que formen part també de l'economia del coneixement i que podria suposar una especialització dintre del futur Centre BIT d'Eivissa cap aquest àmbit, com he dit de les indústries culturals i creatives. Per tant, hem de sondejar si les Pitiüses tenen la capacitat i massa crítica suficient.

Amb les conseqüències de tot això, podrem dimensionar i orientar els usos del Centre BIT, amb aquesta estratègia d'especialització adequada a la realitat econòmica d'Eivissa. I entenem per tant, que serà possible a partir del 2017 començar el projecte del Centre BIT d'Eivissa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Mire, no quería entrar en el detalle, pero si todo lo que se trata de innovación, o de I+D+I en Ibiza son dos jornadas y una en colaboración con el consell, que ya me parece bien, pero casi preferimos que apoye y que ayude al Consell de Ibiza con financiación para poder llevar a cabo las políticas de I+D+I que a todas luces si en un año el Centre BIT o el Parc BIT, la Fundación BIT lo único que ha hecho ha sido una jornada de... para hablar del (...).

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Morrás, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

...nos parece a todas luces insuficiente. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

I.6) Pregunta RGE núm. 13556/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a pagament al servei d'ambulàncies.

Sisena pregunta, RGE núm. 13556/16, relativa a pagament al servei d'ambulàncies que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia. El sector d'ambulàncies a Eivissa i Formentera devenien fins fa poc d'una única empresa, l'empresa de Serveis sociosanitaris Generals SL, coneguda com SSG. Des del dia 1 d'octubre es va desvincular del servei urgent que ha passat a ser gestionar per l'empresa Tenorio e Hijos, Sociedad Limitada, tot i que continuarà amb el de programats, aquests són els dos tipus de serveis d'ambulàncies que hi ha, el d'urgències i el de programats.

Són aquests mateixos treballadors els que anuncien mobilitzacions a causa del conflicte que mantenen amb la companyia, que arrossega un deute amb la plantilla que s'estima en més de 100.000 euros. Avui surt la notícia a un diari de Menorca que denuncia la mateixa situació. La direcció del grup SSG afirma que arrossega des del febrer l'impagament del servei per part de l'ib-salut, la qual ascendeix als 6 milions d'euros, de manera que no poden fer front a aquests pagaments. Això és el que ha sortir al diari.

És per això que fem aquesta pregunta: incompleix el Govern de les Illes Balears el pagament a proveïdors en el cas de l'empresa d'ambulàncies SSG?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, el Govern no incompleix amb l'empresa SSG, el que succeeix és que el 15 de juny va acabar el contracte amb aquesta empresa, el 15 de juny encara no governàvem. A partir d'aquí, a partir d'aquí no podem deixar la població sense atendre, per tant, s'ha de mantenir aquest servei i el servei es manté; és manté amb una altra modalitat que és, per reconeixement de deute, hem de pagar els proveïdors, no tenim contracte vigent.

Llavors... per reconeixement de deute, què és el que succeeix? Que ha de passar per assessoria jurídica, per Intervenció i informe favorable del Consell Consultiu, això és una demora d'uns sis mesos.

En aquests moments s'ha pagat fins al mes de maig d'enguany a l'empresa SSG, i pensam... tot i que no és el que nosaltres volem, ni la situació ideal, que no es va fer amb previsió a l'anterior legislatura, sí que ha millorat respecte del maig de l'any passat, el maig de l'any passat també hi va haver mobilitzacions molt serioses perquè es devien a l'empresa 1.800.000 euros. En aquests moments crec que són uns 700.000 euros el que es deu a l'empresa i és cert que cada treballador encara ha deixat de pagar... de cobrar unes certes quantitats, no?

Nosaltres hem de garantir el servei a la població i hem de procurar, hem de mitjançar amb l'empresa perquè compleixi els seus pactes amb els treballadors, i això és el que fem en aquests moments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Consellera, per la seva resposta, la veritat és que... bé, ara tenim més informació. De totes maneres, les preguntes davant aquest cas se m'acumulen, no entenc per què treuen a concurs només una part del servei d'ambulàncies, coincideix a més a més que l'empresa SSG es queda amb la que més rendibilitat dóna, a l'hora que es desprèn de gairebé el 80% d'una plantilla de personal indefinit.

Han arribat vostès a algun tipus d'acord? Per què no han aprofitat per recuperar aquest servei tant que parlen vostès de la recuperació de serveis internacionalitzats? Sabeu en quines condicions passen els treballadors amb contractes indefinits d'aquesta empresa a la nova? Li ho explicaré: passen a treballar per a una empresa a la qual s'ha adjudicat el servei per sis mesos. Què passarà amb ells després d'aquests sis mesos?

D'altra banda, sabeu quines són les pràctiques d'aquesta empresa SSG en relació amb les noves contractacions? També li ho explicaré: les contractacions eventuais que sol fer aquesta empresa són contractes de dos anys en pràctiques, on els treballadors només cobren un 60% en relació amb un professional durant el primer any i un 70% durant el segon, realitzant exactament el mateix, per la qual cosa allò de pràctiques queda en entredit.

S'ha contemplat als plecs de condicions aplicar les clàusules socials i evitar aquesta mala praxi? O, per una altra banda, volen incentivar més encara l'explotació laboral i les contractacions precàries?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Maicas, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Ja li he dit que se m'acumulaven les preguntes.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, li intentaré resumir l'expedient, aquest expedient de contractació. El març de l'any passat, del 2015, es va iniciar un expedient de contractació, la licitació es va publicar el 2 de juny del 2015. Es varen formular multitud de recursos davant el tribunal administratiu, vàrem elevar aquesta situació. El tribunal va donar la raó a les empreses, el concurs estava mal fet, els plecs estaven mal fets i estava tot mal fet. Per tant, vàrem refer una altra vegada els plecs i es va publicar el nou concurs el desembre, encara no estava aprovada per poder incloure les clàusules socials, així i tot n'hem incorporat a altres contractes sense tenir la llei aprovada. Vàrem publicar aquest nou concurs el mes de desembre i també s'han interposat recursos, que el tribunal ens ha donat la raó i ara estam pendants d'un darrer recurs.

Els plecs es fan amb totes les garanties, les fan tècniques, estan intervinguts amb intervenció prèvia, passen per tots els filtres, el que esperam és que es resolgui el conflicte i donam la raó als treballadors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Gómez, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 13557/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a facturació a tercers en el Servei de Salut de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 13557/16, relativa a facturació a tercers al Servei de Salut de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. *Bon dia a tothom*, Sra. Consellera, desde la primera reunión con usted en esta legislatura, le hemos manifestado nuestra preocupación por la mala gestión que se estaba haciendo en el área de facturación a terceros que, para el que desconozca el tema, aclaro que son servicios prestados en el área de salud a aquellos colectivos que tienen seguros médicos, hablo de ciudadanos de otros países, ciudadanos domiciliados en otras comunidades autónomas, clientes de

mutuas u otras empresas que utilizan los recursos de ib-salut para pruebas y atención sanitaria.

En los últimos años de la anterior legislatura, del gobierno del Partido Popular, ese departamento de facturación a terceros había sido desmantelado por concursos de traslados, jubilaciones, quedando casi inoperativo.

A raíz de nuestra insistencia, que reconozco que hemos sido insistentes sobre este tema, y seguiremos siéndolo, han realizado avances en el área en cuestión celebrando el incremento, usted misma, aquí en la última intervención en Pleno cuando le requerimos sobre este tema y también en declaraciones públicas del Sr. Palomino sobre este tema en cuestión, pero nos gustaría saber si existe algún estudio que ustedes hayan realizado o algún tercero donde se analice la cantidad que estamos dejando de facturar a terceros en la comunidad autónoma.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sr. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, presidenta. Miri, els professionals sanitaris es comprometen de cada vegada més en el tema de la facturació a tercers i els serveis d'admissió també, afortunadament. Si no es factura no es coneix, si s'atén una persona i el professional que està de guàrdia o la persona que és a admissió no factura, desapareix... es queda en el sistema, però no hi ha forma de saber aquesta dada.

El que sí li puc garantir és que és una prioritat per al Servei de Salut, no només facturar, també cobrar, les dues coses, i crec que es fa moltíssima feina i la feina dóna els seus fruits, perquè pensi que nosaltres, el pressupost, que ja sabem insuficient, per mantenir l'assistència sanitària es complementa amb els ingressos de facturació a tercers, miri si nosaltres desitjam incrementar aquesta facturació, va directament als nostres pressuposts la facturació a tercers.

I ja li ho vaig explicar el 31 de maig, tenim un nou programa informàtic que hem posat en aquesta legislatura, que es diu Factor, que millora molt la gestió, tot el procés de facturació i que ha suposat uns increments de facturació molt importants i d'ingressos també molt importants, de fet altres comunitats autònomes ens demanen... venir fins i tot a conèixer aquest programa i posar-lo en marxa a altres comunitats autònomes.

Per tant, intentam facturar al màxim i cobrar al màxim i ens preocupa moltíssim.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Le agradezco las explicaciones, Sra. Consellera, pero sí quería ponerle un ejemplo..., por ejemplo en Cataluña sí hay estudios sobre el porcentaje de facturación a terceros en relación con el presupuesto de la comunidad, dentro de un presupuesto dedicado a Salud, que en Cataluña le dedican un 40% de los recursos totales de la comunidad, se estima que un 20% de ese presupuesto, del presupuesto de sanidad, correspondería a servicios que se podrían facturar a terceros, de ahí el hincapié que estamos continuamente haciéndole sobre este tema. Si extrapolamos esos datos a nuestra comunidad estamos hablando de una cantidad de 238 millones de euros, que es una barbaridad.

Entonces, yo entiendo que ustedes han facturado, me está hablando que ha aumentado 12 millones, que es una cantidad más que aceptable, pero yo quiero hacerle ver este importe que estamos dejando de facturar. Entonces, le pido que meta recursos en el nuevo presupuesto, recursos tanto humanos como económicos, porque además esto va a revertir inmediatamente, que usted mismo lo acaba de aclarar, que se están aumentando los ingresos por esta área. Y estamos dejando un agujero negro de recursos de esta comunidad que se están yendo a donde no tienen que ir, con los recursos mínimos que tenemos en el tema de salud, que usted bien sabe que, aunque se han incrementado los presupuestos, no alcanzamos donde tenemos que llegar.

Entonces, de verdad que, encarecidamente, le pido que aumente el presupuesto hacia esta área y que en los nuevos presupuestos reflejen pues que se va tomar una actitud...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Seijas, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

... más contundente.

Gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, presidenta. *Yo se lo digo con el corazón en la mano, estoy deseando incrementar la facturación a terceros.* Treballam moltíssim perquè sabem què ens jugam, fins ara hem incrementat de 25.500.000, 25,5 milions, d'enguany, a 19 milions de l'any passat, és a dir, més de 6 milions d'euros, 6 milions d'euros, 6 milions d'euros, factura a factura, més. Vull

dir, crec que és un increment que vol dir que es posa moltíssima *carne en el asador*.

A les asseguradores privades s'ha incrementat la facturació un 48%, els particulars un 71,62, els trànsits públics un 218,28% i a l'Estat se li ha incrementat un 608%. És a dir, fem moltíssima feina i els primers interessats, li puc assegurar, d'incrementar el nostre pressupost som nosaltres.

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 13548/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cessament de la gerent de l'IBAVI.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 13548/16, relativa a cessament de la gerent de l'IBAVI, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Sr. Conseller, hace unos días la Plataforma Antideshaucios solicitaba, pedía, la dimisión de la directora gerente del Instituto Balear de Vivienda, el IBAVI, por su falta de sensibilidad hacia las personas que padecían o tenían la problemática de tener un deshaucio.

En este sentido, nos gustaría saber si tiene este govern intención de considerar la petición de la Plataforma Antideshaucio de cesar a la gerente del IBAVI.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Fernández, els canvis dins de l'administració, com a totes les bandes, sempre generen tensions i jo crec que abans d'entrar a qüestionar o a criticar personalismes, accions de personal, l'important és valorar quines són les accions que en matèria d'habitatge hem desenvolupat dins aquest any.

I jo li faria algunes preguntes, que m'agradaria poder conèixer també la seva opinió: està d'acord que tot el parc públic sigui de lloguer? Perquè la legislatura passada no ho era, hi havia una bona part de compravenda.

Està d'acord que aprovem uns protocols objectius que donin garanties d'igualtat d'oportunitats a tothom i aportin seguretat al procediment de l'adjudicació dels pisos de lloguer? Perquè açò fins ara no hi era, hi havia una certa discrecionalitat.

Està d'acord que, en cap cas, el preu del lloguer social s'adapti sempre al preu de les famílies de tal manera que pagui més qui més té i pagui menys qui menys té, cosa que fins ara en absolut succeïa?

Està d'acord que prioritzem recursos econòmics i humans de l'IBAVI per tal d'incrementar les ajudes de lloguer i així poder arribar a més gent? Perquè fins ara açò tampoc no es feia.

O, està d'acord que hi hagi una llei d'habitatge, que la legislatura passada malauradament no vam veure, i que en aquests propers tres mesos farem ja pública i començarà la seva tramitació?

I així podria seguir, amb canvis que introduïm i que sí generen tensions i en som perfectament conscients.

Què fem? Treballam amb totes les entitats, amb totes, no només amb la PAH, de tal manera que el que volem és cercar grans acords i per açò mateix demà em reunesc amb totes elles, amb la PAH i amb totes la resta, per tal de debatre i valorar els protocols d'adjudicació d'habitatges, per veure si és necessari introduir canvis, i si s'han d'introduir que sigui d'acord amb tothom, amb totes les entitats. Aquests mateixos dies també m'assec amb els diferents portaveus per parlar i tractar precisament aquesta qüestió.

Per tant, crec que més que posar el focus sobre una persona, el que hem de fer és debatre si aquestes polítiques i aquestes accions que, com a IBAVI impulsam, són bones i valen la pena.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Sr. Conseller, a mí me encantaría poder contestarle, pero pensaba que estábamos en el turno de preguntas de control al Gobierno, pero una vez más me queda claro que ustedes todavía no tienen asumido que están gobernando y que nosotros estamos en la oposición, pero oye, sí, podemos hacer un cambio de reglamento y yo puedo comparecer y darle mi opinión de lo que quiera, pero un poco de seriedad, porque este es el turno de preguntas de la oposición al gobierno para controlar.

Sr. Conseller, yo no he criticado a la gerente del IBAVI, yo le hecho una pregunta en base, no a unas declaraciones que ha hecho la Plataforma Antidesahucios, a un escrito que nos han enviado a todos los grupos parlamentarios, Partido Popular incluido, en el que dice textualmente, una de las peticiones que hace: "que piden la dimisión de la directora gerente del IBAVI, la Sra. María Antonia García Roig, por su falta de sensibilidad hacia el sufrimiento de las personas que han pedido una vivienda en la institución que dirige y que les ha contestado con un número en una lista de espera más allá de la fecha que estaba previsto su desahucio."

Aquí la tensión no es por los cambios que ustedes están introduciendo en el IBAVI, que los podemos considerar más o menos positivos, y que en la comparecencia que tendremos dentro de un rato tal vez los podamos debatir, aquí estamos hablando de que hay una entidad que ustedes, cuando estaban en la oposición, bien que defendían, que hay una entidad que está diciendo que la gerente del IBAVI tiene esa falta de sensibilidad, pero ya no solamente para resolver las cuestiones que afectan a estas personas, que podríamos entender que no se le pueda dar solución a todas, es que ni siquiera la recibe antes de que estas personas sean desahuciadas. Esto nos parece una cuestión bastante grave que usted, por lo que nos ha contestado, parece que ni siquiera quiere darse cuenta y está mirando hacia otro lado.

Sr. Conseller, una petición que ha entrado la Plataforma Antidesahucios ante todos los grupos, ¿ni siquiera usted se ha preocupado por preguntar si esto es cierto, si es cierto que se está dando fecha a estas personas que van a ser desahuciadas después de la fecha de su desahucio? ¿Es que ni siquiera es capaz de eso y, simplemente, como siempre, le echa la culpa al Partido Popular?

Están gobernando, den ustedes las soluciones y averigüe si lo que dice la Plataforma Antidesahucios es cierto o no.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Sra. Fernández, hem fet una passa, entenc que està d'acord amb aquests canvis que introduïm dins l'IBAVI, els valora de manera positiva, i açò és important, que vostè els vegi, perquè la legislatura passada es van dedicar a una altra cosa diferent a aquesta.

A partir d'aquí, demà jo m'assec, no només amb la PAH, amb Càritas i amb Amnistia Internacional i amb Creu Roja, per consensuar, sí, per consensuar precisament açò, el que representen els criteris objectius a l'hora de l'adjudicació dels habitatges, i per veure si el camí i els protocols són correctes o no. No només amb ells la setmana passada ho vam fer, específicament amb la PAH...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

... i dilluns tornaré a fer jo només amb ells. Per tant...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Presidenta. La primera parte de la pregunta creo que me he perdido entre tanto maquiavelismo, al que no sé si todavía alcanzo. Pero le explicaré dos cosas: en primer lugar, los *acords pel canvi* establecen claramente que el SOIB tiene que hacer un modelo eficaz para los desempleados y para la ciudadanía; por eso el SOIB ha pasado, sencillamente, de gestionar con ustedes menos de 40 millones de euros, a más de 60 millones de euros en un único año. Eso ha obligado además a poner en marcha la garantía juvenil, de la cual ustedes se habían directamente abstenido de gestionarla.

Hemos puesto en marcha distintos programas, el otro día escuché a Marga Prohens hablar sobre la RI, la RI nos llevó a 200 usuarios, su gran eficacia de gestión, su gran desmantelamiento.

(Remor de veus)

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, sabe que teníam previsto hacer esta pregunta en el mes de julio, en un pleno que no se pudo celebrar de control al Gobierno, y era referente a los cambios que ha habido en el SOIB, cambios de relevancia. Lo que es curioso y llama la atención, y creo que, además, por oportunidad mediática y que sale en los medios de comunicación, es que salga hoy que usted tiene que venir aquí a explicar o a decir el nombramiento de una persona determinada, que es nada más y nada menos que la hermana del alcalde del Ayuntamiento de Palma, es curioso, cuando ya le habíamos preguntado sobre este tema también de cómo se le había nombrado jefa de servicios, y ahora se la nombra jefa de departamento.

Ahora los programas públicos de contratación llegan a más de 2.400 personas. Y eso efectivamente, obligó a hacer un cambio en el mes de julio. Es decir, vamos a hacer una dirección gerencia y se nombra a un director, del cual no le he escuchado ninguna mención, con gran experiencia en recursos humanos, gran experiencia en la privada y de reconocido prestigio; un director general que es profesor de economía laboral, también de indudable prestigio, que creo que tampoco le he escuchado nada al respecto; se profesionalizan las direcciones de las oficinas, creo que había sido solicitado por los sindicatos en la anterior legislatura y ahora se abordan para que el director de oficina tenga que ser un grupo A1 o A2, porque se les dan competencias en materia de contratación, cosa que para ustedes los directores de las oficinas de empleo eran únicamente libres designación a dedo, se restringen a los grupos A1 o A2 y, efectivamente, se crea un departamento para intermediación y orientación laboral y un servicio para formación dual.

Eso son los otros dos cambios que se hacen dentro del SOIB, un servicio que era de orientación e intermediación se reconvierten en un departamento de orientación e intermediación, porque es una de las tres patas grandes del SOIB. Es decir, tenemos formación, gestión de las políticas que se están realizando y la orientación e intermediación.

Se abre un proceso abierto durante equis días, como nos habíamos comprometido, se presentan tres personas y la única que es técnica de empleo y la única que acredita experiencia con orientación e intermediación es la persona designada por el actual director. Si ese es todo el amiguismo, si esa es toda la polémica que ustedes están haciendo, pues venga usted a explicarlo en vez de yo.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, maquinació ninguna, si sale en un medio de comunicación y ya es curioso, yo no lo he filtrado, ni siquiera lo iba a decir, y ustedes hoy han publicado a quien ha asignado esta plaza. Y sale en un medio de comunicación que usted va a venir aquí a dar explicaciones. Y si tiene que dar aquí explicaciones en el Parlament de un tema así, es porque algo tiene ue esconder, o porque algo extraño hay, sencillamente por esto.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Y mire, le diré más. Lo que están haciendo con la remodelación del SOIB después de un año y medio ha sido quitar a las personas que destaparon que ustedes dejaron 38 millones de euros parados por Europa, a los que le solucionan el problema, a los que permitieron que gracias a eso, ustedes hoy puedan gestionar como gestionan y poner a gente de su conveniencia. Eso es lo que están haciendo, salvo que puedan demostrar lo contrario Sr. Conseller, es la realidad.

Y hoy además en prensa queda retratado el tema, así que usted tiene que venir aquí al Parlament a dar a conocer este nombramiento. Sr. Conseller, no son maneras de llevar el SOIB en una situación que hay tantos parados, que hoy además salen...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Tadeo el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. TADEO I FLORIT:

... Muchas gracias, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

No le he escuchado hablar de la gestión suya respecto a los desocupados, lo cual nos parece verdadero estupor.

(Remor de veus)

Pasamos de gestionar 200 contrataciones de desempleados a más de 2.400. Una garantía juvenil sin eficacia, sin ningún tipo de rendimiento a una garantía juvenil de verdad eficaz.

Se lo vuelvo a decir, es un proceso público al que han accedido los medios de comunicación, o han accedido equis personas, porque era un proceso de selección público y abierto, al que se presentan tres personas, y la única que cumple los requisitos de orientación e intermediación es la seleccionada...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Por cierto, una persona que el propio PP nombró en Calvià con responsabilidad en materia de empleo.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.10) Pregunta RGE núm. 13551/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació ciutadana en l'elaboració dels pressuposts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta RGE núm. 13551/16, relativa a participació ciutadana en l'elaboració dels pressuposts, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Maria Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom. El Govern té l'obligació de publicar l'avantprojecte de pressuposts de l'any que ve abans de tancar-ho, perquè la gent pugui opinar i decidir quines han de ser les inversions, les obres, les millores que volen que es facin. Això ve regulat a la Llei de bon govern i, a més, li record que la setmana passada aquest Parlament, a resultes del debat de la comunitat, va aprovar una proposta, proposada pel Partit Popular, on s'acordava que es fes aquesta publicació i a més que es donés un mínim de difusió de 10 dies hàbils, que són més o manco quasi dues setmanes, per poder presentar propostes d'inversions per part de la gent de cara a l'any 2017.

Si el projecte de pressuposts ha d'entrar en el Parlament aquest mes, si, a més, abans ha de passar per un Consell de Govern un divendres, si, a més, han de rebre les propostes dels ciutadans i se suposa que les han de consensuar entre els diferents grups polítics de les conselleries, no sé si també amb Podemos, tal vegada sí o tal vegada no, quan pensen vostès publicar i donar difusió a l'avantprojecte de pressuposts per a inversions perquè la gent opini? Compliran aquest mandat parlamentari, no el compliran? Quina garantia i quins criteris tendran a l'hora d'acceptar les propostes dels ciutadans, criteris tècnics, criteris polítics, com sembla que prenen a quasi totes les decisions?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Riera, aquest Govern treballa per canviar el sistema com fins ara es presentaven els

pressuposts, l'objectiu final és que pugui participar la ciutadania en l'elaboració dels pressuposts. Per açò és molt important presentar-los d'una forma molt més entenedora, fugint dels tecnicismes, perquè sabem que molta part de la ciutadania no els entén així com es publicaven fins ara.

En aquest sentit els pròxims pressuposts seran presentats amb un nou format, més didàctic, interactiu i comprensible, per tal que la ciutadania pugui llegir fàcilment i entendre'ls. No arribarem a realitzar un procés participatiu tal i com ens agradaria, però està previst aquest procés per a l'any que ve. Però sí que s'obrirà el procés previ d'exposició pública, al quals ens vam comprometre i vam demanar, perquè la ciutadania pugui presentar les al·legacions que consideri oportunes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, és que clar, un govern obert significa que la gent participa activament. Si vostè em diu que ara treballen a modificar el sistema tècnic perquè sigui més entenedor, és que fa més d'un any que governen. És que els pressuposts, jo li comentava, que s'han de presentar dins aquest mes al Parlament, si abans han de fer tots aquests tràmits, com faran aquesta publicació? Dos dies abans, un dia abans, la faran just just? On és el canvi que fan vostès?

Perquè vostè ara em dirà: no, és que vostès varen fer tal. És que vostès governen ara fa un any i busques. No han de controlar la gestió anterior, el que han de fer és qualque cosa, qualque passa cap endavant.

Per tant, per favor, concreti la seva resposta, ens digui quan, aproximadament quina setmana, que la gent de sobte no s'ho trobi, a no és que han passat el dos dies i no hem tengut temps. Que sapiguem si ho publicaran a la web, si donaran altra difusió. I sobretot, que també és important, si tendran en compte aquesta participació ciutadana, perquè si donam participació ciutadana, però després aquestes propostes no serveixen per a res, després aplicam criteris polítics a les decisions, perquè l'important no és prendre decisions, és que no es facin només políticament, com sembla que es fa en altres àmbits.

Es tendran en compte també aquestes aportacions de la ciutadania? I quan en concret es publicaran? Això era la pregunta.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

No sé si no m'explic o no em volen entendre. Un procés participatiu va molt més enllà d'una exposició pública 10 dies abans de l'aprovació perquè puguin fer al·legacions els ciutadans. Al que dic que no podem arribar en aquest pressupost és a aquest termini, però no que no farem públiques, cosa que a vostès, no li agrada que li ho retregui, però vostès no ho feien públic abans d'aprovació de Consell de Govern, nosaltres sí que li vam fer l'any passat i enguany ho farem amb més temps.

Però a part, volia dir-li que també és molt difícil poder presentar un pressupost molt més abans del que ens hagués agradat, quan no sabem, per part de l'Estat, ni el sostre de despesa que tenim en aquest moment. Jo li demanaria que vostès exigeixin als seus diputats i als seus ministres de Madrid els demanaria que deixin d'asfixiar la nostra comunitat autònoma sobretot, que paguin els compromisos adquirits i que no dificultin la feina de les comunitats. Perquè així és molt difícil presentar uns pressuposts amb molt més temps del que ens agradaria, perquè enguany realment els volíem presentar amb molt més temps i no podem. Sols li deman açò, que no dificultin l'exercici de les comunitats autònomes amb color polític diferent del seu, perquè al final els que hi surten perdent són els ciutadans de les nostres illes.

Exacte, però també ho deman a vostès que eren a Madrid fins a aquests moments i dificulten tots els compromisos adquirits.

Jo li deman més responsabilitat i li dic, es publicaran, tenim previst que es publiquin a partir de dia 17, esperem que pugui ser així, i que es farà públic per tal de... el que hem fent en aquests mesos ha estat treballar per facilitar la comprensió d'aquests pressuposts, perquè és molt fàcil publicar el pressupost tal com els publicaven fins ara que ni ningú no ho entén, perquè així no es facin ni al·legacions. Nosaltres volem facilitar l'enteniment d'aquests pressuposts.

I.11) Pregunta RGE núm. 13554/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a vaga de Serveis Ferroviaris de Mallorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 13554/16, relativa a vaga de Serveis Ferroviaris de Mallorca, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, los trabajadores de SFM han decidido convocar un paro en el servicio, según han declarado el motivo es el incumplimiento de los compromisos adquiridos por el Govern y acordados con los responsables de las consellerias de Trabajo, Transporte y Función pública de cumplir con el convenio colectivo.

Llevamos cuatro días de paro, siendo el día de ayer un absoluto caos, con la consecuente indignación de todos los ciudadanos.

Sr. Conseller, ¿qué medidas ha tomado el Govern para hacer frente a la huelga convocada por SFM? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Acomplim els acords als quals ens vam comprometre. Serveis Ferroviaris no ha estat mai una empresa que sigui fàcil de gestionar i quan vam arribar ens vam marcar sobretot tres grans objectius: el primer, cobrir el dèficit en les infraestructures, on l'electrificació i les obres per incrementar la seguretat són alguns exemples. Com a segona qüestió, el dèficit de l'atenció als usuaris, lligat sobretot a la informació permanentment actualitzada, xarxes socials, pannels, telèfon, cosa que fins ara tampoc no hi era. I la tercera va lligada a la millora de les condicions laborals que ens ha dut a abordar també canvis importants, canvis fruits del passat, on ens vam trobar 25 acomiadaments improcedents als quals vam haver de fer front, una part d'aquests ja s'han recol·locat dins l'empresa, però també, a més a més, hem hagut de fer front a sentències judicials en temes laborals per valor de 2 milions d'euros, tot açò fruit de la passada legislatura.

I mentrestant s'ha anat fent feina en la millora per donar una resposta a les demandes del comitè d'empresa en les quals treballam. Hem fet feina en la revisió de la relació dels llocs de feina. Per què? Perquè els treballadors que hi havia, que estaven destinats provisionalment a altres llocs de feina de major qualificació, hi puguin accedir de manera definitiva, i fem feina en açò des de l'acord amb ells. O el que suposa el procés intern per incrementar el nombre de maquinistes, també des de l'acord amb el comitè d'empresa, on en aquests moments preparam ja els cursos de formació, perquè sense la formació no hi podran accedir, però que per a nosaltres també és important o ho fem amb ells.

Per tant, acomplim, amb dificultats, és cert, però acomplim, i continuarem fent passes tot i les dificultats legislatives i també pressupostàries que tenim i sempre amb la voluntat de donar una resposta possible a aquestes demandes laborals. Per tant, fem esforços tot i les dificultats.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sr. Conseller, por sus explicaciones, pero la realidad es que la respuesta del comité de empresa ante estas medidas es totalmente lo contrario, de hecho la respuesta del comité de empresa ha sido que los paros en el servicio

continuarán los días 3, 5, 11, 13, 17, 19, 23, 25, 27, 30 y 31 de octubre y el 2, 6, 8 y 10 de noviembre, no parece que estén haciendo lo suficiente.

De hecho, declaran que ustedes asumieron un compromiso de cumplimiento del convenio colectivo y ahora les dicen que no tienen capacidad de poder dar cumplimiento a los acuerdos alcanzados; es más, que ni siquiera los representantes del Govern de las consellerias que se comprometieron, la de Trabajo, la de Transporte y la de Función Pública aparecen en las mesas de negociación, y siguen: de diálogo y predisposición a negociar no hay nada de nada.

Mire, Sr. Conseller, creo que no se puede decir una cosa cuando se está en la oposición y otra bien distinta cuando se gobierna, eso no está bien, no está bien porque es un engaño a los ciudadanos y además desprestigia a la política.

El Govern tiene que trabajar para ofrecer un servicio ferroviario de calidad y seguro para el usuario y los trabajadores. Creo que el Govern, ya que ahora... que se niega a cumplir con su palabra, lo que menos que debe es dar la cara y que las consellerias que avalaron dichos acuerdos se sienten en la mesa de negociación, la Conselleria de Trabajo, la de Transporte y la de Función Pública. Es lo que está pidiendo el comité de empresa y es lo que ahora en estos momentos está tensionando la negociación.

¿Lo harán, Sr. Conseller, o se esconderán? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Dijous ens vàrem asseure amb el comitè d'empresa, va ser una reunió on vam, amb tota la voluntat... la clara voluntat de seguir avançant i cercant acords. Per tant, sí que ens asseiem i ens hem assegut i ja li dic: va ser aquest dijous mateix de la setmana passada.

Els acords dels mes de juny nosaltres entenem que s'apliquen i que s'acompleixen, amb dificultats, però que fem passes cap aquí. I per tant, la nostra actitud serà la del diàleg obert; la nostra voluntat la d'oferir els millors serveis ferroviaris possibles als ciutadans.

Açò sí, tenim limitacions, les limitacions legislatives vigents, que ens condicionen, i és cert, i la realitat pressupostària, que també hi és. Davant d'açò, en la mesura d'aquelles coses que hem acordat fem passes per fer-les possibles. I dijous passat ens vàrem asseure amb ells, per tant, amb un pont i amb diàleg que nosaltres entenem que està obert i que voldríem poder reconduir amb la finalitat que aquesta vaga, evidentment, pogués concloure el més prest possible i poguéssim recuperar els serveis al ple rendiment, com ho havien fet fins ara des de Serveis Ferroviaris.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 13432/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a servei de cuina de Son Espases.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 13432/16, ajornada a la sessió anterior, relativa a servei de cuina de Son Espases, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, Son Espases, des del seu començament, ha estat un seguit de despropòsits, concessions a dit per als amics, més de 1.000 milions d'euros de doblers públics quan, en un principi, havien de ser 645, pàrquings de la sanitat pública a preus privats i prohibitius, inundacions, canonades rompudes i podria continuar, però necessitaria vint minuts en lloc de dos i mig.

Avui li deman pel servei de cuina. A causa de l'externalització, quan hi havia 80 treballadors estatutaris a la cuina de Son Dureta, a Son Espases en tenim 44 en un hospital molt més gran. Aquesta situació s'agreuja perquè hi ha una voluntat d'enfrontar treballadors estatutaris públics i els laborals. A més, segons un estudi psicosocial d'un tècnic de prevenció de l'ib-salut el clima de treball és totalment tòxic. Malgrat això els treballadors estan units i volen lluitar per unes millors condicions i sobretot un millor servei, perquè no va ser quan anaven sobrecarregats de feina i el clima era dolent quan es varen posar a lluitar, sinó quan la qualitat del menjar era totalment nefasta i no digna d'un hospital de referència com Son Espases.

Per això, li faig la següent pregunta: per quin motiu no actua el Govern de les Illes Balears davant els continus incompliments dels plecs de contractació per part de la concessionària dels serveis de cuina de Son Espases?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Saura, per la seva pregunta, he de començar per dir que el Govern actua cada dia per millorar els serveis públics en termes generals i en concret en aquest cas que vostè em demana de la cuina de Son Espases i li ho demostraré amb dades.

Miri, a la cuina de Son Espases hi fan feina 100 treballadors, dels quals 44, com vostè feia referència, són estatutaris. Com ho tenim organitzat? Diàriament quatre persones es dediquen a supervisar les incidències que es produeixen i reten comptes a la concessionària i li donen 48

hores per corregir aquestes deficiències, si en 48 hores la concessionària no corregeix les deficiències es trameta al Servei de Salut i, a diferència del que passava, el Servei de Salut actua. I s'han anat sol·licitant a la concessionària deduccions i durant aquest any i un poc més de mesos s'han aplicat deduccions per valor de 426.352 euros i tenim un contingut administratiu per valor de 87.000 euros en aquestes qüestions que vostè em planteja.

El que crec que és positiu, Sr. Saura, és que es disminueixen les incidències gràcies precisament als controls i a la vigilància que fa aquest govern, la Conselleria de Salut i l'ib-salut. I és important dir a tots els ciutadans i ciutadanes que el marge de resolució de les incidències ha pujat fins al 85%.

Així i tot, Sr. Saura, té el nostre compromís que seguirem treballant diàriament perquè el millor servei es pugui donar als usuaris de Son Espases. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SR. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Puc deduir que estan orgullosos del servei de cuina de Son Espases, jo crec que els pacients no ho estan i de fet, intenten reclamar i les reclamacions es perden.

Nosaltres creiem que hi ha encara moltíssimes deficiències al servei de cuina de Son Espases, entenem que un hospital no és un hotel de cinc estrelles, però és on la gent passa els moments més difícils de la seva vida i de vegades els darrers, i una cosa tan important com el menjar, fonamental per a la recuperació de la salut, hauria de ser decent a l'hospital de referència de les Illes Balears.

Al final les externalitzacions són privatitzacions encobertes, que beneficien a molts pocs i perjudiquen a moltíssims. No pot ser que per presses es donin menús generalistes a diabètics o menús amb sal quan el pacient els necessita sense.

Quan nosaltres diem no a Rajoy i no a Felipe González diem no a un model de gestió. No sé si sap, per cert, que Felipe González va privatitzar vuitanta empreses públiques al nostre país. Li demanam, per favor, que fugin d'aquest model; enfrontin-lo amb tota la valentia que cal, perquè en aquest cas hem de recuperar la sanitat per a la gent, i que més d'1 milió de persones de la nostra comunitat no pateixin les conseqüències d'un model mafiós i externalitzador...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Saura, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. SAURA I LEÓN:

...a les nostres illes. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Saura, a part de discursos hem de tocar de peus a terra, i crec que he estat molt clara. El Govern vigila cada dia per millorar el servei; per millorar el servei vol dir que estam orgullosos al cent per cent? No, per això resollem les incidències que es donen.

Ara bé, vostè em diu que hem de rescatar la concessionària de Son Espases. Digui'm què hem de deixar de fer com a Govern, digui'm què hem de deixar de fer, perquè són milions i milions d'euros, Sr. Saura, i jo sóc la primera que em vaig oposar fermament a aquest sistema de concessió; ara bé, és una de les herències del Partit Popular, i si la volem canviar digui'm què deixam de fer en el pressupost de l'any 2017.

I li dic, Sr. Saura, que jo vull agrair fermament a tots els professionals que fan feina a l'Hospital de Son Espases, als de l'assistència sanitària i als dels serveis externs, perquè sé de la seva dedicació. I li repetesc que nosaltres evidentment sempre..., l'esquerra mai no està contenta per se; continuarem fent el possible per millorar, clar que sí, cada dia, i ens hi dedicarem en cos i ànima. I, Sr. Saura, quedi's amb allò bo, estam millorant; és perfecte?, no, però anam en la bona línia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 13558/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a ocupacions del domini públic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE 13558/16, relativa a ocupacions del domini públic, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, gràcies per tornar a aquest parlament després de la seva absència dimarts passat, i consider que...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...és d'agrar i consideram que hauria d'haver estat present en aquest final de debat.

(Més remor de veus)

Una de les imatges d'aquest estiu de rècords en aquesta comunitat-rècord novament de precarietat, rècord novament de visitants-, també hem de sumar un nou rècord que és el

d'invasions al domini públic. Cap illa no ha quedat fora d'aquestes invasions: hem vist com iots i megaiots arribaven a les nostres costes i, amb llanxes auxiliars, a l'arena instal·laven campaments composts de para-sols, hamaques, tovalloles i fins i tot matalassos inflables, perquè els ocupants d'aquests iots poguessin gaudir de les nostres platges a l'estil de *beach clubs*.

Ho hem vist a Eivissa, també, on terrasses construïdes a pocs metres de la costa envaïen també el nostre espai públic. Ho hem vist a Menorca, a Cavalleria, amb tot tipus de joguines també a les platges, amb imatges que crec que han donat la volta a les nostres illes i molt més enllà.

Per tant demanam solucions, demanam solucions. Sabem que per exemple les organitzacions ecologistes han demanat que a Cabrera es posi en marxa un pla rector d'usos en aquest parc nacional; sabem també que Costes té pocs inspectors per totes les nostres illes, no sé si arriben a cinc en total; i per tant demanam quines són les mesures que es pretenen implantar des del Govern per intentar demanar més recursos a Costes o bé simplement demanar més competències per tal d'evitar aquestes invasions.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Jarabo. Des del Govern de les Illes Balears hem actuat des del minut u en tot el que fa referència al litoral, sempre dins les nostres competències, però tampoc no hem defugit de fer els suggeriments a qui és competent d'una gran part del litoral que és el Govern de l'Estat, com vostè coneix perfectament.

Des de la Conselleria de Medi Ambient s'està treballant des de l'any 2015 amb Demarcació de Costes per informar de totes les activitats que es vulguin fer dins els espais de la Xarxa Natura 2000, principalment totes aquelles instal·lacions que són d'activitat de temporada. Durant la temporada de l'estiu 2016 s'han remès a la Demarcació de Costes diferents informes per part de la Conselleria de Medi Ambient precisament pel que nosaltres creim que és incompliment de la normativa de costes, i així per exemple casos que han sortit públicament en els mitjans de comunicació, com les instal·lacions de temporada a la platja de Fonts de n'Alís en el parc natural de Mondragó, o el que va succeir amb l'ocupació a Cabrera.

Per altra banda la Conselleria de Territori també està analitzant les diferents actuacions possibles dins el marc del litoral que podria ser competència autonòmica. S'estan fent en aquests moments diferents reunions amb entitats ecologistes i amb altres entitats que coneixen d'aquesta qüestió, precisament per analitzar quines decisions podem prendre, i una de les que tenim pensades és un pla autonòmic del litoral que el conseller Pons ja va fer quan era president, precisament, del Consell Insular de Menorca, que també els consells insulars, evidentment, hi tenen moltíssima competència, i crec

sincerament, Sr. Jarabo, que la solució final seria que les competències en litoral poguessin passar de l'Estat a la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies per la seva resposta, Sra. Armengol. Crec que coincidim, a més, en aquest diagnòstic i que probablement nosaltres seriem capaços de gestionar de manera més propera tota aquesta qüestió. El problema és que mentrestant, i mentre es fa aquest pla autonòmic de litoral, etc., les desigualtats continuen, i veim com aquesta..., hi hauria molts d'exemples de iots de més de 100 metres d'eslora que envaeixen el nostre litoral mentre els banyistes d'han d'aguantar fins i tot membres de la seguretat d'aquests iots que els impedeixen estar a les platges. Per tant record la frase aquella d'en Matas, que el que és de tot no és de ningú, i intentem recuperar, evidentment, per a nosaltres...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jarabo, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. JARABO I VICENTE:

...el que realment ens correspon. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jarabo, jo compartesc amb vostè que evidentment l'espai públic és un espai de tots, el domini públic l'ha d'utilitzar tothom i ha d'estar en les condicions adequades. En aquesta línia fa feina el Govern, com li deia abans, des del minut u, tant des de la Conselleria de Medi Ambient com des de la Conselleria de Territori.

Vostè deia "nosaltres seriem capaços de gestionar-ho de forma millor"; desgraciadament vostès varen decidir no formar part del Govern i quedar-se a fora, però, bé, això era una decisió que va prendre el seu propi partit polític. De totes formes l'engresc, perquè tenen les conselleries de Medi Ambient dels consells insulars i per tant allà també es pot fer moltíssima feina en pro del domini públic, del litoral. I crec sincerament que si podem en qualche moment que les competències de litoral a unes illes siguin competència autonòmica seria realment el més raonable.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 13399/16, ajornada a la sessió anterior, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a aulari del Prínceps d'Espanya.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE 13399/16, ajornada de la sessió anterior, relativa a aulari del Prínceps d'Espanya, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern. Com està, Sra. Presidenta?, perquè això fa olor a sang, això fa olor a govern en minoria. Jo ja li vaig dir, presidenta, que els seus socis no eren de fiar, i a sobre que li volen llevar els socialistes de cor sàpiga que hi ha partits polítics, més d'un, més que el nostre, que el que volen és treure aqueixa comunitat del problema en què està; n'hi ha que estan més embrancats amb els problemes de com li ho han de fer passar a vostè malament en lloc de pensar en les 1.100.000 persones que vivim aquí.

Per mor d'això li demanam... per mor d'això li demanam, li demanam... L'any passat es va comprometre, amb l'exconsellera de Transparència, es varen comprometre a remodelar l'aulari de Prínceps d'Espanya; es va dir que hi hauria una partida d'1.088.000 euros, i que 800.000 anirien a aquest aulari, perquè hi havia un informe que deia que no es podia fer cap reforma més.

Com està aquesta qüestió? Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies...

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Perdó. Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font, i gràcies per preocupar-se per mi, que estic en condicions de seguir lluint, com sempre he estat, i a més avui que faig festa encara en molt millors condicions.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Aquesta és una de les qüestions que hem compromès com a Govern i que volem que sigui una realitat dins aquesta legislatura. Com vostè feia referència, jo vaig poder visitar físicament l'aulari i les instal·lacions del Prínceps d'Espanya;

som molt conscient que l'aulari té mancances enormes i que per tant l'única solució passa per construir un nou aulari en aquell institut, del qual formen part 188 alumnes, i que 60 dels quals comencen en aquest curs 2016-2017. Aquest govern té molt clar que volem involucrar els valors de l'esport dins els nostres joves i per tant creim molt positiu el fet que els nostres joves es dediquin a l'esport i que ho facin de forma de l'esport d'elit, i per tant tenen unes instal·lacions magnífiques esportives al Prínceps d'Espanya. Ara bé, això ha d'anar acompanyat del fet que puguin seguir amb el sistema educatiu i que puguin acompanyar amb horaris i amb capacitats i amb espais adequats per poder-ho fer factible.

En definitiva, la situació com està?, que és el que vostè em demana. La situació és que ens hem trobat que no hi havia llicències d'activitats de cap dels equipaments esportius de Prínceps d'Espanya, per la qual cosa s'estan tramitant les llicències d'activitats perquè l'aulari s'ha de construir allà dins, i evidentment per començar qualsevol projecte necessitam que això estigui legalment en les condicions adequades. Alhora la Direcció General d'Esports, IBAVI i director de Prínceps d'Espanya i l'Ajuntament de Palma estan treballant per posar la legalitat quant a les llicències d'activitat de tot l'espai, i la Conselleria de Transparència encomana a l'IBISEC fer el projecte del nou aulari, que l'executarà la mateixa conselleria de Transparència i és un pressupost per un valor de 5,2 milions d'euros. Crec que els joves esportistes de la nostra terra s'ho mereixen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, m'alegra que estigui en forma, Sra. Presidenta, però el que és evident, i està clar que, com que són projectes integrats, que hagin de tenir les llicències d'activitats i les llicències d'obra a la vegada, però el que és evident és que l'any passat ens vàrem fer una foto; després també el que és evident és que feim les fotos amb els esportistes, que les hem de fer, però en aquelles coses a què ens comprometem si realment tenim dificultats per poder-les posar en marxa ens convendria ser més realistes i no fer-se fotos ni fer anuncis fins que no tinguem clar que podem licitar les coses i les podem fer.

És la forma que després no passi un any i la gent digui "no han fet res", quan, quan vostè dóna l'explicació, que no hi havia llicències d'activitat de segons quines instal·lacions, és ben normal que es treguin aquestes llicències, amb la qual cosa proposam que vagin fent anuncis de qüestions quan realment tinguin la paperassa en marxa per posar-les en marxa, i així no passarà el temps, perquè el temps vola, el temps vola; és a dir, no queden tres anys per a les eleccions, queda molt menys. El temps vola i coneixent una sèrie d'alumnes que estan en aquest centre el problema que tenen és que és incomodíssim, és a dir, falta..., és incomodíssim; estam parlant fins i tot d'espais

prefabricats, en aquest moment no hi ha un espai per poder estar allà tranquil per fer un cafè... És a dir, és complicat. Davant aquesta qüestió nosaltres el que els recomanem és que no facin anuncis fins que no tinguin clars tots els papers a l'hora de posar en marxa un projecte.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font, pels seus suggeriments, però l'anunci és que en aquesta legislatura tindrem un nou aulari, i és el compromís que té el Govern i que a més ja anirà a pressuposts 2017 i volem començar les obres precisament en el decurs de l'any 2017.

De totes formes crec que val la pena dir que no és cert que no s'hagi fet res dementre, sinó que s'han anat millorant moltes qüestions; és el cas de la pista d'atletisme, que es va remodelar i es va homologar el passat mes de febrer; en aquest moment s'estan millorant també les quatre pistes de tennis de terra batuda del Prínceps d'Espanya; i un altre projecte que està en marxa en aquest moment és la remodelació de les grades de la pista d'atletisme i el seu entorn. En aquest cas les millores es faran en dues fases: la primera s'executarà dins el 2016, que és el sanejament de les mateixes grades, i la segona fase es durà dins el 2017 i consistirà a posar seients nous i a eliminar les barreres arquitectòniques. Tots aquestes millores i el nou aulari esper que siguin una realitat en aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 13501/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a acord polític d'esquerres.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE 13501/16, relativa a acord polític d'esquerres, que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern, bé, abans de res, molts d'anys.

En el debat de política general -no dimarts passat, que vostè no hi era, per desgràcia, sinó fa quinze dies- vostè va dir que defensava un acord -i cit textualment- "un acord polític d'esquerres que suposi un canvi de govern a l'Estat, i no només el defens -va afegir- sinó que a més el reclam"; són paraules..., "el reclam amb urgència"; són paraules textuals seves.

Davant d'això a mi m'agradaria saber, presidenta, què entén vostè per un acord polític d'esquerres que suposi un canvi de govern a l'Estat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. A veure, Sr. Pericay, si li ho puc explicar bé. Entenc tres qüestions: coherència política, jo som una persona d'esquerres, milit a un partit d'esquerres i per tant defens a Espanya un govern d'esquerres, em pareix lògic dins la coherència política. Coherència amb la paraula donada; varem anar a unes eleccions i ens varem comprometre amb els electors que no fariem mai possible un govern presidit per Mariano Rajoy ni del Partit Popular, per tant coherència amb la paraula donada, cosa que vostès no sé si poden dir exactament el mateix. I coherència amb el que jo aplic i faig aquí; aquí tenim un govern d'esquerres, amb un suport extern d'un partit d'esquerres. Segons les seves indicacions no sé què hauriem d'haver fet en aquesta cambra autonòmica.

Per tant el meu plantejament, la meua ferma voluntat de decidir i de poder demanar que es decideixi alguna cosa a l'Estat va en línia amb la coherència política, amb la paraula donada i amb el que jo practico a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, presidenta. Sra. Presidenta del Govern, totes aquestes demostracions de coherència em pareixen molt bé, i crec que efectivament no hi ha dubte d'aquesta coherència. El problema és que vostè, quan parla d'un canvi de govern a l'Estat i d'un acord polític d'esquerres lògicament ho deu fer a partir de fets, també, a part de coherències, és a dir, això d'alguna manera..., qui composaria aquest govern?, ha fet els comptes, vostè?; li surten aquests comptes? Jo tinc la impressió que no, francament, i vostè sap comptar, és de ciències.

Per tant m'imagino que, en fi, si hi ha d'haver un govern d'aquest tipus en la situació actual en què ens trobam, realment amb la relació de forces que hi ha en aquest moment en el Parlament de Madrid això hauria de respondre a alguna suma, i li record, evidentment, que el seu partit en un comitè federal va dir que no podia pactar, evidentment, amb les confluències de Podemos ni tampoc podia pactar amb els partits marcadament independentistes. Per tant no sé quins números..., m'agradaria que me'ls digués.

Jo tinc la impressió, i em perdonarà, que el que vostè fa és tenir aquí calmats i entretinguts els seus socis, els de govern i

als que estan a fora, o com a mínim ho intenta, i després qui dia passa any empeny. Li ha interessat mai el Govern d'Espanya?, li ha interessat mai que a Espanya hi hagi un govern? Evidentment que hi hagi el seu govern sí, però que hi hagi un govern? No ho sé, la impressió que jo tenc, i crec que és una impressió prou compartida, no només és la meua, és que a vostè l'únic que li ha interessa i li interessa és controlar el Govern d'aquí i, si vol, som un poc més precis: el que li interessa és vostè i la seva circumstància, ja que vostè recorre a Ortega en els seus discursos, i això, francament, és preocupant, és preocupant perquè els ciutadans de Balears, no fa falta que li ho digui, també som ciutadans espanyols i ens hi jugam molt.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pericay, evidentment, la meua primera prioritat són els ciutadans de les Illes Balears, intentar-los representar des de la Presidència de les Illes Balears de la millor manera possible, i per això defens un canvi de govern a Espanya, perquè crec que les polítiques dutes pel Partit Popular durant quatre anys han estat molt doloroses per als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. I defens un canvi de govern a l'esquerra, Sr. Pericay, per coherència.

I evidentment suma. Li faré un exemple pràctic. Avui es vota la derogació de la LOMCE; qui quedarà tot sol?, crec que el Partit Popular; per tant qui té menys vots? Un govern de dretes suma, Sr. Pericay?, perquè, que jo sàpiga, la investidura del Sr. Rajoy no va prosperar perquè no hi havia els vots suficients. I jo defens un govern d'esquerres?, sí; és possible?, sí; hi ha voluntat política?, de la seva part crec que no. Vostès han estat coherents amb la paraula donada?, diria que no. Varen dir "apostarem per la regeneració política" fent president a un que avui comença el judici del cas Gürtel, que per tant això i regeneració democràtica, Sr. Pericay, em pareix que no casen. Aquesta és la realitat.

(Alguns aplaudiments)

Per tant... crec que és el moment de parlar clar, de ser valents, i sí, efectivament, hi havia una possibilitat, o hi ha una possibilitat de canvi de govern a Espanya des de l'esquerra. Li he de recordar, Sr. Pericay, que es pot tenir un govern en minoria, i que facin possible un govern en minoria altres grups parlamentaris, siguin del color polític que siguin, i que el Govern sigui fidelment d'esquerres, i evidentment plural, com és en aquest moment el moment polític que vivim. Això és el que jo defens, és el que defensa una persona d'esquerra militant d'un partit d'esquerres, i és el que està practicant en aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 13542/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a millora de l'atenció a la cronicitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 13542/16, relativa a millora de l'atenció a la cronicitat, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Deixarem el que passi a Madrid i mirarem d'ocupar-nos del que passi aquí. L'Estat espanyol té un model sanitari que està més basat en la urgència que en el que té a veure, de qualque manera, amb la prevenció; vull dir, tot està basat sota la urgència i en canvi la prevenció és allà on no tenim tots els recursos que toca.

Vostè va fer un anunci que deia: “uns dels problemes que ens ve sobre l'envelliment de la població és el problema de la cronicitat”, i va fer aquest anunci el dia del debat de l'estat de la comunitat. Nosaltres ja li vàrem dir que quan va anunciar allò de remodelar Son Dureta, que creïem que el camí, realment si ens preocupa la cronicitat, no és un tema d'assistits, és un tema de persones que són a ca seva. Son Dureta és més un tema per a assistits, però ens va sonar bé el tema de la cronicitat.

Per això li demanam, de quina manera farà efectiva la seva anunciada aposta per atendre els malalts crònics que només en deu, quinze anys augmentaran d'un 10 a un 21%? Com ho farà efectiu? Nosaltres no creiem que sigui a Son Dureta. Ens ho digui.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font, per treure un dels temes que més preocupen la nostra ciutadania i que sens dubte és l'envelliment de la població. Com vostè hi feia referència, avui en dia ja tenim un 15% de majors de 65 anys i el 2029 seran un 43%. Per tant, o hem de preparar el sistema sociosanitari o fugir del sistema sanitari de només el tractament d'aguts i d'urgències i anar cap a un sistema de plantejament des de sanitat i des de serveis socials a un sistema integral sociosanitari i una atenció a la cronicitat, que és el que hem fet des del minut 1 treballant directament des de Salut i també, evidentment, des de la Conselleria de Serveis Socials.

Evidentment, es necessitaran més professionals per atendre els ciutadans en el seu domicili, com vostè feia referència; una atenció primària molt més resolutiva; millors coordinacions dins l'àmbit sanitari; formació específica als treballadors amb

unitats específiques d'atenció a la cronicitat, i instal·lacions per fer-ho possible.

Per això, estam treballant en aquest moment a fer unitats hospitalàries d'atenció a la cronicitat amb formació de professional adequada i on hi hagi dos itineraris diferents, un per a un malalt crònic i un per a un malalt agut. Això és el que al final serà més resolutiu. D'aquí un parell de mesos podrem començar ja amb una unitat específica a l'Hospital d'Inca. Hem fet un conveni amb el Consell de Mallorca de 10 places a Felanitx i 29 llits que hem obert a Verge del Toro, perquè necessitam instal·lacions sociosanitàries en aquesta comunitat autònoma.

Evidentment, un dels grans projectes de legislatura que volem començar en els pressupost de l'any 2017 és la reconversió de Son Dureta en una gran instal·lació sociosanitària perquè, efectivament, Sr. Font, per molt que posem més professionals per atendre a domicili també necessitam les instal·lacions sociosanitàries per fer possible aquesta atenció a la cronicitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, no discuteix que per a aguts o per a assistits facin falta places, és evident, és evident, però el que realment ens va motivar a El Pi és que, d'una vegada per totes, es parlava d'una cosa que era dos punts per sobre del que es parla sempre aquí, que era de les malalties cròniques.

Clar, si invertim molts de doblers en més espais per als assistits o aguts tendrem manca de doblers, perquè no hi ha més doblers, per fer el que hauríem de fer que és educar pacients en sistemes d'autogestió, que suposa un estalvi entre un 8 i un 21% del pressupost de Sanitat a qui ho fa realment. Això implica menys visites i millores de les rutines en medicació i comportaments saludables, perquè tu tens una intercomunicació a través d'aquestes persones constant. Connectar els clínics, connectar els hospitals i atenció primària i no tenir distints models ens ajudaria moltíssim, això implica fer un pla d'eficiència, implica impulsar sistemes de suport tècnic als metges i a les infermeres. Avui el model està fermentat, amb multitud d'ineficiències i es tracta de conjuntar.

A partir d'aquí ens posaríem devora d'aquesta població que si realment l'assistim com toca no embossarà la urgència o a aquella persona que no té la cronicitat. En canvi, jo crec que no hi ha recursos suficients si ho gastam amb Son Dureta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

... pens jo. Si Madrid ens dona més doblers em sembla...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Font, hem de preparar aquesta comunitat autònoma pensant no en quatre anys ni en vuit sinó pensant en el futur i, evidentment, es necessita unir el sistema d'atenció primària amb hospitalària, es necessita formació dels professionals i tot això es fa des de la Conselleria de Salut. Ara, també es necessita infraestructura sociosanitària, no són llits per a aguts el que plantejam a Son Dureta, plantejam llits per a atenció a la cronicitat, i evidentment per la part de dependència des de Serveis Socials, però també per a la part de l'atenció a la cronicitat des de Salut i, a més, per fer sostenible el sistema sanitari.

Vostè sap que el que ens costa un llit per a aguts i el que ens costa un llit sociosanitari no té color en termes econòmics. Volem fer sostenible el sistema sanitari, volem donar les millors opcions possibles a les nostres persones quan envelleixin. Per tant, prevenció de les malalties, sens dubte, atenció a la cronicitat i en tot el sistema sanitari, per tant, fer un canvi de model dins el sistema sanitari i tenir les instal·lacions, perquè evidentment també necessiten espais de convalsència que són absolutament necessaris en les nostres illes. I hem de tenir els doblers suficients perquè els nostres majors s'ho mereixen ara i en el futur.

Moltes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 13553/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destitució del director de l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 13553/16, relativa a destitució del director de l'Advocacia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, molts d'anys i benvinguda, benvinguda després de la setmana més negra del seu govern i per a vostè, imagin, que també. A la fi podrem conèixer les seves explicacions sobre què ha passat a Advocacia. Li deman que sigui clara. Destitueixen Lluís Segura per no compartir els criteris tècnics d'Advocacia, sí o no? Creu que totes les decisions d'Advocacia han de passar a partir d'ara pel Consell de Govern, sí o no? Creu que la independència

d'Advocacia ha de ser només fins a un cert punt, sí o no? Haurà de mesurar a partir d'ara Advocacia les repercussions polítiques i mediàtiques de les seves decisions, sí o no? Coneixia la decisió, vostè i la seva consellera, i han mentit, sí o no?

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Prohens, per aquest to que sempre té tan constructiu en aquesta cambra parlamentària. Seré clara com som sempre, crec que aquesta destitució és la més explicada de la història d'aquesta comunitat autònoma, i la consellera ho ha tornat a dir avui, ho podem dir més fort, més clar no sé si és possible, s'ha perdut la confiança política de la consellera en un director general i per això ha estat cessat, des de dos criteris, Sra. Prohens: el respecte, com sempre hem tengut, a la independència de l'Advocacia i als criteris jurídics que nosaltres no qüestionam. Ara bé, des del criteri polític ferm que aquest govern perseguirà fins al final la corrupció política i perseguirà fins al final que els doblers que ens varen robar retornin a les arques públiques.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per variar, no ha contestat a cap de les meves preguntes. Ja que vostè no ha estat clara, jo ho seré. Dia 22 es coneix un criteri d'Advocacia que venia fixat de l'any 2011, durant el Govern del Sr. Antich. Dia 23, MÉS i Podemos expressen el seu malestar per no haver consensuat aquesta decisió. De veres, Sra. Presidenta, consensuar una decisió política amb els socis de govern? Vostè els contesta que no coneix aquesta informació. De veres no coneixia res? La Sra. Costa, després del Consell de Govern, nega fins a cinc ocasions que coneix aquesta decisió. Menteix descaradament. Quatre dies després Lluís Segura reconeix, evidentment, que la consellera coneixia aquesta estratègia i hores després el destitueix per dir la veritat i, el més greu, per no plegar-se als seus desitjos polítics.

Sra. Armengol, cap govern democràtic s'hauria atrevit a tant, fins i tot el fiscal Horrach ho qualifica d'acte partidista. S'adona del que ha fet? Quines garanties té ara d'independència l'Advocacia? Regiran els seus criteris o els criteris de Consell de Govern? Han apartat un funcionari per defensar criteris tècnics, li han tallat el cap amb una decisió més pròpia d'un règim chavista que no d'un govern democràtic, Sra. Presidenta.

I han dit una mentida rera una altra per tapar la incompetència i per tapar la poca traça política de la seva consellera. L'ha de cessar, Sra. Presidenta, l'ha de cessar immediatament, per dèspota, per incompetent i per mentir i, si no ho fa, si no ho vol fer, és perquè la protegeix, perquè comparteix aquesta decisió, perquè comparteix la politització d'Advocacia o tal vegada perquè li tapa les seves mentides perquè vostè també en aquest cas ha dit mentides. Per dignitat, per la seva pròpia credibilitat com a presidenta Sra. Armengol, cessi la responsable política d'aquest desbarat que han fet amb l'Advocacia. Cessi la Sra. Costa immediatament.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, el seu temps s'ha exhaurit. Té la paraula la Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Li vaig demanar, Sra. Prohens, que fugís del fang i de l'insult, veig que és el seu estat natural, no hi ha manera amb vostè! I a veure si ens entenem. Em demana vostè que jo cessi una consellera perquè ha perdut la confiança en un director general? Em demana vostè que jo cessi una consellera perquè diu clarament que vol perseguir la corrupció política fins al final? Idò s'equivoca, Sra. Prohens...

(Remor de veus)

... idò s'equivoca.

I ja està bé de què vostè interpreti el que jo sé o deix de saber. Jo no sabia res de la despersonació d'aquests dos casos i s'ha acabat, Sra. Prohens! Aquesta és la realitat, aquesta és la realitat!

I m'agradaria saber què pensen vostès, si s'ha de perseguir, perquè el tema de fons és aquest Sra. Prohens, si s'ha de perseguir la corrupció política fins al final sí o no? I jo sempre respectaré la independència de l'Advocacia, sempre respectaré els informes jurídics de l'Advocacia. I el Sr. Lluís Segura és un gran jurista, que seguirà al servei d'aquesta comunitat autònoma. I jo no faré mai el que feren vostès de polititzar l'Advocacia. I no utilitzarem mai l'Advocacia per salvar els problemes personals del president, com va fer el Sr. Bauzá amb l'informe que li feren fer per perseguir el secretari de la UGT el Sr. Llorenç Bravo amb doblers públics, ni utilitzar l'Advocacia per tirar a baix una resolució judicial que tirava a baix el TIL, com va fer la Sra. Antònia Perelló, Sra. Prohens. Aquest no és el nostre estil, no és el nostre estil.

Ara bé, hi ha hagut falta d'informació, hi ha hagut desconfiança política i per això hi ha hagut un cessament, Sra. Prohens.

I li diré una altra cosa, estam personats a 28 casos en només el que fa referència al Palma Arena. En el primer ja s'ha fet pública la demanda de 2 anys de presó per al Sr. Matas. Quan ens demanaran perdó per tot el que robaren? Quan ens

explicaran com han pagat la seu del Partit Popular de les Illes Balears?

(Alguns aplaudiments)

Com ens ho explicaran? Quan ens ho explicarà, Sra. Prohens?

(Alguns aplaudiments)

Vostè té unes obligacions també aquí, que és defensar els interessos dels ciutadans d'aquestes illes i no només tapar les vergonyes del seu partit. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 9152/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a concertació de serveis públics.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 9152/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a concertació de serveis públics.

(Remor de veus)

Silenci per favor!

Té la paraula el Sr. Josep Melià del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Bon dia. Gràcies Presidenta, senyores i senyors diputats. Avui veig que el discurs encara no ha canviat, tot i que canviarà per la tendència que du, ho dic perquè dissabte hi va haver un comitè federal i totes aquestes queixes en relació amb el que feien i el que no feien els seus futurs socis, crec que com a mínim haurà de motivar un canvi a la retòrica que s'utilitzi.

Però bé, hem vingut a parlar de concertació de serveis públics i aquesta és una realitat molt diversa. I la nostra intenció amb aquesta interpel·lació és intentar aprofundir en aquesta realitat diversa i intentar fugir del simplisme. I avui en aquest plenari hem tengut exemples del simplisme, perquè clar, aquí hi ha alguns grups parlamentaris, fins i tot el Govern de vegades, que s'han dedicat a un poc a això que en podríem dir la criminalització de la privatització, o de l'externalització de serveis públics, que són dos conceptes diferents, privatització i externalització, com és evident, ja que amb la privatització la titularitat es perd i amb l'externalització la titularitat es manté en mans de l'administració pública. Per tant, com que la nostra pretensió és fer un debat serè i seriós i no un debat d'eslògan, crec que val la pena anar marcant les fites.

Nosaltres com a grup parlamentari no criminalitzarem la concertació de serveis públics. I de fet, cap grup parlamentari si anam al fons de la qüestió la criminalitzarà en tota la seva extensió, cap. Per què? Perquè nosaltres pensam que la

col·laboració publicoprivada és positiva i, per tant, presenta aspectes molt interessants a l'hora de gestionar serveis públics. Quins aspectes positius presenta? La reducció de costos, més eficiència, serveis públics de més qualitat, aprofitar el coneixement i les experiències, més flexibilitat en la gestió. I aquests són valors que pensam que són molt importants. Veig algun diputat que ja capeja, darrera seu, Sr. Conseller de Territori, però bé, si jo digués que això és aplicable per exemple al tercer sector, segurament ja no em capejaria tant, perquè al final el tercer sector és una concertació de serveis públics. Però aquesta concertació sí que la defensen, però hi ha altres concertacions que no defensen. Dic això perquè val la pena posar exemples que tots els grups parlamentaris defensen, perquè tot és concertació. Per tant, el problema és com es fa aquesta concertació.

Perquè, és clar, es pot fer concertació, diguem-ho així, amb altres administracions públiques i quan dic administracions públiques em refereixo, per exemple, a la Universitat de les Illes Balears. Ara el Govern li ha encomanat un informe sobre saturació turística, això és un exemple d'una concertació amb una altra administració pública, no territorial, com és la Universitat de caràcter institucional. A nosaltres ens sembla molt bé que el Govern col·labori amb la Universitat, molt bé ens sembla, però hi ha altres, diguem, administracions no territorials que podrien aportar molt al Govern, que podrien aportar molt a l'interès general si s'establissin mecanismes adequats de col·laboració, pens, per exemple, en els col·legis professionals i pens en les cambres de comerç. Les cambres de comerç tenen un *know how*, un coneixement i una experiència en relació amb el comerç exterior que difícilment tindrà el Govern. Aprofitar això ens sembla que és l'intel·ligent i ens sembla que el Govern ha d'establir els mecanismes perquè això sigui possible. I això és un dels motius pels quals hem presentat aquesta interpel·lació. Es pot concertar amb altres administracions públiques, col·legis professionals, cambres de comerç, Universitat, es pot concertar amb associacions sense ànim de lucre, que és un poc el que passa amb el tercer sector.

I aquí es va aprovar, quan dic aquí vull dir a Europa, es va aprovar una directiva de la Unió Europea, que és la 24/2014, que va canviar un poc el mecanisme de contractació i que va excloure de la contractació aquests concerts amb aquestes associacions sense ànim de lucre, que bàsicament estan adreçades al servei a les persones, que bàsicament són els serveis socials i serveis en matèria de salut. Algunes comunitats han fet una adaptació normativa, una transposició d'aquesta directiva i, per tant, aprofiten per vehicular aquest mecanisme, aquesta instrumentalització perquè això sigui més clar, més segur, més eficient. Aquesta és una de les preguntes que ens fem a través d'aquesta interpel·lació: pensa el Govern de les Illes Balears impulsar canvis normatius o canvis legislatius per facilitar la concertació, per exemple, amb el tercer sector?

És una realitat innegable que el Govern gestiona moltíssims de serveis de manera concertada, educació, no importa dir-ho, aquí se'n parla molt de les escoles concertades. Encara que n'hi ha alguns que aquest concert concret de les escoles no els agrada i el voldrien eliminar, tampoc no saben dir com ho pagarien i com hi ferien front, perquè si no tenim capacitat de construir les escoles que necessitam de la xarxa pública, imaginin si afegim un 40% dels alumnes que són a l'escola

concertada. O podríem parlar de salut, que continua funcionant la col·laboració amb els hospitals privats, per intentar minvar les llistes d'espera i per complir el màxim de temps d'espera per ser atès en matèria de salut.

Podríem parlar de transports, que és una competència on també el Govern té intenció, amb paraules del seu conseller, de treure una gran concessió, no té intenció d'assumir la competència de transport per carreteres, sinó que té intenció de treure aquesta concessió, supòs que els seus socis li votaran en contra o no voldran aprovar de cap manera que vostès treguin un transport de carreteres en concessió, perquè això seria externalitzar, privatitzar, totes aquestes coses tan dolentes i tan criminals, no ho sé, això és un dels problemes que vostès teòricament podrien tenir.

O vostès varen llevar els cursos de formació a les empreses privades, cosa que nosaltres els vàrem criticar perquè durant molt de temps es produïa una col·laboració, també en aquesta matèria, de formació en centres privats que nosaltres pensàvem que estava en aquesta línia de la concertació. Per tant, el que volem marcar amb aquestes paraules és que hi ha una actuació contradictòria, incoherent, perquè en determinades matèries està molt malament la concertació, però en determinades matèries ja ens va bé la concertació, en determinades matèries tornam enrere i volem incrementar el pes públic de l'actuació en aquell àmbit i en determinats àmbits no ho fem.

Per tant, nosaltres voldríem que això es clarificàs i voldríem fer un debat serè, ja sé que això és molt difícil, perquè aquí... la política cada vegada es converteix en la cultura del tuit i amb la cultura del tuit, és clar, amb tres paraules ho hem de tenir enllestit i, és clar, és molt més fàcil dir que la privatització és dolentíssima que començar a posar matisos i a veure tota la complexitat que existeix.

Però, com que la realitat és complexa, i jo em vull negar un poc a aquesta nova cultura del tuit, vull posar de manifest que aquí hi ha tot un àmbit d'actuació, hi ha una operativa tant normativa com de gestió concreta de vostès... i hi volia fer referència, vostès han fet una cosa que nosaltres valoram positivament i que són les clàusules socials en la contractació.

Això forma part un poc de les millores que es poden introduir a l'hora de contractar, concertar serveis públics. Això ens sembla que és una línia d'actuació que s'ha de lloar i les coses que es van fent ben fetes s'han de dir, però és evident que si vostès fan unes clàusules socials és perquè pensen continuar externalitzant serveis, diguem-ho així, la qual cosa nosaltres no volem criticar, l'únic que volem és posar seny on alguns només posen l'eslògan.

Moltíssimes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el representant del Govern, Sr. Marc Pons per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. President. Moltes gràcies, Sr. Melià, estic d'acord amb vostè que la complexitat de la realitat ens demana superar els 140 caràcters a l'hora d'analitzar les coses i de poder treure també conclusions i per tant, està bé que es facin plantejaments en aquesta cambra que ens permetin aprofundir un poquet més.

És cert que aquest govern es pensava que avui vostè volia centrar el debat en matèria de transport públic i per això mateix s'havia preparat un servidor aquesta interpel·lació, però com que no té inconvenient a analitzar els plantejaments que fan vostès, esper parlar en nom de tot el Govern i fer algunes reflexions entorn d'aquesta qüestió que vostè deia de dimonitzar els serveis públics o els privats segons, moltes vegades, des de la perspectiva en què es mira.

Aquest govern creu en la necessitat de disposar d'uns serveis públics que siguin forts, de qualitat, que puguin arribar a tothom, creiem que és la millor manera, és el millor camí per fer possible la garantia d'igualtat d'oportunitats, el repartiment de la riquesa econòmica, en aquest cas en forma de serveis, i de cohesionar una societat i no hem d'oblidar que una societat cohesionada que ajuda a qui menys té també... i que a la vegada és capaç de preparar aquells que estan més capacitats, aquells que tenen majors qualitats ens permet tenir una societat que pugui afrontar amb més garanties una realitat que canvia cada dia a marxes forçades.

A partir d'aquí, des de la clara consciència de la importància dels serveis públics també he de dir que som conscients de les seves debilitats i que malauradament no es pot arribar a tot -ja ens agradaria ser perfectes-, no es pot arribar a tot, i que si som intel·ligents a l'hora d'aconseguir aquests objectius finals als quals feia referència abans, igualtat d'oportunitats, cohesió social, és necessari recolzar-nos en qüestions puntals i concretes damunt la concertació per fer possible precisament poder donar uns serveis que puguin arribar absolutament a tothom.

I des d'aquest plantejament, evidentment amb ritmes diferents, hi ha quatre, bàsicament tres grans conselleries, que són les de Salut, la de Serveis Socials i la d'Educació que fan, evidentment, esforços en aquest camí, ho fa també, ho fem també des de la Conselleria de Territori en la part dels serveis per carretera on, a partir d'ara, licitem tota la planificació del transport públic per carretera a l'illa de Mallorca a quinze anys vista, i preparam en aquests moments tot un plec de condicions, que incorporarà clàusules socials per suposat, i que suposa una oportunitat per fer un bot cap endavant molt important en matèria de transport públic.

Pensi vostè que les actuals concessions, es van atorgar i estan dissenyades fa 25 anys i açò demana un replantejament sencer, ho fem des d'allò públic, però evidentment licitem i concertarem amb el privat perquè siguin les empreses concessionàries les que gestionin aquests serveis.

Vostè em demanava o feia vostè una pregunta: faran canvis legislatius per impulsar el tercer sector?, demanava vostè, Sr.

Melià. Per això li he de dir: la llei de serveis socials, aprovada la legislatura passada, ja fixa la possibilitat i el camí de concertar serveis socials amb el tercer sector i hem de recordar aquí devora a més a més que Salut ja ho fa, perquè ja està regulat, i que Educació també ho fa, també concerta i també està regulant.

Què està fent Serveis Socials? Com planteja Serveis Socials la concertació a partir de la legislació vigent? Bé, idè per poder concertar hem de, primer, publicar un decret que defineixi els serveis que es volen concertar i com es gestionarà la llista d'espera i l'accés, per una banda, i per l'altra s'haurà de publicar una resolució del preu i del concert públic.

Ja hem fet açò, de fet ja hem fet açò amb els centres ocupacionals de salut mental, amb els serveis d'atenció primerenca i d'acord al nou decret de la segona cartera de Serveis Socials es podran concertar els següents serveis durant l'any 2017: els serveis d'incapacitat judicial, els serveis d'acompanyament per a persones amb diagnòstic de salut mental i persones amb discapacitat física i també de joves extutelats, així com els pisos per a persones amb diagnòstic de salut mental i també pisos per a menors extutelats.

Açò, per tant, hi ha un camí de feina que crec que des de la Conselleria de Serveis Socials es fa d'una manera molt rigorosa, amb la màxima transparència, per suposat que sí, i amb aquesta idea del que representa l'oportunitat d'entendre en aquest cas la concertació en moments concrets com a una oportunitat per arribar absolutament a tothom i cobrir les necessitats dels que més ho necessiten.

Què succeeix en matèria de salut? En matèria de salut el gran pes, l'immens pes, com també succeeix a serveis socials, està lligat a la gestió pública, el que passa és que també aquí ens suportam amb la concertació de determinats serveis.

Les dades evidentment -i ara els les donaré- demostren i posen en evidència l'important pes del sector públic com ha de ser, i entenem que ha de ser així, però representen en qualsevol cas també una concertació en casos concrets. He de fer la menció que, val la pena recordar-ho, tant Sant Joan de Deu com la Creu Roja formen part de la xarxa pública al moment en què són entitats que no tenen ànim de lucre i en aquest sentit ens permet entendre'ls així.

Algunes dades: miri, en proves diagnòstiques l'import facturat amb centres concertats ha baixat un 97% respecte a l'any anterior; en intervencions quirúrgiques hi ha un 66% menys de facturació; en consultes externes, el descens de facturació en la major part dels casos ha estat del 90%; en hospitalització hi ha també una clara tendència a la baixa, mentre que, bé, en tot cas a principis del mes de gener es varen facturar 485.000 euros, mentre que l'any anterior..., perdó, aquest any han estat 235.000, mentre que l'any anterior eren 485, per tant una reducció quasi del 50%.

Amb qui mantenim concerts?, amb qui? Mantenim concerts amb la Policlínica Nostra Senyora del Rosari d'Eivissa; en tenim també amb la Juaneda, per a radioteràpia, d'Eivissa, en la mesura que no estigui resolta aquesta qüestió; concerts puntuals amb l'Hospital de Llevant en els moments en què se

satura l'Hospital de Manacor, per tant recorrem, no?, a la gestió privada quan açò no ens és possible; i per tant aquí tenim un plantejament en matèria de salut que, com li dic, és amb el que estam fent feina.

Què succeeix en matèria d'educació? En educació la visió que hi ha, i el plantejament, és que l'educació descansa a les Illes Balears damunt tres xarxes que estan clarament identificades: la pública, que compta amb més del 60%; la concertada, que seria entre un 35 i un 40%, i la privada que és molt, molt minoritària. Per a nosaltres l'educació concertada és, i ho entenem així, un servei públic, i nosaltres el que feim és respectar la xarxa d'aquesta escola concertada i concertam, en qualsevol cas, d'acord amb les necessitats que tenim en cada moment. En aquest any... i tal vegada si vol també li puc donar algunes xifres del que hem fet o d'allò que hem estat capaços d'acordar; el pressupost d'aquest any 2016 per a l'ensenyament concertat ha estat de 157 milions d'euros; els acords de 2016 de reprogramació de l'acord de 2008 i altres millores sociolaborals del professorat de l'ensenyament privat i concertat ha estat també una passa que hem estat capaços d'assolir; hem fixat les ajudes del menjador també per a la concertada; hi ha hagut acords d'escolarització equilibrada d'alumnes amb NESE a determinats municipis; hem fet la regularització de les titulacions de professorat de l'ensenyament privat concertat; hem posat a disposició dels centres un borsí de professors per a noves contractacions, i hem fixat també acords d'alliberament sindical.

Per tant, des d'aquest plantejament en els diferents àmbits, com els deia, hi ha hagut i hi ha una idea claríssima, jo crec que amb la màxima coherència. La importància del sector públic, si de ver volem tenir una societat que estigui cohesionada i que sigui capaç de mirar cap endavant donant les mateixes oportunitats a tothom per igual, crec que és un plantejament claríssimes, però ho feim jo crec que amb la intel·ligència i el pragmatisme necessaris que ens permetin recórrer a la concertació en el moment en què hi ha espais als quals malauradament no podem arribar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Rèplica, pel grup autor de la interpel·lació, del Sr. Melià, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè ens ha fet aquí un repàs... un repàs de tota la concertació i de totes les activitats que amb concertació fa el Govern. Evidentment nosaltres no discutirem -només faltaria, hi estam absolutament d'acord- que fan falta uns serveis públics forts, uns serveis públics importants. Això és evident, que la cohesió social..., tot això és evident. El problema és com assolim aquest objectiu, és a dir, com, no el què, és el com.

I el com és evident que en gran part ho feim a través de la concertació; per què?, pels principis i els valors que suposa la concertació, que he enumerat anteriorment a la primera intervenció. Per tant en gran mesura el Govern, ho digui amb

la boca gran o amb la boca petita, està d'acord en el fet que això és el camí practicable, el camí que es pot fer, és el camí del realisme, i per tant això és el que tenim. Però jo, més enllà del que tenim, que evidentment està bé i vostè ens dóna la informació, només faltaria, voldríem que hi hagués un plantejament més de futur, no només del que feim. Evidentment tenim escola concertada i continuarem tenint escola concertada al llarg de tota la legislatura, crec que això és indubtable; no sé si serà el 36,4% o el 36,2%, però al final tendrem escola concertada i tots en som més o manco conscients, encara que alguns no ho vulguin ni dir i es dediquin més a l'atac. Per tant, més enllà del que tenim, voldríem saber quin és el plantejament de futur, quins canvis té prevists fer el Govern en aquesta matèria.

I jo li deia els canvis normatius perquè, clar, l'aprovació de la directiva de 2014, encara que evidentment abans de 2014 ja es concertaven els serveis, i ja hi havia escola concertada, i ja hi havia hospitals, i ja hi havia serveis socials, etc., etc., bé, idò dóna un altre marc que possibilita ampliar i possibilita facilitar, i per tant nosaltres pensam que podria ser intel·ligent aprofitar aquest nou marc europeu per impulsar alguns canvis que facilitassin la gestió dels concerts que té el Govern i de la seva ampliació. Això per una banda.

Després vostè no m'ha parlat d'un tema que per a nosaltres és molt important, i jo l'hi he plantejat, que és que es mou més en el marc de la col·laboració que amb empreses privades. Jo li he parlat de col·legis professionals, li he parlat de cambres de comerç, li he parlat de la Universitat. Vostè no m'ha dit res ni de la Universitat, ni de les cambres de comerç, ni dels col·legis professionals, però nosaltres entenem que aquestes entitats tenen un grau de coneixement i d'experiència que hauríem d'aprofitar molt més del que feim, i no ho aprofitam prou i, per tant, nosaltres els convidam a establir línies de feina per aconseguir que aquest coneixement i aquesta experiència redundin en el Govern. I li posaré un exemple, perquè després parlarem dels *rent a car*, després parlarem del lloguer de cotxes, sobre si saturen o no saturen; sobre una proposició no de llei que es va aprovar en aquest parlament a instàncies d'El Pi, que deia que el Govern havia de fer un estudi sobre les possibilitats de regular, de posar ordre, fins i tot de baixar la flota de cotxes de lloguer que existeixen. Bé, aquest estudi es deia que el faci el Govern, però és evident que el Govern podria establir un mecanisme de col·laboració amb la Universitat perquè ho fes la Universitat, o perquè intervinguessin col·legis professionals, que alguna cosa deuen saber els enginyers -no ho sé-, qualsevol cosa. Jo crec que no estam aprofitant totes les possibilitats que tenim, i per tant nosaltres des d'aquesta interpel·lació els convidam a aprofitar aquest coneixement.

Li posava l'exemple de les cambres de comerç; nosaltres sempre posam l'exemple de les cambres de comerç. Les cambres de comerç en saben molt, de treure empreses de les Illes Balears a fora. Estam aprofitant bé tot aquest coneixement que tenen les cambres de comerç? Estam establint acords de col·laboració, accions d'ambaixades, de visites, per obrir més portes a les nostres empreses a l'exterior a través de les cambres de comerç? Ho estam fent? Nosaltres entenem que no ho estam fent prou, i que a través d'aquesta interpel·lació el que volíem és convidar-los a aquesta reflexió i a posar accions

damunt la taula perquè aquí hi ha un camp de feina, un camp de treball molt interessant, molt important, i que pensam que s'ha d'aprofitar.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Contrarèplica del Govern; el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Tampoc no em vull estendre molt; tal vegada..., dues qüestions tal vegada concretes, Sr. Melià.

No farem cap carrera cap a la concertació. És una porta que és allà, que hem de ser intel·ligents, que hem de saber mesurar quan hi hem de recórrer, però insistim en la importància de tenir uns serveis públics de qualitat forts, i amb aquest plantejament aquest govern anirà treballant i anirà avançant per consolidar serveis públics que siguin forts. Ara, açò sí, quan ho necessiti evidentment hi recorrerà.

Jo, no ho sé, tal vegada hi pot haver algun... La normativa europea, sí, estam adaptats en la part de la concertació; en la part de la contractació, en la part de la contractació, aquí devora encara no, d'acord? Hi ha una directiva europea que estableix que per contractes superiors a 780.000 euros, per contractes superiors a 780.000 euros, per un màxim de tres anys es poden concertar serveis només amb el tercer sector, sempre que siguin serveis de serveis socials i ho estableix així. El Govern de l'Estat no ha realitzat encara l'adaptació de la directiva europea a la normativa estatal. Per tant, tenim un problema, l'Estat no ha fet la feina. I ara aquest Govern el que fa és analitzar si és possible o com ho hem de fer des de l'àmbit autonòmic i sense tenir la translació de la normativa europea a l'estatal, com ho podem fer per a nosaltres des d'aquí regular i fer-ho possible, perquè, evidentment, si és una porta que podem tenir a les nostres mans, jo crec que l'hem de poder aprofitar i en aquest sentit que sàpiga que aquest Govern ara analitza i estudia precisament aquesta qüestió.

De ben segur que el dia que tinguem Govern a Espanya, si és de dretes dubt que facin coses d'aquestes, molt possiblement. Si fossin governs progressistes de ben segur que seria més bo de fer posar-nos d'acord per impulsar o per arribar a acords. Dic açò perquè l'experiència passada ens ha dit que no ho han fet, no per altra cosa, sinó que han tingut l'oportunitat i no ho han volgut fer.

I per finalitzar, nosaltres aplaudim, i jo personalment aplaudesc la feina de la Cambra de Comerç. És més, al llarg d'aquest any sí que hem fet algunes coses jo crec que interessants amb ells i ens hem sabut coordinar amb ells en determinats aspectes. Des de la Conselleria de Presidència, ho dic perquè ho vaig impulsar i ho vam viure en primera persona, conscients de la importància de reforçar aquest entorn de la Mediterrània Occidental i que les Balears poguessin ser el punt on girés, era un element de dinamisme dins la Mediterrània,

doncs els vam demanar que ho fessin ells i els vam acompanyar, pensant en ells, viatge a Algèria, per obrir mercats a Algèria, on van acabar gratament..., direm que un viatge prou satisfactori que demana continuïtat, però que s'obren portes perquè allà hi ha molts recursos naturals, econòmics també, no ens ho sembla però econòmics també i per tant, és una oportunitat. Ens hem suportat i ens suportam molt amb ells, des de la Direcció General d'Afers Exteriors, de política exterior, de relacions institucionals en tot allò que suposa el Comitè de les Regions i en tot allò que suposa en aquest cas la CPRM i els espais allà on és possible negociar elements de coordinació que facin possible precisament l'impuls.

I és més, no tenc aquí la relació, tenim convenis signats amb ells, hi ha convenis signats des de la Conselleria d'Economia, hi ha convenis signats des de la Conselleria de Presidència, on senzillament el que es fixa i el que s'estableixen són aquests espais de col·laboració, perquè ells tenen un *know how* i un coneixement que l'administració, malauradament, no té i que no hem d'oblidar que part de la feina de l'administració és tenir la capacitat d'acompanyar també l'empresariat perquè pugui aquí tornar més fort, pugui créixer, es pugui obrir a nous mercats on pugui cercar espais de concertació i de *partenariat* econòmic. I en aquest sentit jo crec que són iniciatives en qualsevol cas que ben segur que si d'aquí es deriva alguna proposició no de llei, ben segur més d'un grup parlamentari segur que ho veurà amb bons ulls.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons.

III. Moció RGE núm. 10211/16, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, relativa a política lingüística del Govern en matèria d'ensenyament, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 7205/16.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 10211/16, presentada pel Grup Parlamentari Mixt-Ciudadanos Partido de la Ciudadanía, relativa a política lingüística del Govern en matèria d'ensenyament, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7205/16.

Correspon ara la intervenció del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, el Sr. Pericay, per un temps de deu minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Presidenta, señoras y señores diputados. Esta moción tiene como antecedente una interpelación que queda ya algo lejana, en concreto cuatro meses, fue el 7 de junio y, por lo tanto, creo que lo primero que hay que preguntarse es si algo ha cambiado en la situación que se daba en aquel momento. La situación no ha cambiado en absoluto y hasta puede que haya empeorado, como mínimo hay una serie de elementos que así lo pueden dar a entender, tres en concreto.

El primero, había en aquel momento, el 7 de junio, indicios de incumplimiento del derecho a la primera enseñanza en lengua materna. Recuerdo que la Ley de normalización lingüística prevé en su articulado que los alumnos tienen derecho a recibir la primera enseñanza en su lengua, sea la catalana o la castellana. Pues bien, ahora sí, ahora sabemos que este derecho es un derecho que ha sido conculcado, observamos con seguridad que la consejería del ramo, la Consejería de Educación, no ha favorecido en ningún momento a la hora de la matrícula, el ejercicio de este derecho. También la presidenta, que en aquel momento aseguró que ese derecho sería respetado, evidentemente mintió en la medida en que no ha sido garantizado.

A pesar de los gestos que hace el consejero de Educación, la realidad es esa.

La consejería, además, ha justificado el procedimiento con una frase francamente despectiva: “es lo que hay”. Y lo que hay es una consejería básicamente que deja en manos de cada centro la garantía de este derecho y unos centros que luego se lo saltan alegremente, sea por indicación de la consejería, sea por ejercicio de la autonomía que tienen consagrada, autonomía en su proyecto educativo, en el que se inscribe también el proyecto lingüístico. El derecho del centro como colectivo, es decir el que emana digamos del Consejo Escolar, compuesto por dirección, profesores, etc., ya saben ustedes de qué está compuesto, este derecho, este derecho mancomunado pasa por encima del derecho de cada individuo, o de cada padre de familia, en este caso, en referencia a su hijo, de cada ciudadano.

Y me gustaría aquí citar la frase de Fleming Rose, que un periodista, responsable de cultura del famoso diario danés, se acordarán de las caricaturas, que dice: “la minoría más importante que debe proteger una democracia es el individuo” y, como mínimo, nosotros en Ciudadanos estamos convencidos de que así debe ser. Este es un primer aspecto de las novedades que hemos tenido durante este verano, o durante los cuatro meses, por decirlo así, que han pasado entre la interpelación y el día de hoy.

El segundo tiene que ver con el Decreto de lenguas extranjeras, otro ejemplo de dejación de funciones. Cuando en aquel momento ese decreto ya existía, pero no teníamos todavía el dictamen del Consejo Consultivo, dictamen del 28 de junio de 2016 que dice textualmente: “el sistema diseñado por el proyecto reglamentario deja en manos de los centros determinar si habrá o no plurilingüismo en cada centro, de forma que podremos alcanzar resultados muy dispares con el mismo reglamento. La autonomía pedagógica de los centros no puede obviar que el sistema educativo público, esto es sostenido con fondos públicos, debe ser respetuoso con estos principios de igualdad de oportunidades, que derivan ni más ni menos que de la Constitución”. Y añade aquí el propio dictamen del Consejo Consultivo: “y evidentemente también está el artículo 27 del derecho a la educación que debe prestarse en régimen de igualdad y de no discriminación”.

Bien, este consejero, ante esto, también en aquel momento, se lavó las manos, por decirlo de algún modo gráfico y comprensible, y lo sigue haciendo cada vez que alguien le

recuerda que tiene que cumplir la ley en este caso y hacerla cumplir. Se da en Baleares en este momento una paradoja, esto también digamos es una novedad. Tenemos un Decreto de mínimos que generalmente se utiliza para llegar al máximo, es decir a la inmersión obligatoria y tenemos un Decreto de máximos, el de lenguas extranjeras, que generalmente se utiliza para llegar al mínimo, es decir, a la nula prestación de una materia en una lengua extranjera, en este caso el inglés como lengua vehicular, o la lengua que sea evidentemente, alemán o francés. A eso, realmente, se le llama coherencia, eso no puede (...).

La tercera... el tercer aspecto que ha cambiado este verano, la tercera novedad en todo caso, es que se ha hecho público un informe del IAQSE, del Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu, que indica que cuatro de cada diez jóvenes de 13 años, o sea, que están cursando en este momento segundo de ESO, no llegan al nivel necesario de competencia comunicativa en catalán y castellano, del inglés ni les hablo, creo que son cinco de cada diez o menos. Y lo más grave, vamos como mal en peor, de mal en peor, como mínimo en 2014, que es la fecha límite de este estudio, porque entre 2008 y 2014, es decir, tres años en que gobernaba el pacto de progrès, el segundo pacto de progrès, y tres años en que ha gobernado el Partido Popular se ha retrocedido 13 puntos en lengua catalana y 11 en lengua castellana.

Entre paréntesis, si el objetivo es que nuestros jóvenes salgan de la enseñanza obligatoria con un dominio suficiente de ambas lenguas, y eso es lo que sistemáticamente se utiliza como argumento muy a menudo, cuando alguien reclama que la enseñanza pueda ser en las dos lenguas, pues si el objetivo es el dominio de ambas lenguas, la verdad es que estamos lejos de poder garantizarlo.

¿Tiene esto algo que ver con la política lingüística aplicada en la escuela? Lo ignoro, pero no estaría mal, también creo que sería una buena cosa, que este gobierno, es decir que el garante, los garantes, del decreto de mínimos y de la inmersión obligatoria se lo preguntaran e investigaran si alguna relación hay entre una cosa y otra.

En síntesis, todo esto ha ocurrido, estas tres novedades a las que me he referido, entre aquella interpelación de comienzos de junio y el día de hoy. Por lo tanto, lo que en aquel momento presentábamos como, en algún caso, indicio de algo que no estaba funcionando, en este momento, digamos, que se ha cumplido, por desgracia evidentemente.

Resumo, los padres no pueden escoger la lengua de primera enseñanza de sus hijos; los estudiantes, no me he referido a ello, pero también está en la moción, los estudiantes que se examinan de selectividad no disponen de la hoja de examen en castellano, sólo disponen de la hoja de examen en catalán, no pueden, pues, escoger en qué lengua quieren examinarse, es decir, en qué lengua quieren recibir el examen; la apuesta por introducir progresivamente el inglés pues ha quedado en principio en nada, como mínimo al criterio de cada centro, que es lo máximo a lo que ha quedado, y el nivel lingüístico de gran parte de nuestros jóvenes deja mucho que desear. Y me parece que en esto, como mínimo, estaremos todos de acuerdo.

De ahí el sentido de esta moción y la oportunidad, evidentemente, de presentarla incluso cuatro meses más tarde. Los cuatro puntos de la moción, se los recuerdo, garantizar, el primero, que la lengua castellana sea usada en la enseñanza pública y concertada en una proporción razonable. Es lo que dice la ley, es lo que dice la LOMCE y lo que dicen también las sentencias del Constitucional.

Garantizar la introducción del inglés como lengua vehicular, es el segundo punto, de forma homogénea y con un plan de formación del personal docente, es el segundo punto de la moción.

El tercero, garantizar que las pruebas de acceso a la Universidad, que en estas pruebas de acceso el temario esté disponible en ambas lenguas oficiales.

Y el cuarto punto, garantizar la presencia en una casilla para escoger la lengua de la primera enseñanza en las hojas de preinscripción y de matrícula.

Esto es lo que, desde Ciudadanos, pedimos, esto es lo que en esta moción se va a debatir y esto es lo que yo, al menos, espero que podamos aprobar.

Muchísimas gracias.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de fixació de posicions. Té la paraula el Sr. Miquel Vidal, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, molts d'anys pel dia de Sant Francesc o Santa Francina, molts d'anys.

Sr. Pericay, una bona moció que, evidentment, votarem a favor, amb un matís sobretot, que quan vostè parlava, ja n'ha fet referència, que simplement en el punt 3, garantir els fulls de temari per fulls d'examen de la Universitat, que sí que fa referència a això.

Miri, Sr. Pericay, quan llegia la moció automàticament ve al meu pensament què diu la Constitució en relació amb l'educació i què diu l'Estatut en relació amb l'educació i, en aquests casos concrets, la Llei de normalització lingüística com l'aplicam aquí. I em du automàticament a rellegir la Constitució i a rellegir l'Estatut per saber si a qualche punt ens perdem o si s'ha de matisar qualche cosa, i te'n vas a l'article 148 de la Constitució, aquí on veus que les competències són exclusives amb el Govern, i te'n vas a l'article 4 de l'Estatut d'Autonomia, que et defineix que la llengua catalana pròpia de les Illes Balears tindrà, juntament amb la castellana, caràcter de cooficialitat o d'oficialitat, i en el punt 3 de l'article 4, quan explica que el Govern ha de posar a l'abast de totes les persones els mecanismes necessaris per al coneixement de les dues llengües. I continues llavors rellegant i te'n vas més endavant i veus que la comunitat autònoma té la competència exclusiva en l'ensenyament de la llengua catalana i que són

objectius dels poders públics de la comunitat autònoma defensar les modalitats pròpies del català a les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

Això llavors et du a fer un pensament quan ho has vist i el pensament és, Sr. Pericay, vostè presenta una moció, la qual ja li dic que ens sembla bé, i la qual ens fa pensar que vostè ha de dur en aquest parlament la Constitució i l'Estatut, articles de la Constitució i de l'Estatut, i això em posa un interrogant brutal: o vostè no es fia gens ni una mica d'aquest govern o encara el posa a un pedestal més baix que el meu, perquè el que diu és el que el Govern hauria de fer en aquests moments.

Llavors fa que em pugui dirigir al Govern i els pugui demanar: si vosaltres, Sr. Conseller d'Educació, seguïu l'ordenament jurídic tal com l'hem comentat aquí, Constitució, Estatut, Llei de normalització lingüística, i llegiu aquesta moció, us adonau que no es demanen res nou, us demana el Sr. Pericay de Ciutadans, us demana, us diu: al·lots, acompliu l'ordenament jurídic que tenim aquí a les Illes Balears.

I, per què ens demana això? Si el Sr. Pericay us demana això jo entenc que és perquè no es fia de vosaltres. I podem fer preguntes més profundes: si un partit com Ciutadans no us entén, Sr. Conseller, no entén la política lingüística que estau aplicant en aquest govern, què deu entendre la gent que no és aquí dins i ens sent parlar tot el dia d'aquestes coses? Ho fem bé? Ho transmetem bé? Les decisions que prenem són enteses per les persones que habitam les Illes Balears? O per altra banda, hi hauria moltes que pensarien, com Ciutadans, de tornar-vos-ho a fer... tornar-nos-ho a fer a nosaltres discutir aquí on som i cap on anam?

El nostre grup, Sr. Conseller, té les idees i les nocions en matèria lingüística claríssimes, més clares que ningú. Avui he sentit emprar la paraula esquerres i que som d'esquerres i amb els d'esquerres i tots els d'esquerres, i em sembla molt bé. Nosaltres que som de centre, de centre reformista, dels que volem la igualtat...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

... s'adona, Sr. Conseller?...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... veu la diferència de les maneres de ser? Quan vostès han dit, quan vostès han dit el que volen ser, cap ha fet cap comentari. Quan he dit què som i què sentim, que és la veritat, automàticament teniu la cua de palla i us l'enceneu...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... i ara em deman: i com a Madrid s'abstenguin i deixin que es faci un govern de centre reformista, què diran vostès, que són de centre o d'un altre lloc? No us convé parlar de més, perquè en aquesta vida els camins són molt llargs i mai no sabem cap aquí on hem d'anar. Jo us agrairia, perquè no us ho hagi de retreure un altra dia, simplement prudència, i sobretot respecte a la llibertat i a l'opinió de les altres persones.

I em fa pensar, llavors, parlant més de la llengua i et duc a l'educació i a l'ordenament jurídic, i m'agraden aquests tipus de mocions que posam damunt la taula perquè serveixen per conèixer com és cada grup, a la reacció de la més mínima automàticament podem veure on van i on volen ser, i no importa anar molt enfora perquè és que avui de matí agafes un mitjà de comunicació i a primera pàgina et diu: 400 persones que volen fer feina a residències excloses perquè no coneixen el català o perquè no tenen les titulacions de català.

Parl no de feines de cap de serveis ni de departaments de la comunitat autònoma que quan convé lleven el requisit de català, baldament el defensin i hi posam qui volem i s'ha acabat la història, parl de 400 famílies que, per al lloc de feina al qual volen optar, no tenen estudis superiors, generalment. I quan veig això dic: aquestes persones que quan veniu aquí a escoltar alguna vegada heu de sentir líders polítics que us defensen de totes totes, que els defensau, que dieu que això és la vostra gent, llavors no els deixau participar en processos selectius de feina pública, que avui dia és una de les més preuades per tots els ciutadans de la comunitat autònoma, perquè no tenen un certificat de llengua, i em fa pensar i em torna dur una altra vegada a pensar en la Conselleria d'Educació o amb la de Treball (...).

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Vidal, és una proposició no de llei i és per fixar posicions, no es pot dirigir al conseller, per favor.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, però és una moció i estic fixant posicions, estic dient per què votarem que sí i faig una reflexió del perquè votam que sí.

I em deman: quan vostès fan aquestes mocions, no creuen que també s'hauria de fer una moció en què s'insti el Govern a posar els mitjans necessaris a l'abast d'aquestes 400 persones, que només les tenen per fer mamballetes, perquè puguin adquirir els títols o les titulacions necessàries per poder optar a llocs de feina i quedar totalment integrats dins la comunitat de les Illes Balears? o per altra banda, hem de parlar, quan ens convé, d'una cosa i hem d'aplicar l'altra?

Jo pens, Sr. Pericay, que és una moció d'un gran contingut polític, que no es limita solament a l'aplicació de l'ordenament jurídic, el Govern el toca aplicar i aquí on sabem que no l'aplica ja li ho farem saber després. Estic d'acord amb determinades coses que ha dit, però pens que és el moment de fer actes, les persones que són al Govern, per arreglar un poc més la societat i no per tenir debats que al final no ens duen enlloc.

Què és més important: menjar o parlar? Jo crec que si a tots ens ho posassin davant al tercer dia que no menjàriem sabriem exactament el que per a nosaltres és més important.

Tenc la sensació també que en aquest parlament podem parlar sempre -i avui n'hem tornat parlar- vint vegades de les herències que hem rebut, i jo deman: hem parlat quatre o cinc vegades d'herències i del que vàrem deixar nosaltres, senyors

del PP al altres i que els altres no... bé, i iniciatives cap; hem parlat d'herències i fora iniciatives.

Jo deman, Sr. Pericay, i deman a tots els membres que conformam això, que davant aquest tipus de mocions facem un plantejament i n'estiguem orgullosos, la pregunta seria: què hem de fer perquè la gent pugui tenir més feina? Com arreglam el problema d'aquestes 400 persones que volen entrar a fer feina a residències i no hi poden entrar simplement perquè no tenen un certificat de llengua i tal vegada la saben parlar més bé que nosaltres? És més profund que una simple moció amb la qual estam totalment d'acord, perquè creiem que és l'ordenament jurídic nostre.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Fixació de posicions del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, treballadors de la Cambra, bon dia a tothom. Sr. Pericay, vostè, com jo, és filòleg, filòleg català de formació, jo som filòloga hispànica i encara que la seva especialitat sigui la literatura, jo sé que totes les carreres..., -no?, també la lingüística?, perfecte!, llavors ja compartim més coses-, jo sé que totes les carreres de Filologia Catalana inclouen assignatures de lingüística i a més a més de sociolingüística, llavors jo el que tractaré de fer és un recordatori d'aquestes assignatures de sociolingüística que vam rebre a les nostres carreres, en tot cas, crec que n'hi hauria prou amb una assignatura de sentit comú quan parlem de les llengües del nostre país, i també faré al·lusió diverses vegades al senti comú.

No em puc estar de dir-li, Sr. Pericay, que en aquesta comunitat això del que vostès han fet sovint un problema, que ja ens ocupa crec que massa temps en aquesta cambra, no és un problema real per a la majoria de la població de les Illes, ho és per a vostè, ho potser per al seu partit, pot ser fins i tot que per al Partit Popular també, però insisteixo no representa un problema real per a la gent aquí, han creat un fantasma amb el qual s'obstinen molt a combatre, però aquest fantasma no existeix o només existeix per a una minoria molt minoritària que fa bandera del nacionalisme lingüístic espanyol.

Miri, Sr. Pericay, segurament li semblarà malament el que ara recordaré, però li parlaré també -com he dit- com a sociolingüista de formació i tractaré de connectar amb la seva ànima també de lingüista, de filòleg català, i tractaré de deixar clares no menys de cinc qüestions que crec que són cabdals quan parlem de coses serioses com és la situació del català i el castellà a la nostra comunitat autònoma, no tiraré en aquesta ocasió de xifres perquè ja ho vaig fer en una altra ocasió i tractaré d'extreure algunes conclusions.

En primer lloc, li deia que crec que vostès han fet bandera del nacionalisme lingüístic, el principal tret definitori del qual

és considerar que la llengua pròpia, en aquest cas, la llengua castellana, que és la que surt -com diu vostè moltes vegades- com a oficial a la Constitució Espanyola, és superior a les altres perquè és la llengua oficial d'Espanya i per això es vol que aquesta llengua ocupi més espais, tots els espais a ser possible, com més millor, cosa que vostè i jo com a filòlegs sabem que no té sentit amb raons estrictament lingüístiques a la mà en comunitats bilingües, com és el cas d'aquesta, o fins i tot plurilingües, com és aquesta comunitat en el dia d'avui.

Aquesta idea de supremacisme lingüístic, que vostè i jo sabem que procedeix de Menéndez Pidal, existeix al nacionalisme castellanista, però jo no la veig ni en l'anomenat nacionalisme català ni tampoc al basc ni tampoc al gal·lec.

En segon lloc, els illencs, com els catalans o com els valencians, no pretenem que es parli català a Màlaga o a Castella-La Manxa, jo no sé de cap catalanista que defensés això ni de cap membre d'aquest govern ni de cap diputat en aquest parlament que defensés que s'hagi de parlar català a Andalusia; en canvi, els castellanistes sí defensen que el català sigui dominant a les Illes o a Catalunya i encara miren de veure les dreceres per tal que sigui llengua principal de l'ensenyament o de l'administració o d'altres espais, encara que ho disfressin parlant de paritat -com fa vostè-, d'equilibri entre dues llengües o de proporcionalitat raonable, fent servir aquest eufemisme que vostè va utilitzar en aquesta ocasió i fins i tot en el discurs de la interpel·lació va parlar que s'havia de tractar d'evitar que el castellà estigués proscrit com a llengua de l'escola.

Aquesta afirmació, la veritat és que em va semblar prou escarrufant perquè no és una llengua proscriu el castellà, seria impossible que ho fos perquè, per exemple, jo vaig viure aquí molt de temps i em vaig adonar que podia tirar sense saber parlar català, això vol dir que el castellà no és una llengua proscriu, ni aquí ni a l'escola ni enlloc.

El que realment crec que defensen vostès és que es deixi d'aplicar el decret de mínims, que hi hagi més assignatures en castellà i en anglès per tal d'arraconar cada vegada més el català, tal, a més a més, com el líder del seu partit va dir quan va venir aquí durant la darrera campanya electoral, que es va fer el nou capdavanter del TIL, substituint el Sr. Bauzá. La seva moció va molt en aquesta línia, la línia de recuperar aquest esperit del TIL, afortunadament soterrat per sempre.

Jo li vull recordar també la capacitat de convocatòria espectacular que la contestació a aquest tipus de polítiques lingüístiques va tenir en la darrera legislatura i com precisament hi ha una bona part del desallotjament del Partit Popular com a majoria absoluta d'aquesta cambra... com hi ha aquest vincle en aquestes mobilitzacions i en aquesta capacitat de convocatòria.

En tercer lloc, els diputats i diputades de Ciudadanos parlen sovint, dins aquesta lògica, que hi ha una certa imposició de la llengua catalana, però quina és la imposició? Si jo dic que a Castella es parli castellà, això és una imposició? Quan jo vaig arribar a viure aquí, com deia abans, podia parlar castellà tot el dia a totes bandes sense cap problema, tothom m'entenia, jo entenia tothom, perquè no hi ha això de la imposició del català de la qual vostès parlen, i aquesta és una prova empírica que li

estic donant. Jo ara faig servir aquesta llengua amb normalitat precisament perquè m'estava integrant en un col·lectiu amb unes relacions lingüístiques en les quals, si bé el català no és majoritari, sí és necessari per poder assolir una total integració en aquesta societat.

Una altra qüestió que veig molt important: parlar de drets individuals, com fan vostès, quan es tracta de qüestions lingüístiques no té sentit; això ho sabem i això surt en un apartat del temari de sociolingüística. Quan critiquen que el català comença a adquirir un predomini en certs àmbits, o el té directament, com l'escola, l'administració, l'accés a la Universitat, ho fan perquè això comporta la pèrdua del predomini absolut del castellà en aquests mateixos àmbits. Quan critiquen això, encara que no ho diguin obertament, estan posant de manifest que el que temen els castellanistes i vostès no és que el castellà desaparegui de les Illes -a ningú amb dos dits de front se li pot ocórrer que el castellà pugui desaparèixer de les Balears, és una beneïtura pensar-ho-, en realitat el que expressa això és el seu temor al fet que el castellà perdi el seu domini absolut, i jo crec que és una conclusió que es pot extreure de totes les interpel·lacions que vostè ha anat presentant aquí.

En quart lloc, sabem que el català és una llengua europea molt important des del punt de vista demogràfic i que no està en perill d'extinció, això ho sabem, però sí que és cert que ni a les Illes ni al País Valencià ni a Catalunya el català és la llengua dominant; en això podem estar d'acord. Hi ha molts de terrenys en els quals no ha aconseguit fer-se amb aquest domini, amb aquesta idea de domini lingüístic, que no és una idea de dominació en termes negatius, sinó senzillament que sigui llengua d'ús habitual, que sigui llengua per defecte, la qual cosa jo crec que seria lògica. Però el que passa és que quan es conviu amb una llengua tan poderosa des del punt de vista demogràfic, econòmic, polític, com és el castellà, els avanços són molt complicats. Per això s'ha de garantir la presència del català a l'escola, a l'administració i als exàmens de les proves d'accés a la Universitat. Jo crec que mai no es pot dir que el català estigui fora de perill, precisament perquè es dona aquesta convivència amb el castellà, i per això és cabdal que sigui llengua de tots aquests àmbits als quals em referia, que vostès han inclòs a la seva moció.

Finalment, i per anar a les conclusions, consider que l'única immersió lingüística que conec en aquest país és la del castellà. A les Illes no hi ha immersió lingüística. Jo podria no saber parlar una paraula de català i ser diputada d'aquesta cambra sense cap problema ni un. Si aquí s'utilitza el català a l'escola, això em sembla normal. Diríem que ensenyar en castellà a Madrid és immersió lingüística? Jo no ho crec així. Per immersió entenem, per exemple, el que ocorre quan una llengua oficial no és la llengua de la població i s'obliga a usar aquesta llengua a l'escola, la qual cosa sí que passa a altres països del món; a Nigèria, per exemple, la llengua de l'escola és l'anglès, qualsevol nin o nina que vulgui escolaritzar-se ha d'anar i aprendre anglès, que no parla ni ella ni cap persona de la seva família, perquè l'anglès, i aquesta és la qüestió, no és una llengua de Nigèria, és una llengua imposada per les potències colonials. Però el català, Sr. Pericay, no és una llengua imposada per potències colonials del segle XIX aquí, és la

llengua pròpia de les Illes Balears amb una història molt llarga, amb una tradició oral i escrita molt ferma.

Per tant nosaltres votarem que no a tots els punts de la seva moció pels motius que he explicat, i afegiré només una qüestió, i és que com a coordinadora que he estat durant tretze anys de les proves d'accés a la Universitat de llengua i literatura castellanen li puc assegurar -i vostè, si vol passar aquest any, tornarà a trobar el mateix- que sempre hi ha uns fulls a les taules dels professors que guarden les aules, uns fulls de color groc en els quals hi ha tots els exàmens escrits en castellà, per tal que puguin venir els alumnes a consultar l'examen, si ho volen així fer, en castellà.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Fixació de posicions del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Té la paraula la Sra. Bel Busquets.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. No els estranyarà, Sr. Pericay, que el Grup de MÉS per Mallorca els manifestem l'absolut rebuig a la seva moció. És que tenim una visió totalment contraposada a la seva pel que fa a la política lingüística a l'ensenyament.

En aquesta moció apareixen els tics que els varen fer néixer com a partit: la persecució de la llengua catalana, que nosaltres entenem que és la llengua pròpia del país i que és factor clau en la cohesió de la nostra societat. Vostès volen rebutjar tot allò que faci olor de Catalunya, però són esclaus d'allò que hi passa; de fet ja feim broma des del nostre grup per veure en quin minut en parlarà.

Tampoc no sorprendrem ningú si deim que ens devem a la Llei de normalització lingüística, que va ser i és una llei que vetlla per la bona salut de la llengua catalana en tots els àmbits socials. I pel que fa a l'ensenyament tampoc no enganam ningú, perquè així ho deia el nostre programa, que el Decret de mínims és la normativa que volem que reguli l'ús de les llengües a l'ensenyament. Aquesta norma va ser promoguda per un conseller del Partit Popular, i compta amb un ampli consens dins la comunitat educativa perquè és prou àmplia i dóna autonomia als centres, que l'apliquen sense problemes; i a més dóna bons resultats, perquè les proves IAQSE així ho corroboren; l'alumnat surt amb uns coneixements similars en les dues llengües oficials en acabar la secundària. El problema del descens en les capacitats no té a veure amb quina llengua es fan els aprenentatges, té a veure en com s'aprenen les llengües, que això sí que seria objectiu a debatre.

Aquesta norma ha tengut i té el seu recorregut. De fet una gran majoria de famílies, en una mena d'enquesta que va sortir esgarrada a l'antic govern del Sr. Bauzá, va donar suport al fet que l'ensenyament es fes en català a l'ensenyament obligatori, i respectàs uns projectes lingüístics aprovats pels consells escolars, que ordenaven l'ús de les llengües segons el context de cada centre.

També valoram les passes fetes per la conselleria per millorar l'aprenentatge de la llengua estrangera, començant la casa pels fonaments, que és així com es comencen a construir estructures estables, amb la millorar de l'ensenyament de la llengua estrangera, que prioritzi les competències orals amb el desdoblament en petits grups o amb l'augment dels auxiliars de conversa nadius. I amb una altra regulació, en aquest cas per al tractament de la llengua estrangera, que és el Decret de llengües, que ofereix la possibilitat de fer una matèria no lingüística en llengua estrangera donant autonomia als centres, que, a través dels seus projectes lingüístics, el coneixement de la seva realitat sociolingüística i la capacitació dels seus docents, que podrà millorar a través de l'oferta de formació del professorat, promou l'adquisició de les competències lingüístiques entre el seu alumnat. I donar autonomia no significa campí qui pugui, sinó ser responsables i tenir la capacitat de justificar l'opció i de passar comptes.

I pas a repassar els punts de la moció. Pel que fa al punt 1, la disposició addicional trenta-vuitena de la LOMCE no estableix que la llengua castellana s'hagi d'impartir en una proporció raonable a tots els centres educatius, sinó que al seu punt 4.b) diu que les administracions educatives poden dissenyar i implantar sistemes que garanteixin la impartició d'assignatures no lingüístiques integrant la llengua castellana i la cooficial de manera que es procuri el domini d'ambdues llengües oficials. I afegeix en el següent paràgraf que les administracions educatives determinaran la proporció raonable de la llengua castellana i la llengua cooficial en aquests sistemes. Ho poden fer de forma heterogènia en el seu territori atenent les circumstàncies que hi concorren. Per tant entenem que la normativa autonòmica permet aquesta heterogeneïtat en el Decret de mínims, com ja hem explicat abans. La conselleria, a més a més, ha instat els centres educatius a donar publicitat dels seus projectes lingüístics i a especificar en el GESTIB -ja ho feia abans- quina serà la llengua d'ensenyament en les seves àrees. Per tant l'administració assegura aquesta heterogeneïtat.

Pel que fa al punt 2, la conselleria ha regulat l'ús de la llengua anglesa o d'altres llengües estrangeres com a llengües d'ensenyament d'àrees no lingüístiques, i ho ha fet respectant la normativa i l'autonomia dels centres educatius. La conselleria ha de garantir la millora de la competència lingüística en llengua estrangera, i entén que no necessàriament s'aconseguirà amb la utilització d'aquesta llengua com a llengua d'ensenyament d'altres àrees, sinó que també s'han de fer servir altres vies. En aquest sentit, la conselleria ha desdoblant les classes d'anglès a Secundària, ha dissenyat un Pla de formació del professorat perquè millori la competència lingüística i la metodologia d'ensenyament, tant de la llengua estrangera, com en llengua estrangera. I promou la participació en programes com l'Erasmus i augmenta a cada curs escolar, en aquest cas enguany, els auxiliars de conversa que seran 40 més que el curs passat.

Pel que fa el punt 3, són les proves d'accés a la Universitat. Cal dir que aquestes proves com a tals han deixat d'existir a partir de la plena entrada en vigor de la LOMCE aquest curs 2016-2017. En aquests moments encara no hi ha definida la prova que comptarà per a l'accés a la Universitat, ja que la LOMCE preveu que pugui ser tenguda en compte la prova final de Batxillerat, la revàlida. Però també que les universitats

puguin dur a terme proves específiques. En aquests moments tot això depèn de la postura conjunta que adoptaran previsiblement la setmana vinent totes les universitats espanyoles i dels acords als quals es pugui arribar posteriorment a les Illes Balears, entre la Conselleria d'Educació i la Universitat de les Illes Balears. Si es manté una prova específica d'accés a la Universitat, organitzada per la pròpia UIB, serà competència d'aquesta entitat decidir el disseny i la forma de les proves.

I permeti'm que posi en dubte aquesta necessitat, si uns alumnes que en acabar la Secundària Obligatoria, en acabar quart d'ESO, han de garantir, perquè així ho marca la llei, que han de tenir unes competències en llengua castellana i en llengua catalana, com podem dubtar que ells no siguin capaços de demanar aquesta prova així com ha explicat la Sra. Camargo?

Referent al punt 4. L'exigència d'una casella en fulls de preinscripció i de matrícula corresponents a l'educació infantil i a primer cicle de Primària perquè els pares puguin triar en quina llengua volen que siguin escolaritzats, no està recollida a la normativa vigent. La Llei de normalització lingüística sí que garanteix el dret que tenen al primer ensenyament en la seva llengua els pares i que tant pot ser en castellana com en catalana. D'altra banda, s'ha de garantir alhora el coneixement de les dues llengües oficials, que també ho explica així aquesta llei. En aquest sentit l'Ordre del 13 de desembre de 2004, per la qual es regula el dret dels pares i les mares, o els tutors legals, a elegir la llengua del primer ensenyament, estableix que els pares, mares o tutors que vulguin fer efectiu el dret de rebre el primer ensenyament en aquesta llengua, sigui catalana o sigui castellana, hauran de fer-ne sol·licitud per escrit, en el moment que es realitzi la matrícula, per primera vegada a l'educació infantil o excepcionalment en el primer cicle de l'educació Primària, si abans no s'haguessin matriculat a infantil. Per tant, no hi ha enlloc que parli d'un quadret en preinscripció o en matrícula. De fet, aquesta casella només es va incloure a les preinscripcions de l'any 2012-2013, d'aquell fatídic que tots recordam.

I per acabar. És preocupant, senyors del Grup Mixt, del partit Ciutadans, que s'entestin en ser uns Bauzá de segona, sabent com va anar de malament a les nostres illes. És preocupant que s'oblidin de la major manifestació que ha vist aquest país, amb 100.000 persones al carrer. És preocupant que no vegin que l'escola és compensadora en la desigualtat que pateix la nostra llengua catalana en el seu ús social. Per què no es preocupen d'altres àmbits en què la nostra llengua és minoritària? Per què no exigeixen la igualtat de llengües en l'àmbit professional, en la justícia, en l'àmbit econòmic, o en el lleure al qual també opta el nostre alumnat, com poden ser els videojocs, els canals de YouTube, els cinemes, els canals de televisió o l'accés a internet?

Vostè ens parla de la sentència del Tribunal Constitucional de Catalunya, però obvia una altra sentència, per exemple la del Tribunal Suprem, que va dictaminar que la immersió és legal, tot i que això no ens competeix, perquè la immersió pertany al sistema educatiu de Catalunya i no a la nostra realitat social.

I darrera la seva dèria per arraconar el català ens torna a demanar un TIL. No veu que fins i tot el PP en renega, de fet el diputat del PP ni n'ha parlat i s'ha posat a parlar d'altres temes que és el requisit del català per accedir a la funció pública. Si garantíssim un bon aprenentatge de les llengües a l'escola, després no tendríem aquests problemes de requisit.

Calibri si els val la pena parlar en boca de determinades fundacions o col·lectius poc representatius. No revitalitzin un conflicte resolt per grandíssima majoria. La llengua no és un problema per a l'escola. La llengua catalana i el tractament de les llengües a l'ensenyament no són un problema, no hi ha un conflicte social. L'educació és un món apassionant i bàsic per a una societat que avança, treballem en aquest sentit.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Fixació de posicions del Grup Parlamentari El Pi
PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Una vegada més ens trobam aquí per debatre una iniciativa relativa a l'ús de la llengua en l'àmbit educatiu. Els he de dir que tenim la sensació que des de Ciutadans s'obstinen en treure un debat on no n'hi ha, en fer del que és una normalitat un problema. Per a nosaltres, per a la gent d'El Pi, hi ha problemes en l'àmbit educatiu de les Balears i n'hi ha més dels que ens agradaria, però pensam que no són aquests, que els veritables problemes són uns altres, l'incompliment de ràtios, el fracàs escolar, les aules prefabricades, l'excés de professors interins, la necessitat de més Formació Professional, entre molts. Aquestes són les qüestions que a El Pi ens preocupen i ens ocupen i no de bades les hem exposades aquí en el plenari i en la Comissió d'Educació i ho seguirem fent fins que es solucionin o estiguin encaminades a solucionar-se. Però sincerament, aquest debat no ens preocupa i li diré per què, perquè pensam que no existeix, que fa el que va iniciar el PP, crear un conflicte on no n'hi havia.

Pel que fa a la iniciativa que avui presenten, els demanaria la votació per separat. Al punt 1 hi votarem en contra. Senyors de Ciutadans, una vegada més, els centres d'aquestes illes tenen autonomia per decidir el seu projecte educatiu i lingüístic i existeix un Decret de mínims que garanteix que els nins i nines d'aquestes illes aprenen català i castellà a les nostres escoles i instituts. Un Decret de mínims aprovat pel Partit Popular amb consens, que mai no havia estat qüestionat fins que va arribar una època fosca que tots recordam i en la que no m'hi vull entretenir perquè per sort ja ha passat. No sé per què s'entesten ara vostès en tornar a la polèmica. El Decret de mínims és democràtic, funciona i no suposa cap problema.

D'altra banda, en aquest punt també fan referència a la sentència del Tribunal Constitucional referida a l'Estatut de Catalunya. Aquesta també és una altra dèria seva, una obsessió.

Aquesta sentència diu res de Balears? No hem de mesclar ous amb caragols.

Pel que fa el punt 2 el votarem a favor. Ho hem dit sempre, volem que els nostres nins i joves parlin anglès i tant de bo també poguessin parlar francès, alemany o qualsevol altra llengua. Perquè les llengües són riquesa, no un problema, són una cultura, no barreres. Però també som realistes, perquè això passi s'ha d'invertir i s'ha de crear un veritable procés d'aprenentatge que comporti menys nins a l'aula, desdoblaments, professors amb nivell acreditat d'aquesta llengua, professors nadius i auxiliars de conversa. Tot això amb un pla ben fet i progressiu. Podem mirar escoles on es fa i funciona, tenim bons exemples a les nostres illes, no importa anar molt enfora. Però per aprendre anglès com cal, fan falta planificació i sobretot recursos, perquè si no tenim alumnes que fan socials en anglès i en acabar el curs segueixen sense saber ni socials ni angles.

Li votarem a favor perquè, com deia, pensam que és imprescindible aprendre una tercera llengua i perquè en la redacció d'aquest punt especifiquen que aquesta passa es doni de manera progressiva i tenint en compte que és indispensable la formació del personal docent.

Pel que fa al punt 3, tenim la sensació que tornen a plantejar una qüestió normalitzada com si ara, de sobte, fos un problema. El conseller, dia 16 de febrer, a una pregunta de la Sra. Ballester deia que els estudiants que vulguin l'anunciat en castellà tenen dret a tenir-lo, i el Sr. Pericay, dia 7 de juny, que tant la vicerectora d'alumnes de la Universitat com els director general d'Universitat s'havien compromès a plantejar-lo a la Comissió de Coordinació de les Proves de la PAAU. Ens va bé si el volen estudiar, però nosaltres ens abstenem en aquest punt perquè, com deia, no volem entrar en un joc de crear problemes on creiem que no n'hi ha.

Els alumnes que fan aquestes proves d'accés a la Universitat, u, poden contestar en la llengua oficial de les Illes que vulguin, excepte, evidentment, a les assignatures de català, castellà i anglès. Dos, tenen un recorregut acadèmic i en tenen en dues llengües sense cap problema, per tant, no han de tenir problema a l'hora de poder entendre l'examen. I tres, si estan absents perquè han arribat fa poc, automàticament han sol·licitat aquesta excepció i ho tenen en castellà. Per això, repetesc, no sé els problemes que hi veuen.

Ja per acabar, el punt 4 el votarem en contra.

I torn al que hi dit sobre el punt 1, els centres tenen autonomia per decidir el seu projecte lingüístic, òbviament si a uns pares no els sembla bé el projecte poden cercar un altre centre, ho saben què hi ha, però l'autonomia en aquesta qüestió és fonamental.

En El Pi creiem que no són els pares ni nosaltres des d'aquí els que hem de decidir com funciona o no una escola o un institut, perquè els centres, com autònoms que són i mirant el millor per als seus alumnes, que és el que fan, han d'exercir aquesta autonomia amb total llibertat sempre que compleixin el decret de mínims i el decret de llengües. Mentre això passi,

mentre es respecti la normativa vigent, nosaltres no hi veiem cap problema.

Per acabar, i resumint, des d'El Pi no ens cansarem de dir que volem que els nins i nines de Balears aprenguin anglès i tant de bo tenguéssim recursos perquè aprenguessin aquestes llengües. Ara bé, a la interpel·lació vostè va dir: "un pot admetre i comprendre que per raons sociolingüístiques i pedagògiques el català pugui tenir en determinats àmbits un tracte de favor com a llengua vehicular, però mai a costa d'esborrar de l'escola el castellà". I precisament la moció que presenten avui el que vol és donar a entendre reforçar aquesta idea d'un castellà desterrat de les escoles, i això, Sr. Pericay, és una fal·làcia.

Els nins i nines aprenen i parlen en castellà a les Illes Balears, no vulguin crear un problema que no existeix per treure'n un rèdit polític.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Fixació de posicions del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Benvolgut, Sr. Pericay, hem parlat ja tantes vegades d'aquest tema o de les variacions sobre el tema que supòs que no s'estranyarà si li anunciï que el nostre grup votarà en contra de tots i cadascun dels punts de la seva moció. Tot d'una li explicaré per què, però, si més no, li he de dir que a mi... vaig trobar curiós o vistós o divertit que de les tres llengües que vostè, explícitament o implícita, contempla en la seva moció les úniques de les que li preocupa garantir parcel·les per als seus parlants són, curiosament, dues de les llengües més poderoses del món, amb més parlants, amb més potència cultural, amb més... dòlars, bilions de dòlars que mouen, i no parl dels drets d'aquestes llengües sinó dels parlants d'aquestes llengües; és a dir, les llengües, els parlants de les quals es troben en una situació de major protecció i de major agombolament, perquè formen part d'unes llengües d'imperi planetari. És molt curiós que de les tres llengües es preocupi tant d'aquestes dues.

M'ha fet, m'ha agradat el plantejament de la Sra. Camargo, parlant de lingüista a lingüista, potser per deformació professional, jo, que som jurista, li volia proposar que discutíssim, que veiéssim la discussió d'aquesta moció sobre el concepte dels drets, entre d'altres coses perquè, a banda que jo sigui jurista, a vostè és un tipus de discurs que li agrada molt perquè sempre fa molt d'èmfasi en els drets i en els drets individuals. I parl dels drets, per ser precis, entesos com a posicions jurídiques que es poden invocar davant dels poders públics per obtenir-ne la seva protecció o tutela.

Vostè diu una cosa que jo estic totalment d'acord amb vostè, moltes vegades vostè diu, només existeixen els drets individuals, no existeixen els drets col·lectius. Jo estic, pot ser

el sorprendrà, però també ja li he dit algunes vegades, estic totalment d'acord amb vostè, els que són portadors de drets són els individus. El que passa, i aquí és curiós, fets els paral·lelismes entre l'aproximació lingüística i la jurídica, moltes vegades els drets individuals per ser efectius s'exerceixen conjuntament en coalició o en conjunció o bé amb els drets d'altres persones o bé amb altres drets. I això es veu amb els drets individuals clàssics, més clàssics de tots, n'hi ha molt pocs que siguin totalment estancs. Per exemple, jo, pensant-hi, pens el dret a l'*habeas corpus* o a la tutela judicial, són drets individuals que s'exerceixen de forma estanca, totalment independents del context o d'altres drets en presència. Però fixi's que fins i tot amb aquests drets, que considerem que és el nucli dels drets que són mereixedors de major protecció, com per exemple el dret de manifestació o el dret d'expressió, lògicament es veuen limitats per... escolti, si vostè es vol manifestar aquí i hi ha una altra persona que es manifesta aquí a vegades s'ha de tutelar aquest dret perquè no hi hagin col·lisions, o el d'expressió, tots sabem que té uns límits la llibertat d'expressió en honor de les altres persones.

Per tant, tenint en compte això, està molt clar i per això m'ha agradat l'aproximació lingüística de la Sra. Camargo, que els drets lingüístics no es poden exercir de forma estanca, s'exerceixen en comunitat i la nostra és una comunitat multicultural. El que hem de pretendre és un exercici harmònic i global sense que ningú no trepitgi ningú.

Tota aquesta introducció la faig per posar de relleu el seu sofisme, el seu argument capciós, que consisteix a invocar alguns drets molt concrets i particulars al marge d'un model que ha de ser harmònic i integrat. Es un sofisme perquè aparenta veritat, però és un argument fals, perquè si, com vostè va dir a la interpel·lació, el dret a rebre l'ensenyament en la llengua materna fos un dret fonamental -em sembla que va dir inalienable, si això fos així, vostè hauria de reclamar el mateix per als marroquins, per als romanesos, per al anglesos i per als alemanys que són milers que hi ha en el nostre territori. No, no, si vostè l'invoca com..., si vostè restringeix el que diu la Llei de normalització lingüística no li diré això, però és que vostè l'invoca com a un dret individual inalienable, i és evident que això no és així.

Tot això li dic, Sr. Pericay, perquè vostè vegi que aquests drets s'han d'exercir en un context comunitari i el nostre context comunitari, i centrant-nos en l'educació, és el model que estableix bàsicament, a part dels articles de la Constitució i de l'Estatut que ha citat el Sr. Vidal, la Llei de normalització lingüística i el Decret 92/1997, que aprofitaré per informar el Sr. Vidal, perquè les mocions de Ciutadans que jo sàpiga no són font de dret, però en canvi les sentències dels tribunals sí que ens donen una interpretació correcta de les lleis, i el model que s'aplica en aquests moments a les Illes Balears està avalat pel Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears i pel Tribunal Suprem. Els governs poden decidir posar caselles, no posar caselles, això és un àmbit d'autonomia del Govern, això pertany al poder executiu, però el que vostè no poden dir és que el que es fa ara conculca el model fixat per la Llei de normalització lingüística i pel Decret 92/97, que, evidentment, són conformes amb el que estableix la Constitució i l'Estatut.

El model, aquest model educatiu que és conforme a dret i que és el que nosaltres defensam i que és el del Govern, és bilingüe, és inclusiu, no té compartiments estancs, com a vostès els agradaria, està basat en les atencions personalitzades, sense segregacions; intenta dibuixar una convivència en equilibri de les diverses llengües, de les diverses llengües oficials, a les aules, als patis i en la gestió dels centres.

I aquest model, i per a nosaltres tal vegada això sigui el més important, no genera conflictivitat, no genera conflictivitat, i encara li diré una cosa: en els poquíssims casos dels pares que s'han queixat, fixi-s'hi bé, no es queixen tant perquè els seus fills no rebin un ensenyament en castellà, del que es queixen és del fet que estiguin exposats al català, perquè normalment aquestes famílies, suposo que a partir de la ignorància, en alguns casos també de la mala fe, que coneixem, molt clars, a partir del menyspreu consideren que és una llengua inútil, prescindible, i actituds com la seva, i altres grupuscles, com per exemple el grup PLIS -em sembla que la Sra. Ballester en forma part-, contribueixen a atiar aquest conflicte totalment inexistent.

Amb tot això don per fixada la posició respecte dels punts 1, 3 i 4 de la seva moció, i passo directament a la segona, que és la que fa referència a l'anglès. Vostè va dir a la interpel·lació una cosa en què jo estic totalment d'acord amb vostè, va dir que el TIL va ser un bunyol; doncs, escolti, no ens proposi un altre bunyol, no ens proposi un altre bunyol, i aquí li he de dir, Sra. Sureda, que m'ha sabut molt de greu la seva postura respecte d'aquest punt; jo els agrairia que s'ho repensessin i no caiguessin a la trampa. El conseller a la interpel·lació li ho va explicar molt bé, li ho va explicar molt bé: alerta amb aquesta obsessió amb l'ensenyament en anglès, perquè encara tenim molts déficits a l'ensenyament d'anglès, i l'ensenyament en anglès -li ho dic per pròpia experiència perquè les meves filles han estat en una escola on es fan les seccions europeus i n'han fet molt, d'anglès, i sé la quantitat de coses que no han entès perquè els les han ensenyat en anglès i no tenien prou nivell, i estic parlant d'unes nenes que no tenen cap mena de problema d'aprenentatge-, per tant alerta amb aquesta..., no sé si dir-ne moda, igual que fa uns anys tots els pares volien que es fes informàtica, ara ens ha agafat aquesta dèria de l'estudi en anglès quan encara no hem aconseguit ni ensenyar bé l'ensenyament de l'anglès. Vostè sap que som el país d'Europa o dels països d'Europa on més hores d'anglès es fan i, no obstant açò, on menys nivell hi ha? Doncs encara tenim molt camp per córrer, de l'anglès.

I a mi m'agradaria que vostè em digués què opina de la mesura que ha impulsat la conselleria, que és el desdoblament dels grups d'anglès, que és una mesura dirigida a millorar l'ensenyament de l'anglès. Dels centenars de professors que s'han incorporat a la conselleria els últims anys, una seixantena van adreçats només a aquesta mesura. Per tant estem fent una inversió molt important que, en lloc, per exemple, dedicar-la a disminuir ràtios, que és una altra cosa que també reclamen, no tenim més remei, a causa d'aquesta pressió per l'aprenentatge de l'anglès, que destinar-la a aquest desdoblament en anglès. Després no ens critiquin si la millora de les ràtios va més lenta quan insisteixen tant en aquesta millora de l'anglès, i jo en això tenc molta por que el llegir ens faci perdre l'escriure.

Per acabar, Sr. Pericay, vostè ens proposa la trampa de sempre, amb la que pretén situar-se en una situació d'exquisida neutralitat, i aquesta situació és totalment falsa. Nosaltres volem i treballem per unes illes on els ciutadans catalanoparlants puguin viure en plenitud, puguin desenvolupar totes les facetes de la seva creativitat i de la seva iniciativa sense haver de renunciar a la seva llengua i a la seva cultura, i açò amb ple respecte i en convivència amb la resta de llengües i cultures, en un clima de respecte i estima per totes les llengües i expressions. Ho ha dit molt bé la Sra. Camargo, el catalanisme mai no ha estat contrari a la cultura castellana; malauradament no podem dir que l'espanyolisme hagi tingut una actitud recíproca, no ho podem dir i vostè ho sap perfectament.

Per a nosaltres és una qüestió de justícia cap a tots aquells ciutadans que tenim com a llengua materna la llengua catalana que deixi d'estar en inferioritat de condicions, i com que és una qüestió de justícia, acabaré parafrasejant aquella famosa cita del bisbe sud-africà Desmond Tutu: si ets neutral en situacions d'injustícia vol dir que has triat el bàndol del poder, i em sembla obvi quina és, a la nostra comunitat, la llengua que està en una posició de poder.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Casanova, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President. Quan em vaig plantejar repassar la intervenció durant la interpel·lació, vaig estar llegint i crec que vaig arribar a una conclusió, a una conclusió que és òbvia, i és que per part de Ciutadans el que els interessa és realment la forma, fixar-se en la forma i no entrar en el fons, perquè, el fons, el té velat i no li interessa dir-ho clarament.

Des de Ciutadans se centren una vegada, i una altra vegada, i una altra vegada en els percentatges d'assignatures que es fan en llengua castellana, els percentatges de les que no es fan en llengua castellana..., és a dir, els interessa remarcar allò que no es fa en castellà perquè el que volen remarcar és que estem en un estat d'immersió absoluta, d'immersió absoluta i hegemònica, com ho va qualificar. Aquí ja s'ha dit abans, crec que per part de la Sra. Sureda, que la qüestió de la llengua als centres no és un problema; el problema l'estem generant ara, el problema que estem aquí discutint no existeix, és una invenció suposada per poder parlar i atacar una altra cosa, que és el model d'ensenyament, el model pedagògic als nostres centres.

El que està clar és que ara mateix tenim una situació en la qual hi ha un decret de mínims, un decret de mínims que es va aprovar aquí amb consens i amb l'acceptació del Partit Popular, que no és precisament..., no se'l pot titllar, com deia abans, de pancatalanista, sinó que és un partit que defensa un altre tipus

de coneixements, però al final s'ha establert, i aquest decret de mínims havia durat durant un temps fins que la passada legislatura, per una obsessió malaltissa de l'anterior president del Govern, va canviar la situació.

Malgrat això ara hem retornat a la situació anterior, i tornem a insistir... per part de Ciutadans es torna a insistir en una situació... que estem en una situació de disbauxa absoluta, en aquestes situacions patètiques que ens plasma aquí que als centres no es pot parlar en castellà, que és una immersió absoluta, i això no és cert. És a dir, si va als centres la utilització de la llengua castellana està normalitzada totalment, i la utilització de la llengua catalana es fa també de manera normal. Per tant no hem d'insistir una vegada i una altra vegada a reduir això.

Si passem a la moció, la moció també té dues parts, una part que és purament formal; el Sr. Pericay a la seva moció es decanta per utilitzar una varietat lingüística, aquí, de... d'un català que no és català però que vol ser mallorquí, però que tampoc no és mallorquí; utilitza una forma que és la forma salada, les varietats dialectals, i el que està clar per a tots és que les varietats dialectals entren dintre de l'àmbit la parla informal; és a dir, en castellà també hi ha varietat dialectals i ningú no se li acut escriure en un àmbit formal com pot ser el Parlament en una varietat dialectal castellana com pot ser el sevillà, o el cordovès, etc. Però aquí, sí, perquè aquí (...) una cosa, és a dir, en el tema de català, que, per cert, en tota la moció no l'anomena, és a dir, la llengua catalana no l'anomena, ja es cuida molt molt de no nomenar-la...

Però anem a la part de fons. La part de fons que té aquesta moció també té diferents parts: se centra en aspectes que poden ser una mica absurds, aspectes que si casella, que si examen, etc., perquè al final el que vol és parlar del model i de criticar l'obsessió d'aquest Govern en fer una immersió que no existeix, és a dir, volem criticar una cosa que no existeix, per tant, ens inventem tots aquests arguments mínims per poder tirar endavant.

Pel que fa al punt 1, vostè parla de garantir una proporció raonable. Aquesta proporció raonable està garantida ja, està garantida amb el Decret de mínims, el Decret de mínims diu com s'ha de fer l'ensenyament, el Decret de mínims estableix uns mínims en els quals hi ha una proporció raonable, la proporció raonable és el que estableix el Decret de mínims. Per tant, demanar que es faci allò que ja es fa trob que és un absurd. Simplement, per què ho demanem? Jo crec que es demana simplement i planerament perquè és una manera de dir: no és que aquí es parla, es fa una immersió lingüística de caràcter pancatalanista, etc., quan no és cert, perquè, a més a més, si va a centres..., jo sols els dic als senyors de Ciutadans que vagin a centres cada dia, jo vaig a centres i en els centres no es parla sols català, es parla català, es parla castellà i es parlen totes aquelles llengües que fan falta, perquè els centres són plurals, les illes són plurals, les illes són diverses.

I per què dic això? Perquè ara passem al segon punt, en el qual parla d'ensenyament en anglès. Jo crec que l'important de l'ensenyament en una tercera llengua és, abans de començar, tenir preparada la base i, com ja hem dit abans, el problema no és ensenyar en anglès, el problema és l'ensenyament de

l'anglès. Primer hem de tenir uns alumnes que sàpiguen anglès per poder després fer una altra matèria no lingüística, com poden ser les ciències socials, en anglès. Si no saben anglès, com ha dit aquí la Sra. Sureda abans, al final ni sabran anglès, ni sabran socials. I crec que és un encert.

Vostè parla que s'ha d'establir progressivament i de manera homogènia, és a dir, aquí entra el conflicte. Per una banda, intenta dir que el català té moltes varietats, que el català té molta diversitat en funció de les illes, i després vol establir de manera homogènia l'ensenyament de matèries no lingüístiques en anglès als diferents centres. Miri Sr. Pericay, els centres són diversos, igual que la realitat cultural és diversa, els centres són diversos. I per tant, els centres amb la seva autonomia poden decidir i han de decidir quin ensenyament han de fer, en funció de la seva realitat social que els envolta. I per tant, voler homogeneïtzar conforme vostè vol, no és una realitat. El que és realitat és primer preparar els alumnes mitjançant la millora dels coneixements de l'anglès, amb desdoblaments, com s'ha dit aquí, amb l'augment del nombre d'auxiliars de conversa, com s'ha dit aquí, amb formació del professorat que ja ho diu aquí, però també he de dir que hi ha oferta per part de les escoles oficials d'idiomes per a C1 per a professors, etc.

Per tant, el que hem de fer és centrar-nos en millorar el coneixement de l'anglès, per a després, en funció de la realitat de cada centre, poder anar més enllà i passar a l'ensenyament en anglès. I això també li dic que el centre en el qual jo hi faig classe, allà la realitat és així. És a dir, hi ha una part que es fan coneixements en anglès i són aquells alumnes que tenen la capacitat de fer-ho. Per això hi ha l'apartat de seccions europees que millora aquesta (...).

Pel que fa el punt 3, torn repetir el que ja han dit anteriorment, és a dir, la selectivitat pensam que ja es fa, a la selectivitat qualsevol alumne que ha acabat el Batxillerat és capaç de llegir un text en català, per tant, no hi ha cap problema. Segon, aquell alumne que està exempt té l'examen en llengua castellana. I tercer, els exàmens en llengua castellana són, perquè jo també he estat vigilant d'aula de les proves de selectivitat i li puc dir que hi són en castellà.

I ja per últim el punt 4, respecte de la casella, dir que el que s'ha de garantir és el que diu la llei, vostès sempre parlen de què la llei hi és per fer-se complir i si no ens agrada s'ha de canviar, però mentre sigui vigent s'ha de complir. Idò fem-la complir, nosaltres... què està establert per part del Decret d'escolarització? Que els pares han de conèixer el projecte lingüístic, ja està. No tenim motiu perquè fer valer una cosa que no està establerta per llei. Si li interessa el que s'ha de fer és intentar canviar-la. Però mentrestant s'acompleix la llei, no digui que no s'acompleix la llei, perquè, a més a més, el coneixement aquí entra en conflicte amb una altra cosa, que és importantíssima, l'escolarització, els pares, enguany..., s'han escolaritzat al voltant del 85% els pares que han demanat el centre en primer lloc. Això què vol dir? Que els pares han triat aquell centre que els interessa i resulta que paradoxalment tenim uns pares que...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Casanova hauria d'anar acabant.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

... tenim uns centres en els quals paradoxalment tot és en català i resulta que els pares demanen aquell centre. Per tant, ens ho hem de pensar.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Casanova. Correspon ara al grup proposant en torn de rèplica, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies President. Bé, perquè no hi hagi confusió si encara n'hi ha. Primer vull agrair a tots els que han intervengut la importància que donen a Ciutadans. Ciutadans és un partit que sembla que genera un problema on no n'hi ha, em sembla realment un gran descobriment a hores d'ara. Supòs que va molt lligat a la teoria conspiradora, que també l'he sentida per aquí i per allà, és a dir, som allà pensant com podem destruir l'existent, sobretot l'existent allà on vostès tenen un determinat poder, això ja ho entenc.

Però aquí no destruïm res, aquí defensam, insistesc, i el Sr. Castells ho ha dit molt bé, drets. Per què? Perquè realment això no és un problema de majories i minories, no em venguin ara amb si tanta gent al carrer i no sé què, això és absurd, no parlem d'això, parlem de garantir drets individuals als ciutadans, i l'administració té l'obligació de posar a disposició d'aquests ciutadans tots els mecanismes perquè puguin exercir aquests drets. Si no ho fa, és a dir, si no ho facilita, si ho dificulta, que és el que es fa en aquest terreny, el cas de la casella, etc., això és facilitar, eliminar-la és dificultar-ho. És evidentíssim, és una cosa que qualsevol persona els diria que és així.

Per tant, insistesc, el que demanam nosaltres és això, res més que això. De qüestions, si volen podem parlar d'educació en general i deixar la qüestió lingüística, però som aquí per una moció de política lingüística a l'ensenyament, no per parlar de l'ensenyament, aquest és un altre tema.

En tot cas, coses que s'han dit. Bé jo voldria primer de tot agrair al Partit Popular el suport que ens dóna, que evidentment canviarem això de full d'examen que em diu, perquè és obvi que és una cosa que s'ha de canviar. El que diu de les 400 persones a què s'ha referit, és evident, ja saben quina és la nostra postura també en relació a la presència diguem i el requisit del català a l'administració pública, en fi, no fa falta tornar-hi.

En tot cas sí que volia contestar qualche cosa per exemple de les que m'ha dit la diputada Camargo. Escolti, el castellà és la llengua comuna, això no és culpa meua. Sap què vol dir la llengua comuna? Vol dir la llengua que es parla a tota part d'Espanya i que és coneguda a tota part d'Espanya. Per tant, com vol vostè demanar que una persona d'Andalusia, per posar un exemple, o de Galícia, hagi d'entendre el català, per

exemple, o una persona d'aquí hagi d'entendre el gallec? No pot ser, no té cap sentit, cap sentit sociolingüístic, per altra banda. Una altra cosa és que vostè vulgui forçar d'alguna manera això i una altra cosa evidentment és que al sistema públic hi pugui haver, i això crec que també és bo, universitats i determinats centres docents, es puguin ensenyar les llengües que hi ha a l'estat, és clar que sí, però no pretengui que una persona del carrer pugui exigir això a una altra en una zona en que aquesta llengua no té cap valor d'oficialitat perquè precisament no s'hi parla.

Bé, jo celebr, Sra. Busquets, que vostè vulgui igualar per baix, em sembla que és extraordinari, realment és el resultat de la seva política educativa, però això ja no és tema de política lingüística, eh?, quan diu resultats de l'IAQSE..., escolti, jo el que he dit aquí justament és que aquests resultats ens haurien de fer pensar molt en quin és realment l'ensenyament en aquest moment que donam de les llengües, perquè el resultat, qualitativament parlant, és el que és, i d'això en té culpa, i prou també la universitat i la formació dels mestres, aquest és un altre tema del qual alguna vegada n'he parlat amb el conseller, i que el mateix IAQSE, a més, ha demostrat a partir d'un estudi particular.

Altres coses que s'han dit, bé, Bauzá de segona, miri, moltes gràcies, escolti, de tercera i de cinquena, com poden comprendre aquestes coses entren per aquí i surten per allà, és a dir respecte del que dic, insistesc, i del tema que avui ens ocupa, no és un problema de TIL, no és un problema de majories, no és un problema de fer sortir gent al carrer, és un problema de drets i s'ha acabat, si els aconsegueixen no hi haurà cap problema darrere tot això.

Em sap greu, per cert, que en el cas de Podem -i no volia deixar de fer-hi referència- vostès varen compartir perfectament la crítica que vàrem fer nosaltres, ho record perfectament, al decret de llengües estrangeres i m'estranya que ara hi votin en contra, deixi'm-ho dir, perquè abans la Sra. Sureda ho ha dit, teníem en això un punt en comú, llàstima que no el tinguem.

En tot cas, evidentment, votació per separat, Sra. Sureda, cap problema, només faltaria.

I bé, moltes coses i poc temps, però, en tot cas..., sí, una cosa, Ciutadans és un grupúscul, perdoni, ha dit altres grupúsculs després de parlar de Ciutadans, potser és la construcció de la frase, i jo crec que el terme grupúscul per referir-se a determinades entitats fins i tot és un terme una mica despectiu, ja no dic que ho sigui per a Ciutadans, ho dic per a altres entitats, les que siguin, no?, però en fi.

En tot cas, li record el que deia al començament, és clar, parla de model harmònic... i ha parlat també, si no ho record malament, ara per ventura amb això ja no ho record... sí, parlava em sembla que del tema... sí, del castellà i de l'anglès com dient que aquestes parcel·les que en realitat, si no ho record malament, que ens preocupam de dur..., ens preocupam en el cas del castellà ja li ho he dit per qüestions de drets, que no són aplicables per descomptat a (...)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, hauria d'anar acabant.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... -acabaré de seguida, tot d'una, gràcies- ... no són aplicables a altres llengües perquè són dues llengües oficials i crec que això marca una diferència clara i en el cas de l'anglès el que realment ens preocupa és, evidentment, que creiem que és bo que es conegui, i aprofit per dir que estic completament d'acord amb la mesura aquesta, amb el reforç de l'ensenyament de l'anglès, però una cosa no lleva l'altra, i en tot cas el que jo aquí plantej és un problema sobretot d'homogeneïtat, d'igualtat, és a dir, que es deixi la implantació de l'anglès en mans de cada centre per a mi és una injustícia, és un element que lleva aquesta igualtat d'oportunitats que haurien de tenir tots els nins i nines d'aquesta ciutat, d'aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta presidència ha entès que acceptava la votació separada a proposta d'un grup parlamentari, és així?

Idò procedirem primer a la votació del punt 1 i el punt 4. Començam, votam.

20 vots a favor; 29 en contra i cap abstenció.

Procedim ara a la votació del punt 2. Començam, votam.

(Se senten veus de fons que diuen: "no va, no va")

EL SR. PRESIDENT:

No va, no va... espera... no, no, espera, espera...

21 vots a favor; 30 en contra; cap abstenció.

No, espera... és que això... ara no, ara no...

(Algunes rialles i remor de veus)

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Perdó, Sr. President, una pregunta: està segur que són vàlides aquestes votacions?

EL SR. PRESIDENT:

Jo crec que sí.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Que crec que això ha anat variant, ha passat d'un 29, que s'ha convertit en 28; ara són ja... hem passat ja... no ho sé... 48, ara són 51, per ventura (...) ha entrat gent, eh, però...

EL SR. PRESIDENT:

I això per què surt?... és que surt un 2 aquí...

(Remor de veus)

...què hem de fer, hem de tornar votar?... espera...

(Remor de veus)

Votam el punt tercer.

(Remor de veus)

Bé, passam a votar el punt 3. Votam.

(Remor de veus)

20 vots a favor; 29 en contra i 3 abstencions.

IV. Compareixença del conseller competent, per tal de donar compliment de la resolució derivada de la Moció RGE núm. 8531/15, relativa a Pla contra desnonaments (Escrit RGE núm. 10515/16, presentat pel Grup Parlamentari Popular).

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del conseller competent per tal de donar compliment a la resolució derivada de la Moció RGE núm. 8531/15, relativa a pla contra els desnonaments, escrit RGE núm. 10515/16, presentat pel Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Popular, la Sra. Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Sr. Conseller, esta comparecencia viene derivada, como se ha dicho, de una moción que se presentó tras una interpelación para hablar de la lucha contra los desahucios, uno de los principales compromisos de los acuerdos por el cambio que tiene su gobierno con los partidos que le dan apoyo.

Esta moción que se aprobó por unanimidad en noviembre del 2015 constaba de seis puntos en total y nos gustaría saber de esos seis puntos cuáles se han cumplido o cuáles están en trámite para cumplirse.

El primero de ellos era el mantener la paralización de desahucios en el IBAVI, ¿sigue este compromiso de que el IBAVI no desahucia ninguna persona? ¿Se compromete a que esto siga así?

El segundo punto era el de coordinar una estrategia en política de vivienda común entre todas las administraciones públicas, ¿qué es lo que se ha hecho en este sentido? ¿Se ha reunido con los diferentes consells, con los diferentes ayuntamientos? ¿Con cuáles se ha reunido y cómo se ha materializado esto?

El punto número 3 era trabajar conjuntamente en la Mesa de Vivienda para conseguir una ley de vivienda, consensuada con todos los sectores implicados y los diferentes grupos políticos. Además, el punto número 6 hablaba de promover en el menor tiempo posible una ley balear de vivienda teniendo en cuenta las propuestas de la Plataforma Antidesahucios y otros colectivos.

En este sentido, decirles que, evidentemente, a nosotros, como grupos políticos, a día de hoy no nos ha reunido para hablar de esta ley, nos gustaría saber cuándo va entrar esta ley en el Parlament. El compromiso anterior había sido que antes de junio de este año ya estaría la ley de vivienda. La presidenta en el debate del otro día dijo que se comprometían a que estuviese en este período legislativo, es decir, no sabemos si en este año o cuando acabe en junio, en julio del año que viene, usted antes ha dicho que estaría en tres meses, ¿a quién tenemos que creer? ¿Nos podrá decir cuándo va a estar esta ley? Y si se está escuchando realmente a las entidades, porque desde luego las noticias que nos llegan no son precisamente favorables en este sentido.

El punto número 4 era dar apoyo a las entidades que trabajan con colectivos de afectados por los desahucios o falta de vivienda, ¿se está haciendo esto? En las preguntas de control al Gobierno hemos visto claro que desde luego no se están atendiendo las demandas de todos los colectivos y hay muchas críticas en este sentido. Nos gustaría saber cuál es su opinión al respecto y si se está haciendo el punto número 4 que se aprobó por unanimidad.

El punto número 5 era buscar soluciones para que pequeños y medianos empresarios puedan ser sujetos de aplicación del procedimiento simplificado para la reestructuración y cancelación de deudas. ¿Qué es lo que ha hecho este gobierno para dar cumplimiento a este punto número 5?

Y estos son los seis puntos de los que nos gustaría que usted hoy nos contestase aquí qué es lo que está haciendo este govern, teniendo en cuenta que fue un mandato de este parlament y además aprobado por unanimidad.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Intervenció del membre del Govern. El Sr. Marc Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Fernández. Les compareixences van sempre amb la idea que les plantegen els grups de l'oposició una vegada contrastats els incompliments que s'han realitzat i, per tant, com a conseqüència d'aquests incompliments es demana al Govern que comparegui i que expliqui els motius pels quals no ha executat aquells acords que es van fer i que va acordar aquest parlament. Açò era fins ara que jo recordi, veig que ara han entrat en una altra dinàmica que consisteix a demanar sense ni tan sols haver fet la feina prèvia de saber si efectivament s'han fet o no i, per tant, de

poder directament exigir el... ho dic perquè són compareixences per incompliments, i veig que vostè ni tan sols és capaç d'argumentar si efectivament s'ha complit o no s'ha complit un incompliment. No passa res.

Es repeteix en aquesta compareixença, com es farà a la següent de la pobresa energètica, on punt per punt ara li explicaré que efectivament s'han anat complint aquells acords que es van fixar en aquest parlament i li contaré de manera detallada com es troben tant la pobresa energètica després, que sí que s'ha donat i que sap vostè perfectament, a més a més, que no s'ha tallat el llum a cap persona durant aquest hivern passat 2015-2016 que es trobava en situació de pobresa energètica, i tampoc no es produirà dins l'any que ve.

Bé, ens centram, en qualsevol cas, en aquesta moció que es va acordar, i vostè ho explicava molt bé, per unanimitat i que resumeix un pla d'actuació de la lluita contra els desnonaments i que consta de sis punts, als quals vostè feia referència, i que a mi em sembla molt bé que el que fem sigui agafar punt per punt i que vegem en quina situació es troba cadascun.

Ho deia vostè, el primer punt fa referència, i diu: "El Parlament insta el Govern a mantenir la paralització dels desnonaments a l'IBAVI". Bé, jo li puc dir que no s'ha instat el desnonament de ningú per part de l'IBAVI des del febrer del 2012. Per tant, es manté açò. En el Consell d'Administració de 2 de febrer de 2012 es va decidir el desistiment en els procediments de desnonaments a l'IBAVI i el 25 de febrer de 2013 també es va referir al tema de la interrupció dels llançaments exceptuant els arrendataris conflictius.

Per tant, idò, està complerta. Jo crec que, en tot cas, hi ha una reflexió que hauriem de fer en aquesta qüestió, però que la deix per a més endavant. En qualsevol cas queda clar, l'IBAVI no ha desnonat ningú des de l'any 2012, no ho ha fet tampoc en aquesta legislatura. Aquest punt està fet.

El segon diu: "El Parlament insta el Govern a coordinar una estratègia en polítiques d'habitatge comunes entre totes les administracions públiques". I vostè em demana si nosaltres hem fet alguna cosa o no i vostè les vol saber. Miri, la primera d'elles, li diria que ens vam assegurar amb els diferents consells insulars, sobretot aquells on no tenien oficina d'habitatge a la seva illa, perquè vostès la van tancar; ens vam assegurar amb els Consells de Menorca, d'Eivissa i també amb el de Formentera. A les illes d'Eivissa i de Menorca hi ha una oficina d'habitatge específica, específica, per donar, per acompanyar tota aquella gent que necessita d'ajudes en matèria d'habitatge, i a Formentera juntament amb el consell insular hem obert també un procés per donar resposta una vegada per setmana, hi és ara, prest hi serà dues vegades per setmana, hi ha les oficines del SOIB que recullen la informació, per tant, hi ha col·laboracions amb ells, però no només hem fet açò.

També plantejam un servei d'àmbit autonòmic, que quedarà recollit dins la Llei d'habitatge, que li podem dir Servei de mediació, que no sé si és ben bé el nom perquè seria Servei, si vol vostè, de defensa dels ciutadans davant determinades imposicions d'entitats bancàries, però pot ser... li podem dir el nom que vulgui, però que tindrà aquesta finalitat. A més a més, ens coordinam amb els diferents serveis socials de tots els

ajuntaments per avaluar les situacions d'excepcionalitat de necessitat d'habitatge. Quan un ajuntament des dels serveis socials municipals ens certifica que hi ha una persona que està en situació d'excepcionalitat actuam de manera immediata i hi ha una via d'urgència i d'emergència perquè tenguim una resposta. Per tant, també col·laboram amb cada un dels ajuntaments.

A més a més, avaluam amb diferents municipis possibilitats de noves promocions públiques en col·laboració, i aquí en aquests moments amb Marratxí, Calvià, Felanitx, estam ja, tenim, podríem tenir a disposició determinats solars per fer possible, precisament, noves promocions. I a més a més, presentam a cada municipi iniciatives del Pla Social per obtenir més habitatges per destinar a lloguer social.

Hi ha una diferència grossa respecte de la legislatura passada, hi ha accions que hem fet d'acord amb el que ens demanava aquest parlament, i jo entenc també que aquest segon punt el donam per complert, tot i que, efectivament, sempre es pot fer més i volem fer moltíssim més. Ens referim ara als punts concrets d'aquest pla i d'aquesta moció que es va aprovar.

El tercer punt ens diu que "El Parlament insta el Govern a continuar treballant conjuntament amb la Mesa de l'Habitatge i amb els fòrums que es considerin adients per aconseguir una llei d'habitatge consensuada amb tots els sectors implicats i els grups polítics". Ho fem, redactam i tenim ja, de fet, una llei redactada d'habitatge. A més a més, hi ha la Mesa d'Habitatge que ens serveix com a un espai per a açò, però fem més, demà em reunesc, i li deia abans, amb totes les entitats afectades que treballen en matèria d'habitatge. Dilluns de la setmana que ve ho farà específicament amb la PAH.

Volem començar a tramitar, vostè em demanava quan, volen començar a tramitar aquesta llei, i el calendari és que sigui dins aquest trimestre. Per tant dins aquest trimestre començarem ja a fer camí amb la tramitació de la llei, de l'avantprojecte de llei, que tindrà el seu recorregut, però que en qualsevol cas entenc també que aquest punt tercer queda perfectament definit quant a la feina que fem.

El quart punt: "El Parlament insta les administracions públiques a donar suport a les entitats que treballen amb col·lectius afectats pels desnonaments o la manca d'habitatge". Jo, primer de tot, hem de posar en valor el reconeixement importantíssim de les entitats socials que hi treballen, jo diria el suport, jo aquí parlaria no només del suport sinó que parlaria de la veu i del vot que tenen dins espais que estan reglats per part de l'administració pública. Tenen un paper actiu dins la Mesa d'Habitatge de la qual, no només dins la Mesa d'Habitatge, perdó, també tenen un paper actiu dins la Mesa de Pobresa Energètica, aquí hi ha una relació entre una i l'altra que crec que és important tenir present.

Li deia que demà em reunesc amb ells, on tractarem aquest protocol que regula el procediment per accedir a un habitatge buit i quins són aquests criteris, si són els més adequats, i és cert que no és fàcil, -i abans li ho explicava- perquè de vegades les diferents entitats també tenen visions diferents i posar-nos tots d'acord a cercar un punt d'encontre, això sempre genera tensions i dificultats, però sí que hi ha una certa coincidència

respecte de la necessitat que hi hagi aquest protocol i el tenim fet. I per tant açò, no només la idea que tinguin suport, sinó que, a més a més, tenen veu i tenen vot.

El cinquè punt diu que “El Parlament insta el Govern a cercar una solució per tal que els petits i mitjans empresaris puguin ser subjectes d'aplicació del procediment simplificat per a la reestructuració i cancel·lació del deute”. Açò no és una proposta que plantegessin vostès, si no vaig errat és una esmena que va presentar Podemos, he tingut l'oportunitat de fer ja algun comentari amb el Sr. Morrás quant a aquesta qüestió, la idea és que dins la Llei d'habitatge hi hagi un títol o un capítol específic sobre aquestes qüestions.

Nosaltres, des de la conselleria, tenim algunes dificultats lligades a la normativa estatal i treballam amb Podemos, esperam que Podemos ens faci una proposta concreta sobre aquesta qüestió, que tant just arribi la valorarem, evidentment, però la voluntat és introduir-la i en la tramitació d'aquesta llei d'habitatge estigui incorporat aquest punt que va ser una esmena que va presentar Podemos en el si d'aquesta moció que en el seu moment es va debatre i que tenim, evidentment, en ment i que -insistim- serà a exposició pública abans que finalitzi aquesta any.

I el sisè punt diu que “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a promoure en el menor temps possible una llei balear d'habitatge tenint en compte les propostes de la PAH i altres entitats socials i agents”. Serà una llei que les entitats socials tenen, que la PAH té, que estudien, analitzen i avaluen; que hem rebut suggeriments per part seva, que estudiam i algunes ja s'han incorporat, que, per tant, està avançada, seguim amb aquests terminis que dins aquest trimestre puguin ser una realitat.

I jo li ho he de recordar, ens sembla molt bé que vostès demanessin en aquest parlament que el Govern redactés una llei d'habitatge, però en els moments on la gent més patia, quan la crisi econòmica era duríssima, quan els creixements del PIB no eren positius ni anava bé ni parlaven que hi havia molt de turisme, sinó que aquí anaven de retallada en retallada, vostès es van negar a fer una llei d'habitatge, no van tenir cap interès. I està bé que ara se'n preocupin i demanin actuacions i les fem, ja li dic, les fem, però també siguin honests, recordin vostès, en matèria d'habitatge, com van actuar, i cap d'aquestes coses que exigien al Govern, que el Govern ara fa, vostès no van tenir ganes de fer-les.

Per tant, sí, acomplim, crec que no era una compareixença que fos necessària perquè no hi ha un incompliment com a tal. En qualsevol cas, bé sigui el debat i qualsevol altra qüestió que vulgui debatre en matèria d'habitatge, una interpel·lació és l'espai adient i no una compareixença.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per rèplica per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Fernández, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Sr. Conseller, gracias por las lecciones de cómo tenemos que ejercer nuestra labor de oposición, pero teniendo en cuenta que confunde usted las preguntas de control parlamentario, los que estamos en la oposición y no, la verdad es que lecciones tuyas, las justas.

De todas formas creo que las comparencias son para que el Govern dé cuenta del cumplimiento de las mociones o de las propuestas que se aprueban en este pleno y eso es lo que le estamos pidiendo a usted, pero lo que me extraña es que con lo que me ha contestado realmente piense que sí está cumpliendo con lo que el Pleno, por unanimidad, con propuestas del grupo Podemos incluidas, que aprobamos por unanimidad, que usted piense que sí que está cumpliendo.

El primer punto, es cierto que no ha habido desahucios, pero nos preocupa lo que ha comentado de que hay que replantearlo. ¿Eso significa que a partir de ahora sí que va a haber desahucios? ¿Que este compromiso que adquirimos todos en este parlament no se va a cumplir?

Usted, para decirme que sí que se ha coordinado la política de vivienda con los consells y con los ayuntamientos, lo que me dice es que se han vuelto a abrir las oficinas de vivienda del IBAVI en las diferentes islas, esto no es una política de coordinación, pero le tengo que decir una cosa: la gente, las personas que estaban en las diferentes islas podían seguir haciendo sus trámites allí porque lo que se hizo fue optimizar los recursos y dentro de las propias oficinas que tenía la conselleria allí y en coordinación con los consells insulares las personas podían seguir haciendo sus trámites. Ustedes lo que hacen es volver a abrir las oficinas, volver a colocar a gente a dedo y se está haciendo exactamente lo mismo, pero eso no es una política de coordinación, ya se lo digo.

Y lo que me está diciendo de los ayuntamientos, oiga, esto ya se hacía, ¿eh?, y se lo digo yo porque he sido regidora y esto, en la pasada legislatura, cuando un ayuntamiento certificaba y le hacía una petición al IBAVI el IBAVI también evidentemente se coordinaba con el ayuntamiento y se cumplía, pero esto no es una política de coordinación para impulsar las mismas medidas y para ir todos juntos a una política de vivienda. Lo que usted me ha dicho son cosas o que ya se hacían o que evidentemente no es coordinación con todas las administraciones. No sé qué entienden ustedes por coordinación, yo creo que entienden más la descoordinación que de eso sí que nos han dado muestras.

El punto número 3, trabajar conjuntamente con la Mesa de Vivienda para hacer la ley, oiga, la ley no está, evidentemente, es un incumplimiento y le vuelvo a recordar: ustedes se comprometieron a una fecha, a una ley que consideraban urgente, ustedes durante todo el tiempo que estuvieron en la oposición hicieron bandera de la lucha contra los desahucios, en sus acuerdos del cambio, les digo que dentro de los cien primeros días estaba este rescate ciudadano que ustedes siempre han hecho gala y que evidentemente no es una realidad, y esta ley también era una prioridad, y esta ley no es una realidad.

¿Dentro de estos tres próximos meses está ley estará registrada en el Parlament para que todos podamos empezar a trabajar? ¿Se está escuchando de verdad a las entidades? Justamente al día siguiente de presentar esta comparecencia para que usted explique es cuando se reúne con las entidades, la semana que viene con la PAH, creo que han convocado a los diferentes grupos parlamentarios también en breve, justamente cuando se presenta la comparecencia.

Ustedes no han cumplido. Todas las noticias que sí que podemos constatar que nos llegan de las negociaciones que se han hecho en la Mesa de Vivienda respecto a la ley no son satisfactorias porque nos dicen que no se está escuchando, ¿y ustedes nos están diciendo que están cumpliendo, nos está diciendo usted, Sr. Conseller, que ha cumplido? ¿Dice que sí que está dando apoyo a las entidades? ¿Usted ha leído este documento que nos ha llegado a los diferentes grupos políticos? Usted aquí ni siquiera ha podido negar que lo que dice este documento, que es que su gerente del IBAVI da cita a las personas que están en una situación de desahucio cuando este desahucio ya se ha producido, ni siquiera ha sido capaz ni de negárnoslo ni de comprobarlo, ¿esto es cierto? Porque las acusaciones son muy graves.

¿La persona que tiene que liderar todo el proyecto de la lucha contra los desahucios es una persona que se está diciendo que no tiene sensibilidad y usted ni siquiera ha sido capaz de contestar que eso no es cierto? ¿Ustedes están dando cita a las personas que están en esta situación cuando esta situación ya se ha producido?

Eso es lo que está diciendo la Plataforma Antidesahucios y además no en unas declaraciones públicas, es que han entrado un escrito en este parlament con una serie de puntos que, también, es una evidencia más que todos estos compromisos que tuvimos aquí, que adquirimos, no se han cumplido a día de hoy.

Después el punto número 5, como no lo presentamos nosotros, pues parece que... aquí al Grupo Popular no le tiene que dar cuenta, el punto número 5 también se aprobó por unanimidad en este pleno y evidentemente nos consideramos con todo el derecho para proponerlo.

Usted tiene la obligación de comparecer en este pleno para dar cuenta de los cumplimientos que tiene del mandato que le ha dado este parlament, pero los que ha cumplido y los que ha incumplido.

Yo no sé, ustedes deben estar acostumbrados a hacer esta oposición destructiva que siempre han hecho, pero le puedo asegurar que al Grupo Popular nos interesa saber qué es lo que cumple el Govern y qué es lo que incumple y lo que cumple, cómo lo cumple, pero desde luego que usted venga a decir con lo que nos ha explicado que está cumpliendo con lo que el Parlamento le ha obligado, desde luego me parece una tomadura de pelo. Y le vuelvo a decir y le vuelvo a pedir que, por favor, nos diga si las acusaciones que está haciendo la Plataforma Antidesahucios son reales o no.

Tiene ahora otra oportunidad para poder hacerlo. ¿Es real que se está dando cita *a posteriori*? ¿Es real esta falta de

sensibilidad y de compromiso de la persona que tiene que liderar este proyecto?

Sr. Conseller, por favor, contéstenos. Gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández, contrarèplica del membre del Govern, Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Hem de permetre a partir d'ara que es facin desnonaments dins l'IBAVI?, em demana vostè. I jo li dic: en el mes de febrer del 2013 quan vostès governaven, que va ser el darrer acord, es va decidir que s'interrompria el llançament, exceptuant els arrendataris conflictius, i jo els he convocat demà, per parlar precisament d'açò, per fer-ho amb la tranquil·litat del que representa un espai on es pugui analitzar quina és la situació. I jo ara li podria explicar aquí quina és la situació i tampoc no persegueix açò Sra. Fernández, el que persegueix és agafar un camí que sigui compartit per tothom i que tothom assumeixi la part de la responsabilitat que s'ha trobat. I quan entres dins l'IBAVI t'adones de coses inexplicables, inexplicables! I per açò mateix els hem convocat, no a mitjans... no, eh, a porta tancada per fer feina i per dir aquests són els problemes i aquesta és la realitat d'una empresa pública, amb un forat que fa por i que hem d'abordar i que ens preocupa i molt.

Per tant, sí, hi ha una reflexió que hem de fer, que no vol canviar aquest Govern de manera unilateral, sinó que ho vol compartir amb tothom, fixi's vostè, ho vol compartir amb tothom, i no només ho vol compartir amb els grups parlamentaris, ho vol compartir amb les entitats, fixi's vostè quina diferència del que era abans aquesta idea d'estar a les fosques i de decidir sense que ningú no sapigués res i de prioritzar els criteris. Quins eren els criteris pels quals es donaven abans els habitatges? Els sabia explicar vostè? Estaven reglats? Eren transparents? Hi havia un ciutadà que passava davant l'altre, per quin motiu? I com es justificava açò? Ho podria explicar vostè? No, perquè no té explicació possible, i açò ho hem de canviar. I per açò fem aquesta feina, Sra. Fernández.

Ens deia vostè: les oficines de Menorca i d'Eivissa no han servit per a res i l'únic que han fet vostès ha estat... Hi havia un Pla d'habitatge, hi havia un Pla d'habitatge, la legislatura..., l'any passat, el darrer any en què van governar vostès, es van donar 800 ajudes. Hi havia illes que no n'hi va haver cap i els serveis que eren tremends, sap per què? Perquè qualsevol dubte que tenia un ciutadà de Menorca, no podia anar a cap oficina, ni podia ser atès per ningú, per saber com es resolia i tant que és cert açò! Açò passava a Menorca i passava a Eivissa.

D'aquí dues setmanes farem la comparació de les ajudes donades quan vostès hi eren, a les ajudes donades per ara. No, no, farem la comparativa i tant que sí! I veurà vostè amb aquesta comparativa, que aquesta coordinació entre consells

insulars i Govern ha donat molt bon resultat i que, a més a més, no ha quedat només a Palma, que és on hi havia l'oficina, sinó que la part forana se n'ha vist beneficiada, i que Menorca i Eivissa, que també són comunitat autònoma, també s'han vist beneficiats, a pesar de vostès. Per què? Perquè hem atracat l'administració pública a les diferents entitats i tant que sí! I açò són canvis que posen de manifest la col·laboració institucional, que amb vostès no hi era, que amb vostès no hi era. I vostès ens ho critiquen, però en canvi representa una manera de fer, encara que a vostè no li agradi.

I sí, dins d'aquest trimestre iniciarem la tramitació de la Llei de l'habitatge, i dins aquesta Llei d'habitatge hi haurà una part que fa referència als petits empresaris, que era una esmena de Podemos, que nosaltres hem volgut treballar amb ells perquè té lògica, perquè açò és una idea que va sortir d'ells, que és una bona idea, que tothom va compartir. I que per tant, nosaltres, sí, volem introduir i fem aquesta feina. Que a vostè açò no li sembla gens bé, i que resul..., no, jo crec que és la manera més intel·ligent i que permet reconèixer...

(Remor de veus)

..., no, i que permet reconèixer feines i idees. Per tant, sí som davant d'un nou escenari, davant d'un nou escenari. I li torn recordar, quan vostès hi eren la crisi era duríssima, duríssima i no van prendre actuacions. Només van ser discrecionals a l'hora de fixar criteris de repartiment amb els habitatges. I ara ho fem d'una altra manera i açò genera algunes tensions i és cert, i demà els ho explicarem amb total transparència. I nosaltres escoltam tothom i donam i atenem els ciutadans, faltaria més! Faltaria més! Atenem els ciutadans, atenem els ciutadans, demanen hora i els atenem. El que passa és que la problemàtica que hi ha en matèria d'habitatge és una problemàtica grossa, Sra. Fernández, i vostè ho hauria de saber.

En qualsevol cas, anam donant compliment a les propostes, anam donant compliment a les exigències d'aquest Parlament i estam a la seva disposició perquè faci vostè una interpel·lació i puguem parlar de qualsevol altra cosa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

V. Compareixença del Sr. Vicepresident i Conseller d'Innovació, Recerca i Turisme, per tal de donar compliment de la resolució derivada de la Proposició no de llei RGE núm. 8461/15, relativa a estudi per posar ordre a la saturació de rent a cars i garantir un servei de qualitat (escrit RGE núm. 12140/16, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS).

EL SR. PRESIDENT:

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon a la compareixença del Sr. Vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme, per tal de donar compliment de la resolució derivada de la proposició no de llei RGE núm. 8461/15, relativa a estudi per posar ordre a la saturació de *rent a car* i garantir un servei de qualitat, escrit RGE núm. 12140/16 del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES.

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi el Sr. Jaume Font, per un temps de deu minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull donar també la benvinguda al públic dels representants de l'Associació de *rent a car* de les Illes Balears perquè siguin aquí.

Sr. Vicepresident del Govern, el mes de novembre vàrem començar a presentar distintes iniciatives sobre la regulació del lloguer turístic i una vegada més som aquí per parlar sobre la no regulació del sector del lloguer de vehicles, o *rent a car*. Un sector, Sr. Vicepresident, que vostè sap perfectament, que també és turisme, perquè es tracta d'una oferta especialitzada, molt important per a una comunitat que té de moment, de moment aquesta comunitat viu essencialment de tot el que envolta el turisme.

Primer de tot, Sr. Vicepresident, sap vostè que durant aquest mes que ara ha acabat, el mes de setembre, cada dia s'embarquen només en el port de Palma prop de 1.000 vehicles rumb a la península? Amb dos vaixells, dues de les operadores que fan feina aquí, Acciona i Baleària, de cotxes que n'hi ha que estan matriculats i de cotxes que ja els han llevat les plaques, que se'n van no sé on, però han estat fent les feines aquí a l'estiu. Si vol veure les fotos, aquí les té, perquè ho pugui veure, cada dia. En aquest moment fa 32 dies que cada dia se'n van 1.000 cotxes, 32 dies a 1.000, són 32.000. És molt bo de comptar.

Vol que li digui més? Ara mateix si vol, ara mateix si aturam aquest ple i anam al port de Palma, centenars de vehicles esperen el seu embarcament. Vol que anem a veure-ho? Ens podríem aturar i anar-hi, és aquí devora. I el mateix succeeix a Menorca i a Eivissa. Aquí vostè ha vist les fotos del que li dic. Com és que això ho sap el nostre grup d'El Pi, ho sap l'Associació de *rent a car* i no ho sap ni la presidenta, ni vostè, o membres de la seva conselleria? O és que senzillament no els interessa el que realment passa allà?

Aquests vehicles ara mateix se'n van rumb a l'estranger, sense haver tributat ni un cèntim aquí a les Illes Balears, però sí havent malmès, malmenat les empreses de Formentera, d'Eivissa, de Menorca i de Mallorca durant aquest estiu, fent pràctiques que freguen no, que realment tenen dúmping total i absolut, perquè el que fan és retallar perquè realment no se'ls pugui veure que fan dúmping.

Però, a més de malmenar les empreses de les quatre illes, aquests cotxes han fet un consum de combustible brutal també a les Illes Balears. I resulta que tenim un sector que es vol regular i que calculam entre tots que prop de 40.000 cotxes sobren. Si multipliquen 40.000 cotxes per 6 mesos i 6 milions de CO₂, doncs també seria un motiu perquè tenguéssim un entorn millor, a part de malmenar les empreses.

I què es troben, baix el nostre punt de vista, les empreses quan acudeixen a la seva conselleria, Sr. Vicepresident? Una directora general que els diu que no està segura de si aquesta activitat pertany a la seva àrea de gestió i en culpabilitza moltes

vegades el conseller anterior, el Sr. Delgado. Que en pot tenir tal vegada alguna de culpa. Idò el nostre grup els ajudarà una vegada més.

L'article 26 de la Llei 8/2012, de turisme de les Illes Balears, és on encaixen les empreses de lloguer de vehicles com a empreses complementàries al sector turístic. Tant és així que el reglament de la llei, en forma de Reial Decret 20/2015, ha dedicat un capítol, que és el capítol vuitè i el títol cinquè, íntegrament al sector de *rent a car*.

Falta aplicar només el reglament. Està molt clar. La posada en funcionament del DRIAT, que és el registre d'obligat compliment per part de totes les empreses que volen exercir aquesta activitat a la nostra comunitat autònoma, ve a causa de la llei. Llavors podem dir que els *rent a car* sense cap tipus de dubte és matèria de la Conselleria de Turisme, és matèria de la Conselleria de Turisme. També s'ha de dir que de segons quines qüestions vostès, el Govern, tenen transferida, la comunitat autònoma té transferida als consells, a segons quins consells, la capacitat en ordenació, i a l'illa d'Eivissa aquesta ordenació respecte dels *rent a car* funciona d'una altra manera, que no dic que sigui la bona, però el que sí sabem és que a Eivissa actuen distint que a Mallorca i que a Menorca, i que a Formentera, en aquesta qüestió.

Nosaltres el que li volem dir és que el problema és que moltes empreses d'aquestes, i vostè ho sap, infringeixen la norma i no s'inscriuen, ho sap, i a més s'estalvien de pagar una quantitat important en aquesta terra. I vostè sap que les empreses pirates o no registrades no compleixen la llei, i ho sap; i les que compleixen els costa més doblers. Té lògica aquesta situació, si tots hem votat que ho volem regular? Fins al passat 28 de juny, i segons dades de la seva conselleria, només s'havien inscrit 82 de les 192 empreses de lloguer de vehicles a Mallorca; ni tan sols la meitat. A Eivissa, com vostè sabrà, han estat 57 de 77 que n'hi ha. Si volen saber el nom de les empreses que infringeixen la norma gustosament els donarem els seus noms i adreces perquè els enviïn els tècnics de la conselleria; els ho podem enviar.

Si hem de dir que hi ha qualcú del seu govern que ha mogut fitxa, hem de dir que això ha estat en tot cas la Direcció General de Consum, que pertany a la Conselleria de Sanitat, perquè com vostès saben, i vostè, Sr. Vicepresident, ho sap, les queixes més grosses que es produeixen de cara al turisme a les Illes Balears són pels cotxes de lloguer, empreses no establertes a les Balears que incompleixen els contractes que han fet via internet a les dones o als homes que els han llogat, siguin d'aquí o siguin de l'estranger. Les reclamacions són moltíssimes però, clar, és l'única que s'ha mogut. Si hem de dir això també li hem de dir que aqueixa quantitat de denúncies ens dóna una imatge de males pràctiques que ens fa un mal al nostre producte turístic brutal, i davant aquesta situació no entenem per què.

Em va dir el Sr. David Abril: "Jaume, a poc a poc, a poc a poc, no fristem"; no, no, això va ser una cosa de novembre, no tenia data; el Reglament diu clarament que als sis mesos s'han de complir les coses; no hem protestat fins que no ha acabat tota la temporada perquè pensàvem que traurien qualque cosa... No es tracta de fer-ho a poc a poc i bé, que és el que em va dir

el Sr. Abril, que estic d'acord que s'ha de fer bé, sinó que ha passat el mes que ve farà un any. Perquè dia 26 de novembre de l'any passat es va aprovar aquesta proposició no de llei en aqueixa cambra, que va acordar dues coses: instar el Govern a fer un estudi sobre la viabilitat del sector, i la necessitat de fixar un sostre de vehicles; és a dir, hi ha un sector que està disposat al fet que se li posi un sostre, que es llevin 20.000, 30.000, 35.000 cotxes d'enmig, maldament aquest sostre pugui afectar al nombre de cotxes que tenen ells, però que tothom tenguí les mateixes condicions, que tothom pagui els mateixos impostos. I l'altra qüestió era instar el Govern a realitzar un estudi per establir una targeta turística similar a la del transport; només que haguéssim fet la targeta turística per a aquells que s'han inscrit seria importantíssim el que hauríem aconseguit durant aquest estiu.

Dia 19 d'abril d'enguany vàrem demanar a la Sra. Presidenta, també en aquesta cambra, si el Govern havia iniciat l'estudi aprovat el novembre, a la qual cosa ens va contestar que s'havia creat una comissió mixta de treball entre les conselleries d'Hisenda, Territori i Turisme, que ens agradaria saber a nosaltres què ha fet fins ara aqueixa comissió. Dia 3 de maig el diputat Sr. Melià li va demanar sobre quantes empreses s'havien inscrit al registre de la conselleria; en aquell moment eren 70 de 180, amb les dades que vàrem poder realment tenir. I, finalment, dia 27 de juliol passat, en vista de la inacció del Govern i especialment de la conselleria que dirigeix vostè i la saturació dels vehicles existents a les carreteres i a les poblacions de les nostres illes, El Pi li va demanar en aquest parlament, en una roda de premsa, per aquests incompliments.

No parlin de posar sostres al turisme si encara no han fet els deures més bàsics de la regulació. Vostès parlen del cel, les estrelles, i la terra, ca seva, el jardí, no el tenen cuidat. No diguin que nosaltres tenim pressa per això; no, cap pressa, cap pressa, els que tenen pressa lògicament són els ciutadans de Balears, que veuen que l'estiu és impossible circular durant dos mesos, i que si llevassis 40.000 cotxes d'enmig podrien circular, podrien circular, perquè aquests cotxes surten quan hi ha mal temps; "*40.000 coches de alquiler circulan por Baleares sin control del Govern*", a l'Última Hora, això era el mes ja de juliol, en ple juliol, 28 de juliol. És a dir, aquestes qüestions són les que nosaltres no entenem per què no podem haver complit una cosa que està a punt de fer... fa deu mesos, està a punt de fer-ne onze aquest mes, i farà un any el mes que ve.

Ja voldria vostè tenir, Sr. Barceló, un sector turístic hotelier com té aquest sector turístic de *rent a car*, que realment vol una regulació...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, hauria d'anar acabant.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

He acabat. Tant de bo el tenguí i tant de bo pugui fer feliços aquests empresaris que paguin aquí i donen llocs de feina aquí, i vostè que de qualque manera estarà organitzant perquè no hi hagi embussos. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Intervenció del vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme, el Sr. Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Bon dia a tothom. Benvinguts el representants, també, del sector. El primer de tot que he de dir és que des del Govern compartim, lògicament, la preocupació amb qualsevol sector que ens pugui afectar, sector econòmic, com és aquest cas. Ho dic perquè vostè pareix que dona la impressió que des del Govern ni sabem, ni feim, ni estam fent la feina que pertoca.

També li he de dir que hem acceptat, en el debat, que fèssim, de tot el que hi ha pendent, i curiosament hi ha moltes coses pendents -ens hauríem de preguntar per què hi ha tantes coses pendents en turisme quan tenim una llei de 2012 que està clar que no ha resolt els problemes-, de tot el que hi ha pendent vàrem acordar, diguem, vàrem estar tots d'acord que farem una regulació per al lloguer turístic, primer, i la resta vendrà després, a continuació, i m'estic avançant a arguments que havia de donar a la següent compareixença, i en tot això s'hi està fent feina i ben aviat podrem presentar qüestions ja damunt la taula.

El que no farem, m'haurà d'entendre, és: ara un paquetet dels *rent a car*, ara un paquetet del tot inclòs, ara un paquetet de les *party boats*, ara un paquetet dels *beach clubs*... Supòs que tots estam d'acord que si es fa una remodelació de la Llei turística la farem global de tot, i no paquetets, i tramitacions aquí de modificacions de la Llei turística en trossets, sis, set, vuit, deu, dotze trossets. Em pareixeria absolutament absurd.

Per tant evidentment estam oberts a parlar amb vostès, amb el sector, amb qui faci falta, per la regulació, que és, la regulació actual, absolutament insuficient. La Llei de turisme, per molt que digui vostè, no regula res de l'activitat dels *rent a car*; si que hi ha un desenvolupament en el reglament, en el decret, que diu que s'han d'inscriure en el registre insular, perquè estam parlant del fet que des del Govern duim el registre de Mallorca, això també és molt important, la resta d'illes tenen el seu propi registre perquè l'ordenació turística està transferida, i que juntament amb els DRIAT aquestes empreses han de presentar un pla de modernització. A més addicionalment es diu que s'ha d'enviar, entre altres, la llista de la flota de vehicles de què disposen per prestar l'activitat. Són tota la regulació, aquests dos articles que he esmentat, de què disposam i, a més, hi ha fins i tot dubtes jurídics quant a la inscripció, si seria contrària a la Llei de la unitat de mercat, que nosaltres discutim, evidentment, però que jurídicament hi és. Per què dic això i és important? Perquè un *rent a car* establert a Madrid, que està legalment donat d'alta a Madrid, no estaria obligat a fer cap tràmit davant les Illes Balears. La conseqüència és que obligaríem, que podem obligar, a inscriure els *rent a car* establerts, en aquest cas a Mallorca o a qualsevol de les altres illes, però no els que estiguin establerts a altres

comunitats autònomes. Evidentment aquesta situació jurídica és absurda, injusta i per tant, ens hauríem de replantejar efectivament, i això és el que la directora general intenta explicar, aquesta regulació de *rent a car* a la normativa turística, en lloc de la normativa de mobilitat, que és una de les qüestions que posam damunt la taula a la pròxima regulació.

En tot cas, fem una interpretació àmplia de l'article per intentar que els *rent a car* ens comuniquin les variacions de flota a la Direcció General de Turisme. L'abril eren 31.185 cotxes registrats, a 29 de setembre són 43.972 cotxes, que corresponen a un total de 100 empreses inscrites. He de dir que per desgràcia, no totes les empreses han col·laborat, perquè en falten i no sempre les que han col·laborat són les grosses, per desgràcia, m'agradaria poder dir una altra cosa.

En tot cas, s'ha donat publicitat perquè aquestes declaracions es fessin, perquè les declaracions responsables es fessin i en tot cas també hem decidit que aquelles companyies que no es donessin d'alta, d'acord amb els DRIAT, se'ls faria les inspeccions corresponents. Aquestes inspeccions s'han fet i s'han anat derivant en alguns casos, segons els incompliments que es trobaven, a la Direcció General de Consum, perquè eren incompliments més propis de Consum que de Turisme. Sí que és vera que s'han trobat alguns casos, concretament una empresa de Cala Millor, que havia obert al públic sense dur a terme el DRIAT presentada, que té 7 establiments a Mallorca, i una altra empresa de Platja de Muro, que també tenia establiments obert al públic, sense també haver presentat el DRIAT i s'han per tant, aixecat les actes d'infracció corresponents.

En qualsevol dels casos, addicionalment al control de vehicles que fem des de Turisme, també hi ha com dic qüestions que corresponen o bé a Mobilitat, o bé als cossos de policia. I per altra banda, també com saben, des de la Direcció General de Consum, la Direcció General de Turisme i la Direcció General de Mobilitat, les tres direccions generals, no només la de Consum, com em pareix que ha dit que només la de Consum ha fet la feina, no, les tres direccions generals, la de Territori, la de Consum i la de Turisme, han treballat conjuntament, han col·laborat per fer la campanya informativa de la que vostè ha parlat, sobre els drets dels consumidors en la contractació dels vehicles de lloguer. Es varen editar fulletons en català, castellà, anglès i alemany; es va crear un distintiu de qualitat per identificar les empreses que complissin el codi de bones pràctiques; es va posar d'una manera coordinada davant les irregularitats que s'havien detectat en la promoció i contractació de vehicles de lloguer i, efectivament, era una de les problemàtiques de mala imatge que es creava. S'ha reforçat la informació als usuaris i s'han incrementat també durant l'estiu les inspeccions i també s'ha fomentat les reclamacions per part dels usuaris. De fet, s'han obert tot un seguit d'expedients sancionadors, amb actuacions que han derivat en obertura d'expedients davant les més de 500 reclamacions rebudes en aquests darrers anys.

Bé, torn reiterar el que he dit al principi. Primer, feina conjunta i transversal per les distintes direccions generals implicades en un tema que efectivament, afecta Mobilitat, afecta Turisme, afecta Consum, tant per protegir els clients, com perquè les empreses es registrin i que ens comuniquin el

nombre de la seva flota, el nombre de vehicles de la seva flota. Insistesc, per desgràcia, no hem tengut la col·laboració de tot el sector, com ens hauria agradat i evidentment aquí sí que és vera que haurem de fer una feina tots.

I per altra banda, aprofitant aquesta modificació global de la Llei turística, llevat del lloguer turístic que ens varem comprometre que anirà per davant, però amb poca diferència de temps, perquè si podem presentar el mes que ve ja un esborrany a tramitació, a informació pública del lloguer turístic, la resta del paquet de la modificació, de la reforma més en profunditat de la Llei de turisme vendrà a continuació, amb pocs mesos de diferència. De tal manera que es pugui tramitar al llarg de 2017 i de tal manera que el 2017 pogués estar en vigor. I durant aquesta tramitació, estam oberts lògicament a estudiar el que faci falta. Com s'ha exposat damunt la taula la possibilitat d'estudiar les qüestions fiscals, què passa amb els vehicles que no són aquí? Com podríem fiscalment intervenir, evidentment a ningú no li agrada que li toquin el tema fiscal i de moment no hi ha una proposta en aquest sentit, però l'hem posada damunt la taula.

Com també s'ha estudiat la petició de l'illa de Formentera, i s'avança en aquest aspecte per limitar i que ens podria servir també de cara al futur per a una regulació més ampla, vist com pogués funcionar a Formentera, sobretot tenint en compte aquelles qüestions legals que no ens tomin baix qualsevol normativa que facem. Perquè és molt fàcil dir posarem un límit de cotxes, també seria molt fàcil que se'ns tombés si no està jurídicament molt ben aguantat, com saben vostès, davant unes directives de serveis i unes directives econòmiques que ens marquen una llibertat que només es pot restringir per motius mediambientals o urbanístics. Per tant, aquí és on hem d'anar molt acuradament a l'hora de fer qualsevol normativa d'aquestes.

En tot cas reiterar la voluntat de parlar-ne, d'aprofitar aquesta modificació de la Llei turística, per introduir aquelles millores dins la llei que considerem oportunes i que ens facin que la regulació sigui més adequada i més pertinent a la situació actual que tenim en aquests moments.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Rèplica del grup proposant El Pi PROPOSTA PER LES ILLES el Sr. Jaume Font, per un temps de cinc minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Vicepresident, jo veig que vostè és home de fer una cosa darrera l'altra i a la vida, si un fa feina a ca seva pot fer una cosa darrera l'altra, però si estàs en política has de fer el que volen el 1.100.000 i no tens perquè fer el que ells volen, perquè si tu no creus en el que ells volen, n'hi ha prou que els diguis jo amb això no hi estic d'acord i no ho duc al meu programa. Però no em digui amb els habitatges de vacances, amb el tot inclòs i amb els *rent a car*, no és que sigui això la piràmide de Kheops.

(Remor de veus i algunes rialles)

Això és una espècie..., no ho sé, d'era, és una era, una era, una era, és a dir, *es una era*. És a dir, les lleis..., no ens ha convidat a participar, no ens ha convidat a participar i nosaltres sempre estam per la labor d'ajudar; ens convidi a participar, tal vegada se'n durà una sorpresa, que li duren una feina ben feta i podrà fer més via.

I vostè em diu: és que o ha de ser per qüestions mediambientals o d'urbanisme.

A veure, a veure, si nosaltres tenim un sector que té uns 35.000-40.000 cotxes i ens posam en 80.000 cotxes, hi ha un problema clar d'ordenació i és on dormen els cotxes cada dia, i és un problema clar d'urbanisme, que és on dormen els cotxes cada dia. És a dir, Sr. Barceló, què vol que li digui? Vostè té 40.000 cotxes que ara se'n van cada dia, que han ocupat un espai urbanístic ordenat, que realment els cotxes són per aquí i per allà, a descampats.

I després té una altra qüestió que és la de consum, que podem anar més lluny i tot: quantes empreses d'aquestes han estat multades i amb quins doblers, per haver enganat la gent amb el contracte que els ha fet? Per l'amor de Déu!

I ja no li parl més de les emissions de CO₂ que farien aquestes, que també seria una qüestió mediambiental. Seria important saber a la seva intervenció pròxima quantes inspeccions s'han fet i quants d'inspectors té.

Miri, Sr. Barceló, vostè és d'un partit que sempre ha defensat la petita empresa d'aquesta terra, el comerç. Estar devora el petit comerç és legislar per a ells, per això nosaltres els varem donar suport quan varen posar en marxa una moratòria per a les grans superfícies. Estar devora les petites i mitjanes empreses com són aquestes és saber regular i legislar per a ells.

I amb aqueixa teoria dels paquets nosaltres no hi estam d'acord. Vostè vol fer un paquetot; un paquetot l'únic que pot ser és que li caigui damunt, com al Sr. Delgado, que al final, paf!, es varen estampar. I vostès han hagut de venir i l'han de modificar, hi estam d'acord. Idò potser la política dels paquetets petits és la política de l'atenció a les persones més directament, i més coneixent els problemes que té el sector, i no dins una llei general turística que fugirem de la gent que pateix, que en aquest cas són aquests empresaris que hi ha aquí.

Davant aquesta situació jo crec, Sr. Vicepresident, que ha d'entendre que..., vostè ens diu "primer, el lloguer turístic, després duren tota la resta"; primer, el que sigui necessari. Aquí hi ha tres qüestions, que avui en parlarà després amb el Sr. Melià, del lloguer turístic, tres qüestions que vostè sap que podrien donar una idea a la societat que estam fent qualche cosa perquè aquesta sensació que hem tengut aquest estiu canviàs; el lloguer de cotxes n'és una i el lloguer turístic n'és una altra; l'altra, la tercera, seria el tot inclòs.

Miri, ha insinuat -em preocupa- ha insinuat que no tothom ha col·laborat, i ha dit que qualcun dels petits, tampoc. D'acord. Miri, jo, als petits, si vostè els vol arriar, arrii'ls, però els petits deuen tenir 50 cotxes o 100 cotxes; només que n'hi escapi un dels que vénen en té 10.000. No mati mosques a

canonades, eh?, ha de mirar el que realment vol agafar, Sr. Barceló. No intenti fer quedar malament els petits, que els petits estan... estan marejats, estan com a desnonats de veure que gent que no paga cap impost en aqueixa terra els fa una competència deslleial que els fa cada any tornar l'empresa més petita, que han de llevar gent i que no poden mantenir una indústria tradicional que va dur l'oferta complementària turística com varen ser els cotxes de lloguer fa seixanta anys. D'això estan ells preocupats; si n'hi ha qualcun que no ha complit, idò que compleix, però el maldecap no és aquest que té 50 o 100 cotxes, o 200, el maldecap és que, només se n'hi escapi un dels altres, se n'hi han escapat 10.000, de cotxes.

Nosaltres li reiteram que el volem ajudar. No volem res més, no direm res més, hem dit el que havíem de fer, hem posat damunt la taula un problema que ens pensàvem que vostè l'agafaria com a bandera perquè el sector es volia regular. L'únic que ens agradaria és que no ens trobem a principi de temporada turística amb la mateixa situació, perquè aquestes empreses que avui estan pujant els cotxes de lloguer als vaixells en el moll de Palma estan planificant quants de cotxes més duran l'any que ve, i tots els cotxes més que duguin aqueixes empreses l'any que ve seran cotxes menys per a les petites i mitjanes empreses de Formentera, d'Eivissa, de Mallorca i de Menorca, i jo som de Balears i no vull que els fora ens facin els comptes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Intervenció del Sr. Vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme per un temps de cinc minuts.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, Sr. Font. De fer una cosa darrere l'altra, no; les estam fent totes a la vegada. No s'ho creurà, perquè no estam esperant a acabar el lloguer turístic per començar la resta, no, en la resta ja hem començat a treballar. En qualsevol cas, en qualsevol cas, el Govern no ha estat aturat quant a normativa des del primer dia, perquè en menys d'un any s'ha tret un decret llei que aturava els desastres urbanístics i territorials més grans de la Llei Delgado, de la Llei Company, i s'ha tret també un impost de turisme sostenible, la llei i el reglament, i a la vegada vàrem començar a fer feina en el lloguer turístic i en la reforma més ampla de la Llei turística, que és prou complexa i que afecta prou competències de distints àmbits del mateix govern o d'altres administracions com perquè la traguem a la lleugera. Tampoc no es tracta de fer paquets petits ni de fer paquets grossos, es tracta de fer una reforma de la Llei turística on tot s'encabeixi, perquè no prioritzaré el tot inclòs per damunt dels *beach clubs*, perquè el que farem és introduir les modificacions dins la Llei turística, que vendran ben aviat.

I, efectivament, els convidam a participar, li ho he dit moltes vegades, els convidam a participar. El mes d'abril varen tenir un document damunt la taula de lloguer turístic; quan tinguem un document de treball evidentment també els el

passarem, i parlarem amb tots i cada un dels grups parlamentaris.

Em diu "on dormen els cotxes?", problema d'urbanisme. No voldrà que ara també el Govern hagi de controlar el que són competències dels ajuntaments, perquè li vull recordar que el sòl, si aquí on tenen llicència o no tenen llicència per estar els cotxes, si és sòl rústic o si és en sòl adequat, industrial o el que sigui, és propi dels ajuntaments, són els ajuntaments que ho han de fer, i en aquest sentit n'hem parlat moltes vegades amb l'Ajuntament de Palma.

En tot cas estic d'acord a fer una legislació que defensi les empreses de les Illes Balears, que defensi les empreses de les Illes Balears, però que se'ns aguantí jurídicament, que no ens la tombin a la primera de canvi, i evidentment aquí demanarem la col·laboració de tothom, i la col·laboració passa... Jo no he insinuat que no tothom ha col·laborat, ho he afirmat, no tothom ha col·laborat, no és una insinuació, i no he distingit entre uns i altres; no tothom ha col·laborat, com per desgràcia molts -i no distingesc tampoc entre grossos i petits- estan efectivament radicats a la península i paguen impostos a la península, però no és una qüestió de petits o grossos, és que el sector en general està així, per desgràcia, i això no volem que segueixi així, hem de canviar-ho, i per tant evidentment estam disposats a col·laborar.

Estam disposats a escoltar, estam disposats a dur a terme la regulació millor en aquest sentit. Ara, també entenguin que cada un del temps va així com va, i quan tinguem aquesta modificació de la Llei turística la parlarem entre tots, la parlarem entre tots i la posarem damunt la taula, i hi haurà una informació pública, i hi haurà un debat en el Parlament, i hi haurà tota una sèrie de tràmits en què tant les entitats i les empreses com els grups parlamentaris podran col·laborar, per descomptat que sí, per descomptat que sí. I a més el nostre compromís i el nostre tarannà és que nosaltres durem una proposta, perquè s'han de dur propostes sobre les quals treballar, però no serà una proposta tancada. Sempre ha estat el meu tarannà i la meua manera de fer les coses: es durà una proposta oberta per escoltar, i si qualcú té bones idees, si qualcú té idees interessant que es poden ficar i es poden introduir, evidentment les escoltarem i evidentment estam disposats a tenir-les en compte, faltaria més. No tenim la pretensió de tenir la veritat absoluta, no som el govern que hi havia la passada legislatura, que passava corró, i per tant parlarem de tot el que faci falta, i a més li agraesc la voluntat de col·laboració, i escoltarem tothom. Ara, també entenguin que hem de fer les coses quan toca i les hem de fer ben fetes, sobretot, perquè s'aguantin.

La preocupació perquè les coses vagin bé li puc assegurar que és del Govern, li ho puc assegurar, i que hi hagi problemes de saturació a les nostres carreteres li puc assegurar que la compartim, i evidentment hem de posar totes les mesures que tinguem damunt la taula, jurídiques, econòmiques, etc., perquè això, evidentment, de cara a la pròxima temporada turística sigui molt millor que no en aquests moments.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

VI. Compareixença del conseller competent, per tal de donar compliment de la resolució derivada de la Moció RGE núm. 9927/15, relativa a rescat energètic (escrit RGE núm. 10516/16, presentat pel Grup Parlamentari Popular).

Passam a sisè punt de l'ordre del dia, que correspon a la compareixença del conseller competent per tal de donar compliment de la resolució derivada de la Moció RGE 9927/15, relativa a rescat energètic, escrit RGE núm. 10516/16, presentat pel Grup Parlamentari Popular.

Intervenció, per part del Grup Parlamentari Popular, de la Sra. Fernández per un temps de deu minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Sr. Conseller, a ver si se toma esta comparecencia un poco mejor y yo tengo más suerte y me concreta un poco más que en la anterior.

Antes de entrar en la comparecencia quiero decirle que yo no tengo y nosotros no tenemos ningún problema que negocie con Podemos lo que considere oportuno. De hecho parece que si todo lo negociasen tan bien como el punto que discutíamos les iría mucho mejor, pero también entienda que si algo se ha aprobado aquí, aunque sea a propuesta de Podemos, podamos preguntar nosotros también. Y también quiero comentarle que antes de poner en duda y en cuestión, que yo vuelvo a reivindicar que este tipo de comparecencias es para que ustedes expliquen el cumplimiento y cómo se están llevando a cabo las propuestas que se aprueban, también podría revisar como contesta su conselleria las preguntas de solicitud de respuesta escrita, porque si a preguntas concretas ustedes contestan con vaguedades pues no se extraña que después nosotros aquí queremos pedir más información.

Entrando en las propuestas y en los puntos que se aprobaron en esta moción, también con enmiendas de otros grupos políticos, la primera de ellas hablaba de un pacto contra la pobreza energética trabajando conjuntamente con las administraciones, las empresas y las entidades sociales. Teniendo en cuenta el concepto que tiene usted de coordinación no sabemos muy bien cómo se ha materializado exactamente este pacto, sabemos que se tuvo una reunión con diferentes entidades, con las empresas, que fue cuando se anunció la moratoria en el corte de los suministros el pasado invierno, cosa de la que nos alegramos, pero nos gustaría saber si se han mantenido más reuniones con los diferentes ayuntamientos, con las diferentes entidades, si se han seguido, si se han revisado, si se ha cumplido esta moratoria.

El punto número 2 era promover el convenio firmado por la FELIB y Endesa y promover convenios similares con otras compañías eléctricas. Nos gustaría saber cuántos ayuntamientos se han adherido al convenio que ya se firmó la pasada legislatura entre la FELIB y Endesa, si se han firmado nuevos convenios entre la FELIB y otras compañías, y evidentemente

también cuántos ayuntamientos se han adherido a estos nuevos convenios.

El punto número 3 decía que se canalizarían las ayudas destinadas a paliar la pobreza energética mediante los ayuntamientos porque considerábamos que son los que mejor conocen la situación y es la primera puerta a la que se dirigen los ciudadanos.

En este sentido, el punto número 5 hablaba de la creación del fondo autonómico para el rescate energético de la ciudadanía dotado con un importe suficiente. En este sentido, sabemos que se creó o se impulsó la creación de un fondo con 200.000 euros iniciales, que ya le digo que suficiente desde luego no es, porque solamente, que es el ámbito que más conozco, con las ayudas económicas que da el Ayuntamiento de Palma en este sentido no tendríamos ni para empezar, pero ya es un inicio estos 200.000 euros. Pero nos gustaría saber si se ha cumplido el punto 3, es decir, si todas las ayudas se han canalizado a través de los ayuntamientos o no.

El punto número 4 era instar al Gobierno central a hacer una evaluación de la aplicación y la efectividad del bono social. Hemos podido leer y hemos podido constatar que sí que se han hecho una serie de reivindicaciones y reclamaciones al Gobierno central en materia de energía, pero al menos no hemos podido leer o no ha aparecido recogida esta petición. Y antes que nos diga le puedo decir que nosotros, como Partido Popular de las Islas Baleares, sí que hemos trasladado al Gobierno y al Partido Popular nacional la necesidad de que se revise este bono social para adecuarlo realmente a las necesidades y que sea eficaz y efectivo.

El punto número 6 hablaba que en la contractación de servicio de abastecimiento energético se incluyesen parámetros de puntuación que valorase la aportación mínima de un 1% anual del volumen de facturación al fondo de rescate energético, ¿esto se ha hecho? ¿En cuántos contratos se ha hecho? ¿Cuál es el importe total, si las preguntas anteriores son afirmativas? ¿Qué se ha destinado a este fondo de rescate energético?

El punto número 7 hablaba que en el plazo de dos meses se pondría en marcha una campaña informativa para dar a conocer los derechos y los recursos de los consumidores más vulnerables y a todos aquellos que estuviesen afectados por la pobreza energética. Nos gustaría saber si se ha hecho, porque no hemos visto nada, hemos visto que sí se han hecho otras campañas, como una para comprobar el cumplimiento de contar con la etiqueta de eficiencia energética para las viviendas de alquiler y en venta, pero esta campaña, al menos nosotros, no la hemos visto.

El punto número 8 hablaba de crear y dotar de medidas para la rehabilitación de viviendas dando prioridad a las familias en situación de vulnerabilidad. Si nos puede contestar qué se ha hecho en este punto.

Por último, el punto número 9, de impulsar un marco de cobertura social o una moratoria sobre un servicio mínimo de suministro eléctrico para evitar que ningún hogar considerado vulnerable se quedase privado de este mínimo energético.

Sabemos que se hizo esta moratoria para el invierno pasado, preguntamos si se va a volver a hacer, si han hablado ya con las empresas para lo que se refiere este invierno, si tendrá algún tipo de cobertura jurídica o legal o será a voluntad de las empresas, como parece que ocurrió el año anterior.

Muchas gracias.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Per contestar té la paraula el Sr. Pons, el conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta segona. Sra. Fernández, acaba de començar amb un, crec, que amb un plantejament que sí és necessari fer-lo, d'acord?, després entrarem a la moció en concret. Vull fer la referència que nosaltres, almanco, sí que hem actuat i hem aturat el cop important que suposava i representava que a cap família en situació de pobresa energètica se li tallà la llum com a conseqüència de trobar-se en aquesta situació, D'acord? Açò era una cosa que no havia succeït mai fins ara, que no hi havia hagut cap govern que s'hagués preocupat ni que hagués actuat en cap moment per fer possible, precisament, el fet que una família que no pot pagar la llum se li tallà la llum i quedàs sense llum a casa seva.

I açò és un canvi que s'ha produït aquesta legislatura, que és el canvi més important de tots, el més important, i jo crec que és el moment de posar en valor, o jo almanco vull posar-ho en valor.

A partir d'aquí, clar, ho dic perquè, clar, vostè ara puja aquí i comença a dir, escolti!, vostès què han fet i què no han fet, i que resulta de què i si aquest punt d'aquí devora hi ha... jo li diré: el cop fort l'hem aturat i açò ens ho hauria de reconèixer. Perfecte. Idò, ja hem fet molt entre vostès i nosaltres, ja ha valgut la pena açò, Sra. Fernández, ja ha valgut la pena.

A partir d'aquí, qüestions que vostè em demana, promoure un pacte contra la pobresa energètica amb l'objectiu de trobar solucions que acabin amb la precarietat energètica de les Balears. Dia 23 de desembre es va crear la Mesa de la Pobresa Energètica i dia 18 de gener de 2016 es reunia aquesta mesa de la pobresa energètica, està formada per entitats, empreses i administracions públiques -si vol li puc passar la relació després de les que hi ha- es varen prendre mesures varies i diferents, una d'elles el fet de crear aquest fons de rescat energètic amb 200.000 euros, amb 200.000 euros, que nosaltres ho valoram d'una manera positiva perquè ha suposat un canvi de tendència evident. Ens tornarem a reunir ara, el mes d'octubre, aquest mes d'octubre la Mesa Contra la Pobresa Energètica es tornarà a reunir per preparar l'hivern, que és el que toca, d'acord?, però ara ens tornarem a reunir i abordarem l'estratègia de cara a l'hivern, quines mesures prendrem, i ara n'hi explicaré algunes.

Dins aquesta Mesa de la pobresa energètica hi ha alguns grups de treball, un lligat a la diagnosi, ens falta molt de coneixement, tenim molt poca estadística fiable que ens permeti i que sigui contrastada, contrastada. Per tant, aquí hi ha un grup de feina que fa feina en aquest sentit. I un altre que treballa amb la part del protocol per definir propostes d'actuació.

El segon punt... hi estam fent feina i és una realitat, açò no acaba ara, açò segueix, açò està viu perquè sempre sortiran nous problemes, però està viu i funciona.

Més coses que vostè em demana, promoure el conveni entre ajuntaments, FELIB i Endesa per eradicar la pobresa energètica. En aquesta del mes d'octubre una de les mesures que durem serà la signatura d'un conveni no només amb Endesa, amb totes les empreses subministradores que garanteixin que no es tallarà la llum a ningú aquest hivern ni en qualsevol altre moment a persones que, segons l'informe de serveis socials, perquè qui estableix si està en situació de pobresa energètica o no, no som nosaltres com a govern sinó que són els serveis socials de cada ajuntament, els qui han de fixar aquest criteri i a partir d'aquí que no es talli a ningú. Aquest mes d'octubre esperam açò poder-ho dur.

En qualsevol cas, al marge que hi hagi hagut conveni o no com a tal sí que li he de dir que ja en la Mesa de la Pobresa Energètica de gener d'enguany ja es va fixar en certa manera aquest compromís per part de les empreses subministradores. I aquestes crec que s'han portat, i això ho he de posar en valor, amb una certa... han complert aquest compromís que abans de tallar, després de diversos impagats, idò, hi ha hagut comunicació municipal i ens ha permès, per tant, actuar.

Les ajudes s'han de canalitzar a través dels ajuntaments. D'acord, idò, aquí devora és cert, aquí han fet un canvi perquè aquestes ajudes, bé, aquí n'hi ha unes que segur que vostè coneixerà que són les de serveis socials, que no serveixen per a açò, serveixen per a moltes altres coses més, però també evidentment per a açò, i nosaltres aquí el que hem fet ha estat canalitzar els recursos a través de les entitats, açò és Creu Roja i Càritas, que són qui realment després dels ajuntaments i els serveis socials, això vostè ho deu conèixer perfectament, els deriven a aquestes entitats i aquestes entitats els ajuden. Per tant, el que fem és traslladar o fer l'aportació d'aquests recursos econòmics a aquestes entitats.

Aquí hem estat col·laborant la consellera de Serveis Socials i la Conselleria de Territori i Energia i a finals d'aquest mes fem ara... i amb Hisenda també ens acabam de coordinar, hi haurà l'acord del Consell de Govern per fer efectiu el pagament d'aquests recursos.

Ens demanava vostè també o ens demanava aquest parlament que avaluéssim l'aplicació i l'efectivitat de l'anomenat bo social, un bo social que va aplicar aquest govern central i que jo entenc que vostès tampoc no comparteixen massa, com nosaltres, perquè diu ja que han demanat canvis, nosaltres també, ens sembla que té algunes errades importants.

Quines són les conclusions d'aquesta avaluació que hem fet nosaltres com a govern? Idò que no s'ajusta a la realitat, no arriba a qui hauria d'arribar i en canvi sí que arriba a qui no

hauria d'arribar i m'explic, li pos alguns exemples: hi ha moltes famílies nombroses amb elevats ingressos -amb elevats ingressos- que reben aquest bo social i, en canvi, ens trobam treballadors amb infrasous, amb sous molt baixos, que malauradament no poden ser beneficiaris d'aquest bo social, per tant, açò no funciona bé, ho hem de canviar. Hi ha..., les xifres estimades, a Espanya hi ha 800.000 llars, 800.000 famílies que es beneficien d'aquest bo social i que realment no n'haurien de ser beneficiàries.

Si aquests recursos els destinàssim a aquelles persones que viuen totes soles, que tenen un fill a càrrec o que..., si els destinàssim a determinats... amb sous molt baixos, de ben segur que els estariem ajudant molt més, ho hem traslladat al secretari d'estat, hem fet reunions específiques en què demanàvem açò, malauradament encara no hem rebut cap tipus de resposta. Ens demanava que creéssim un fons autonòmic per a rescat energètic amb un import suficient, al pressupost del 2016, vostè ho ha dit, ja hi havia aquesta partida dels 200.000 euros, no van als ajuntaments, van a les ONG i en aquest sentit, per tant, hi ha un canvi de plantejament, però crec que és l'encertat, ho podem discutir si vol vostè.

De la campanya de difusió per donar a conèixer aquests drets, no hem fet una campanya específica com a tal i per tant, en açò té vostè... en aquest... té vostè raó.

Estam treballant i tenim pràcticament tancada una guia d'actuació que va destinada no només al públic en general, sinó també i sobretot està pensada per a les ONG, perquè puguin explicar la complexitat... bé, si a vegades entendre una factura elèctrica ens costa, quin és el procediment que s'ha de seguir per fer-ho possible i esperam poder-la presentar en poc temps i quan facem la presentació d'aquesta guia, després la idea era que hi poguéssim anar una campanya publicitària lligada a aquesta guia.

M'ha parlat vostè també de les ajudes a la rehabilitació... bé, d'arribar a un acord també, un punt, a les ajudes a la rehabilitació energètica d'habitatges, si n'hi ha o no, li he de dir que dia 5 de juliol vam publicar una convocatòria per a la millora de l'eficiència energètica als habitatges i que té un punt que és la prioritització de les llars vulnerables, definides com a tal per part de serveis socials, per tant, açò és també una convocatòria que hi ha des d'aquest mes de juliol.

I finalment, es parlava de fixar una moratòria per evitar que es talli la llum a cap ciutadà, crec que aquest és el cop que realment hem aconseguit. No hi ha una moratòria legislativa per a tal, no hi ha una llei com a tal, però sí que qui té la capacitat de fer-ho que són les comercialitzadores, hi ha aquí acords fixats en mesa que estan complint i que insistim: sempre que vénen certificats a través dels serveis socials municipals no s'ha tallat la llum a cap ciutadà en aquest hivern 2015-2016 i tampoc -i esper que així sigui- es tallarà la llum a cap ciutadà en aquest proper hivern 2016-2017.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, conseller. Intervenció en torn de rèplica del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Gracias, presidenta. Sr. Conseller, se lo hemos reconocido que fue una buena medida la moratoria que consiguieron aprobar, es una de las cosas que le he dicho; ahora bien, creo que también es muy injusto que usted diga que ningún gobierno se había preocupado hasta que ustedes llegaron sobre la pobreza energética porque esto es incierto y la prueba está en... una de las cuestiones que ustedes parece que criticaban, pero que después sí que han vendido muy bien, es este convenio que se impulsó desde el Govern entre la FELIB y Endesa precisamente para que no cortase el suministro a las familias más vulnerables y también en la legislatura pasada, el Gobierno, que usted dice que no se preocupaba lo más mínimo, creó una línea específica de ayudas para los suministros a través del Plan de prestaciones básicas para que los ayuntamientos tuviesen más dinero para dar cobertura a esta necesidad.

Puedo reconocerle y le reconoceremos siempre si ustedes van mejorando, si ustedes cuentan con más iniciativas para, evidentemente, solucionar la problemática, pero es injusto, aparte de incierto, que ustedes digan que hasta que llegaron ustedes nadie se preocupaba, porque como ya le digo no es cierto.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No se preocupe porque tengo la relación de los componentes de la Mesa de Pobreza Energética, sí que me preocupa que solamente se haya hecho una reunión hasta ahora y que la próxima sea en octubre, mi pregunta es, teniendo en cuenta que si la mesa es en octubre y hay que tomar acuerdos y hay que poner las iniciativas en marcha, si les va a dar tiempo a poderlas poner cuando empieza el invierno porque el invierno empezará pronto, ¿no?

Y en ese sentido sí que hay cierta preocupación, a pesar de reconocer que la puesta en marcha de la Mesa de Pobreza Energética, que se puso en marcha tras la moción que hizo el Partido Popular, es una buena iniciativa, pero tal vez en un tema tan grave como éste debería convocarse más a menudo y se debería ir revisando.

Entiendo que en estos nueve meses no se han adherido más ayuntamientos al convenio que ya tenía firmada la FELIB con Endesa, por lo que me dice, que uno de los compromisos aprobados aquí era que se promoviese para que más ayuntamientos, porque a día de hoy no están todos, se pudiesen adherir, ni tampoco en estos nueve meses se han firmado convenios aunque tengan la intención, pero en nueve meses no se ha firmado ningún convenio con ninguna otra entidad, también es algo que nos preocupa porque de intenciones evidentemente no solamente... hay que hacer política, también se deben materializar.

También nos ha dicho que el Fondo de rescate energético, estos 200.000 euros, no irá a los ayuntamientos, irá a las entidades... en este caso Cruz Roja y Cáritas, bueno, a nosotros no nos parece mal el cambio de criterio mientras haya sido consensuado con los ayuntamientos, son dos entidades de las cuales evidentemente nada podemos decir. Pero también, si ustedes anuncian el Fondo de rescate energético en enero de este año, y me está diciendo que a día de hoy todavía estas entidades no han recibido estas ayudas, la pregunta es: desde que anuncian el Fondo de rescate energético hasta ahora ¿qué es lo que han hecho con este fondo? Si se supone que era algo tan urgente, nueve meses entre que anuncian el fondo hasta que lo van a recibir las entidades que a día de hoy todavía no lo han recibido.

Y nosotros creemos que el bono social fue una buena iniciativa, pero es cierto que no ha cumplido con todas las expectativas, al menos las que nosotros consideramos y que se debe proceder a una revisión y así lo hemos trasladado y nos alegramos si ustedes también lo han trasladado al Gobierno central.

La campaña de difusión, bueno, eso creo que fue una enmienda de los grupos que les dan apoyo a ustedes que hablaba específicamente de que se hiciese esta campaña en los dos meses siguientes a la aprobación de esta moción y esto no se ha hecho, también evidentemente es un incumplimiento, pero bueno, ya nos conformamos con que se pueda hacer esta guía de actuación, que también evidentemente tengan en cuenta a las ONG, también estaría bien que tuviesen en cuenta a los ayuntamientos porque, como usted dice, son ellos los que tienen que establecer los criterios, los que más conocen la problemática y evidentemente, por ejemplo, en el convenio que se firmó entre la FELIB y Endesa son los propios ayuntamientos los que establecen los criterios de cuándo una familia está en esta situación de vulnerabilidad.

También... le vuelvo a decir, nosotros también constatamos el compromiso de las compañías eléctricas en el sentido de que quieran seguir haciendo esta moratoria, pero nos preocupa que no haya una cobertura legal y que simplemente pueda ser una declaración de intenciones, tras el primer anuncio de la moratoria, que usted dice que sí que se ha cumplido, estaría bien que si se vuelve a producir una moratoria tuviese una cobertura legal, no sé si a través de un cambio normativo o al menos de un gobierno... de un convenio que pueda firmar el convenio con estas entidades, ya sea el que hay que promover a través de la FELIB o no.

Y después, Sr. Conseller, decirle que está muy bien, usted dice el cambio de rumbo y demás, que eso tampoco lo compartimos demasiado, pero si ustedes aprueban y dan apoyo a estas propuestas, no le sorprenda que nosotros pidamos su cumplimiento, por mucho que hayan hecho otras. Y la excusa esa de que basta con que hagamos un poquito porque el PP lo hacía peor, sinceramente creo que, con temas tan delicados como éste, esa excusa no sirve y además es incierta.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Contrarèplica, el Sr. Marc Pons té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En algunes coses encara ens acabarem posant d'acord; parlam prou, crec que està bé. Faig la matisació: és cert, la legislatura passada... jo no m'he referit al fet que ningú no fes res; els únics que van fer cosa van ser els ajuntaments; és cert, en l'àmbit municipals els ajuntaments varen ser els únics que van prendre una certa iniciativa, i la FELIB, i la FELIB... No, home, si es vol penjar vostè la medalla, però la qüestió és que no vam veure res. I serveis socials tenen les ajudes que tenen, que serveixen per a tot. I no és que ara haguem fet un poquet més, no, és que abans tallaven la llum als ciutadans i ara no els la tallen. Aquesta és la gran diferència, aquesta és la gran diferència, passam de zero a cent i feim un canvi radical. Açò és la gran diferència. Després a partir d'aquí podem entrar en matisos, però el que és evident és que hi ha hagut un canvi substancial que ens permet canviar radicalment un plantejament de l'altre, i ho hem fet en aquesta legislatura. Però jo no insistiria per aquí perquè té poc recorregut a fer.

Em demanava vostè "volem un canvi legislatiu, volem un canvi legislatiu que garanteixi aquesta moratòria". No demana poc, vostè. No, sí, sí, vostè m'ha dit "volem un canvi legislatiu que consolidi aquesta moratòria". Home, nosaltres hem estat més pragmàtics i el que hem fet ha estat tancar acords a través de la Mesa d'habitatge, la Mesa de pobresa energètica, per garantir-ho, perquè allò de dir que no es tallarà la llum a aquells que no la paguen, si la llei ens deixa fer-ho, l'estatal seva, en podem parlar, però no ho farem, açò, i vostè ho sap, perquè el que hi ha a Madrid no permet aquestes coses. Què hem fet nosaltres? A la Llei d'habitatge que aprovarem..., començarem a tramitar dins aquest trimestre, hi ha un títol específic que parla de la pobresa energètica, i aquest títol específic que parla de la pobresa energètica defineix algunes coses; quines?, idò defineix precisament el que és la pobresa energètica, i per tant fixam per llei la definició i el dret que té tothom de poder-s'hi acollir, cosa que fins ara no existeix, no existeix, i ens movem en una certa interpretació del que fan els serveis socials, i açò sí està ja perfectament regulat, perfectament quantificat, i hi haurà més coses, perquè aquesta llei de pobresa energètica, aquesta llei d'habitatge on hi ha el títol específic de pobresa energètica, incorpora persones amb dependència energètica, aquella gent que necessita de maquinària connectada tot el dia a ca seva per poder... Bé, idò tot açò seran ajudes que aniran beneficiades directament a aquestes persones; i n'hi haurà més, fins i tot, encara, perquè hi haurà obligacions d'informació per part de les empreses subministradores d'avisar, d'explicar si es troben en aquesta situació com ho han de fer per recórrer. Per tant feim canvis i anam millorant cada vegada més el plantejament.

En aquest sentit crec que per part nostra poques coses més a explicar. Crec que estam fent la feina, va per bon camí, hi ha un camí que està marcat, és fruit de l'acord amb tothom -veig que aquesta vegada vostè no m'ho ha qüestionat, tampoc-, per

tant no feim les coses tan malament, i estam en qualsevol cas a disposició seva per resoldre-li els dubtes que tenguí.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

VII. Compareixença del Sr. Vicepresident i Conseller d'Innovació, Recerca i Turisme, per tal de donar compliment de la resolució derivada de la Moció RGE núm. 1970/16, relativa a nou model de reconversió turístic (escrit RGE núm. 12527/16, presentat pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS).

Passam al setè punt de l'ordre del dia, que correspon a la compareixença del Sr. Vicepresident i Conseller d'Innovació, Recerca i Turisme, per tal de donar compliment a la resolució derivada de la Moció 1970/16, relativa a nou model de reconversió turístic.

Intervenció per part del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta en funcions. Sr. Conseller, suposam que en part ja ens ha respost o ja ens ha donat els arguments a la primera compareixença, perquè supòs que ens dirà que moltes de les coses que estan pendents de compliment aniran a aquest gran paquet de modificació de la Llei del turisme, ho suposam.

A vostè li sembla de sentit comú, això, però nosaltres entenem que hi ha necessitats urgents, que fa un any i sis mesos que vostès són al Govern i que haurien d'haver tengut ja una tramitació parlamentària i que tenguéssim ja aquí una proposta concreta sobre la qüestió.

Vostès han passat molt de temps, per exemple, amb el tema del tot inclòs, atacant el Partit Popular per la seva omisió, per la seva... per la seva regulació permissiva en relació amb aquest producte turístic. És vera que la moció o la iniciativa que es va aprovar deia que abans que acabàs el 2016 hi havia d'haver la regulació en aquest parlament; ens demanam si efectivament en aquests dos mesos que queden realment tendrem aquesta regulació, si vostès s'han posat aquest termini, si abans que acabi el 2016 haurà entrat al Parlament aquesta modificació de la Llei de turisme, perquè això és el compromís que tenim en seu parlamentària, i vostè ens deia abans "no, no, és que aquí s'ha de fer una tramitació", i efectivament s'ha de fer una tramitació, com en tots els projectes de llei, i vostè mateix deia que hi ha d'haver un tràmit d'informació pública i segur que hi haurà moltes al·legacions, i per tant aquí hi ha una feina que consumirà un temps, i per tant tenim dubtes que en relació amb aquesta qüestió del tot inclòs fins i tot es pugui complir el termini que ens hem donat fins a final de 2016 perquè entri al Parlament el projecte de llei que ha de fer el Govern.

El segon punt de la iniciativa parlamentària de la qual demanam el compliment és també el lloguer turístic. Aquí sí que l'incompliment és clar en els terminis. I vostès -ho vaig dir l'altre dia a la comissió parlamentària, que vàrem debatre una iniciativa nostra en relació amb aquesta qüestió- vostè estan, en la nostra opinió, canviant el seu parer i la seva posició en relació amb aquesta qüestió del lloguer turístic, perquè durant la campanya electoral la seva aposta, l'aposta de tots els grups dels partits d'esquerra era facilitar, facilitar el lloguer turístic, i l'altre dia el Sr. Jaume Font va llegir expressament el programa de MÉS per Menorca, que deia "facilitar", que facilitar és més que regular, ho vaig dir en comissió, facilitar vol dir que vostès tenien una aposta perquè es pogués fer aquest lloguer turístic. Efectivament sempre deim amb uns criteris de qualitat, efectivament, però aquest lloguer turístic s'havia de fer i nosaltres vàrem presentar una iniciativa perquè el que intentam és col·laborar, donar idees, intentam fer aportacions i orientar la política del Govern, que és una de les missions que té aquest parlament.

I vostès ens diran: "Vostès podran participar en la tramitació parlamentària"; només faltaria, això no ho poden evitar de cap manera, que puguem participar en la tramitació parlamentària; bé, de cap manera, diguem, legal, no poden evitar que participem en aquesta tramitació parlamentària. Però més enllà que puguem exercir el nostre dret legítim a presentar esmenes, cosa que ja dic que vostès no poden evitar, ens agradaria que la participació anàs més enllà d'això, i per tant vaig expressar en comissió -ho dic avui en el Ple, ho ha dit el Sr. Jaume Font- que nosaltres li estenem la mà i que ens deixin participar, no *a posteriori*, quan vostès tinguin un document tancat, preparat, que tots sabem això, que després l'acceptació de propostes i d'esmenes sempre és limitada.

Nosaltres voldríem participar en la redacció, en la confecció, i per això intentam fer tantes iniciatives en relació amb aquest tema del lloguer turístic, i li vàrem dir a la proposta de resolució i a la iniciativa que vàrem debatre en comissió que el nostre criteri era el de l'intercanvi de places; i el nostre criteri era que s'havia de produir un període extraordinari perquè aflorassin les places, les cases, els pisos que s'estan llogant actualment turísticament, perquè, és clar, si no hi ha places a intercanviar, si primer no han aflorat aquestes places no hi ha res a intercanviar; primer hi ha d'haver places i després hi ha d'haver intercanvi; si no hi ha places no hi ha res a intercanviar. I aquesta és la nostra filosofia. En comissió veim que se'ns va rebutjar aquesta proposta. Per tant hi ha una involució per part dels partits que donen suport al Govern en aquesta qüestió, la qual cosa ens crida molt l'atenció i ens preocupa moltíssim, perquè al final cada vegada el criteri restrictiu i el discurs restrictiu està guanyant terreny en aquesta qüestió. I nosaltres voldríem que tenguéssim en compte el que vostès deien en campanya, que el lloguer turístic socialitza els beneficis del turisme, que té efectes molt positius sobre la restauració, sobre el comerç, sobre molts de sectors econòmics que en teoria volem potenciar.

Per tant, el que li reclamam és que compleixi el termini legal, incorporat a una llei, que és la Llei de l'impost de turisme sostenible, que compleixi l'acord parlamentari i que, ja que parlen tant de diàleg, ja que bravegen tant que són un govern obert a la participació, ens deixin participar, més enllà del que

marca l'ordenament jurídic, que és poder fer esmenes la qual cosa, evidentment, això, ja dic, no ho poden evitar.

El tercer punt d'aquesta iniciativa parlamentària és el punt relatiu a la millora de les connexions aèries. També hem insistit sobre aquesta qüestió, en temporada baixa entenem que un dels problemes existents per aconseguir la desestacionalització és que hi hagi vols, si no hi ha vols és més difícil que els establiments turístics puguin obrir més temps i, per tant, més enllà d'alguna cosa concreta que vostè ha expressat en aquesta cambra al llarg d'aquesta legislatura, voldríem saber quina mesura ha donat compliment a aquest acord.

I finalment el tema de la planificació. Vostè deia al Sr. Jaume Font: bé, és que el tema d'on dormen els cotxes és un tema, municipal, ha dit. No, no és un tema exactament municipal, és un tema de planificació territorial i de planificació urbanística. I hi ha una planificació territorial des de l'àmbit turístic, abans l'anomenàvem Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística, que ara en diuen PIA, etc., per tant, vostès també participen en una planificació territorial des del punt de vista turístic i aquesta planificació incideix en tot, incideix en els cotxes de lloguer i incideix en els futurs lloguers turístics que es puguin realitzar. Sabem que han fet una col·laboració amb el consell per tirar endavant aquest PIA, però ja sap que la nostra opinió és que serà molt lenta i, per tant, entenem que hi ha d'haver un règim transitori que doni solució a totes aquestes qüestions: lloguer turístic, cotxes de lloguer, tot inclòs, etc., independentment que determinades qüestions hagin de ser tractades i hagin de trobar la seva solució definitiva en aquesta planificació que serà a llarg termini, que no serà d'aquí un any, ni d'aquí dos, possiblement.

Per tant, els convidam a donar compliment i els convidam sobretot a complir amb aquesta paraula que es diu diàleg. Ens deixin participar en l'elaboració i en la confecció d'aquesta normativa.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Intervenció del Sr. Vicepresident i conseller d'Innovació, Recerca i Turisme el Sr. Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies, Sr. President. Bé, el Govern efectivament, té ben clara la transversalitat de la qüestió turística, afecta tots o quasi tots els sectors econòmics de les Illes Balears, per tant, ha de ser tractat entre tots. Torn reiterar, efectivament, la nostra voluntat de diàleg, de consens. Abans d'aprovar les lleis i els reglaments parlarem amb el màxim d'actors possibles, ja ho fem, parlem amb el màxim d'actors possibles i, evidentment, això, cada un dels sectors també tindrà el seu moment oportú per parlar-ne. Una altra cosa és que totes les propostes que es

facin siguin assumibles, vostè parlava del tema d'obrir en el tema de lloguer turístic un període perquè tothom es pugui donar d'alta, bé, això té conseqüències que també s'han de tenir en compte.

Començaré precisament pel lloguer turístic. Bé, efectivament parlem d'un mercat que ha canviat les regles totalment i ha suposat un creixement exponencial de l'oferta de places turístiques, al marge de la normativa. Jo crec que tots estam d'acord amb aquesta qüestió. La regulació per tant, pensam que ha d'ordenar aquesta oferta i ha de corregir les distorsions que pugui haver produït. No hem deixat de pensar que efectivament, té efectes positius i efectes positius sobretot als municipis d'interior, però tampoc a ningú no se li escapen els efectes que pot tenir a zones urbanes, parl principalment de Vila i de Palma.

Per cert, els acords pel canvi parlen de regular, ho dic perquè quedi clar quin és el programa que aplicam, són els acords pel canvi que hem pactat entre tots i parlen de regular el lloguer turístic, em sap greu si la paraula no li agrada, però és el que es va recollir en el lloguer turístic i es va recollir fa més d'un any, que és quan es varen firmar.

Com deia, és necessari introduir condicions de qualitat, mediambientals, de respecte a la convivència entre residents i turistes, perquè l'activitat no es torni incontrolable i acabi produint tot l'efecte contrari i és que acabi anant contra el model turístic. A més, com he dit abans, cada una de les illes és un món, cada un dels municipis dins la mateixa illa també té les seves peculiaritats i, per això, és fonamental tant la participació dels consells insulars, com dels ajuntaments, a la normativa definitiva. Perquè, evidentment, a ningú se li escapa tampoc, que la situació d'Es Pujols, de Ferreries, de Dalt Vila o de Petra no tenen res a veure.

Com que té una dimensió territorial i urbanística, és fonamental respectar les competències que tenen els consells insulars, precisament en ordenació territorial i urbanística, a més de la turística, que la tenen, a excepció de Mallorca.

Per tant, haurien de ser els ajuntaments, a través de la seva planificació urbanística, i sobretot els consells insulars, a través o bé del PTI, o bé del PIAT, els que determinessin com es regula definitivament l'ús turístic residencial. Però també tots som conscients i vostè n'ha fet esment, que el PIAT o el PTI o la modificació de qualsevol d'aquestes normatives no és d'un dia per l'altre. Per tant, on és la clau? La clau es troba en com abordam transitòriament la qüestió, i aquí és on treballam, amb els consells insulars principalment, perquè entre tots consensem la transitorietat del model. Des que aprovem la llei, l'any que ve, entre que es tramiti una cosa i l'altra, serà l'any que ve, fins que el PIAT o el PTI hagin pogut abordar aquesta situació, com abordam la transitorietat, i aquí rau la qüestió fonamental des del punt de vista jurídic, turístic, econòmic, etc. I en això treballam i ja estam molt a prop de tenir una proposta concreta en aquest sentit.

I sempre partint de la base del respecte de les competències que té cada administració. Com he dit, quan acabem de polir aquest esborrany, que puguem treballar amb els consells insulars, evidentment serà el moment ja de donar-li format

jurídic, en forma d'avantprojecte, amb l'exposició pública perquè tothom hi pugui col·laborar. Mentrestant, seguim fent reunions, n'hem fetes durant aquestes mesos, no només amb les administracions, també amb federacions hoteleres, amb APTUR, amb PIMEM, amb tothom, ens reunim i recollim les aportacions.

Tot inclòs. Vostè diu que jo o el meu grup va ser especialment bel·ligerant amb el tot inclòs. Doncs, ara li donaré les xifres, hem fet una campanya d'inspecció aquest estiu a posta precisament per a control dels serveis de pensió completa integral. S'han revisat 80 establiments del total de 254 que estan donats d'alta i que ofereixen pensió completa integral, alguns en exclusiva, 34, i 220 que ho ofereixen amb altres règims d'allotjament, per tant, ofereixen tot inclòs no de manera exclusiva. La campanya s'ha centrat en els establiments que precisament no estaven inscrits en el registre diferenciat que s'estableix a la normativa i s'ha fet a través d'una recerca informàtica per comprovar qui oferia aquesta forma d'allotjament. Com he dit hi ha hagut 80 establiments inspeccionats, s'han aixecat 16 actes d'infracció, això suposa que s'han visitat, per tant, més d'una tercera part dels establiments que ofereixen pensió completa integral. Estic donant xifres de Mallorca que, com sap, és on tenim competències en ordenació turística, una tercera part dels establiments.

Compararé amb el que s'havia fet el 2014 i el 2015, perquè el 2016, com he dit, s'han aixecat aquestes inspeccions i s'han fet; el 2014, es va fer la recerca informàtica, no hi va haver campanya d'inspecció, no hi va haver cap acta d'inspecció, cap, zero. El 2015 es va fer recerca informàtica, no hi va haver campanya d'infracció, no es va aixecar cap acta d'inspecció. Aquí crec que hi ha la diferència entre uns i els altres amb la mateixa normativa, amb la mateixa normativa. I estic d'acord, estam d'acord tots que s'ha de canviar aquesta normativa.

Una normativa que s'ha de canviar perquè actualment l'únic que tenim és que els usuaris de serveis turístics de tot inclòs no poden treure els aliments i begudes fora de l'establiment i que han de presentar un pla de qualitat, i han de comunicar a la conselleria o al consell insular si ofereixen o no el servei de pensió completa integral. Bé, des del nostre punt de vista això és insuficient i, per tant, des de la Direcció General de Turisme establirem noves qüestions de qualitat: volem entrar, per exemple, en el tema del consum d'alcohol en els establiments que ofereixen pensió completa integral; volem entrar en el percentatge mínim de serveis per volum de plaça i, a més, incidir un poquet més sobre la prohibició de menjar i begudes de l'establiment, que actualment no està suficientment ben regulada.

Això anirà, efectivament, dins el paquet de la reforma de la Llei turística, que no serà un paquet, serà la reforma de la Llei turística, que no seran paquets, com li he explicat abans, sinó que, immediatament després de presentar la de lloguer turístic, presentarem l'altra. I la meua voluntat hagués estat presentar-ho tot plegat, però, atès que agrada fer paquets, almanco n'hem fet dos.

Tarifes, aerolínies, bé, primer de tot, el Govern, com sap, ha fet passes per la tarifa plana, aquesta afecta més als residents

que als turistes, però també anam en aquesta línia. La primera vegada que es fan passes importants, en aquest cas des de la Conselleria de Mobilitat i hem treballat, tant des de Mobilitat com des de Turisme, amb les distintes aerolínies per millorar les connexions. Hem publicat convocatòries de comarqueting per fer feina l'administració amb el sector privat, conjuntament, de tal manera que es donen incentius a les aerolínies perquè ofereixin més vols durant l'hivern. Hem promocionat la temporada de tardor, hivern i primavera, productes turístics enfocats precisament en aquestes temporades, perquè de res ens serviria lluitar per tenir més vols si llavors no tenim el producte per oferir als visitants. I treballam també per aquest millor repartiment dels turistes per aconseguir llocs de feina fora dels tres mesos d'estiu.

De fet, aquest hivern s'ha aconseguit incrementar les places disponibles i li donaré la comparació entre la temporada d'hivern de 2015 a 2016 amb la temporada d'hivern 2016-2017: el novembre, es va passar d'1.022.000 places, seients, concretament, a 1.120.000; el desembre es varen oferir, l'hivern anterior 927.000 places, en aquest 1.020.000; el gener hem passat de 930.000 seients a 1.007.000; el febrer, 979.000 seients es varen oferir, 1.019.000 en aquest hivern, i el març hi ha una lleugera baixada d'1.150.000 es passa a 1.050.000. El global és que hem passat de l'hivern 2015-2016 a un total de 5.009.000 seients oferts per part de les distintes companyies aèries a l'hivern de 2016-2017, 5.218.000. Això és un increment del 4,17% i l'increment de moviments globals ha estat de l'1,16%. Per tant, hi ha hagut resultats.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Barceló, hauria d'anar acabant.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milla):

Moltes gràcies. Acab, amb el tema del darrer punt, que és el de la promoció de la cooperació i coordinació amb els consells insulars. Evidentment fem feina contínuament amb els consells insulars, més que mai es fa feina amb els consells insulars, ells ens ho han reconegut, que ha canviat totalment, des del Govern ja no es diu als consells com han de fer les coses o tractar-los com a menors d'edat, sinó que es fa feina conjuntament amb els Consells de Menorca, Eivissa, Formentera i Mallorca, no només per avançar amb el traspàs de la competència en turisme, com es va acordar ahir a la Conferència de Presidents, al llarg de 2017, sinó per fer més efectiva, més racional i més eficient la feina conjunta en promoció turística, en ordenació turística, etc., per tal de racionalitzar despeses i donar una imatge comuna.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. En torn de rèplica, pel Grup Parlamentari El Pi el Sr. Melià, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies. Bé, jo no voldria fer una caricatura sobre això dels paquetets i els paquets, però, bé, escolti, vostès són els que impulsen, per exemple, una gran modificació de lleis de règim local que consisteix que els plenaris es puguin gravar per televisió, la qual cosa a nosaltres ens sembla bé, però bé, tramitam una llei per a això. Per tant, amb més motiu, en la nostra modesta opinió, podem tramitar una llei només per al tot inclòs, o tramitam una llei per canviar el nom a la capital i anomenar-la Palma en lloc de Palma de Mallorca, la qual cosa també a nosaltres no és que ens creï un problema, però bé, dediquen una llei a això i una ponència i una comissió, doncs la podríem dedicar al tot inclòs, crec jo.

Vostè trobarà que això són minúcies, no ho sé, no està tan malament fer... per fer, si això ens serveix per guanyar en eficàcia, benvinguts siguin els paquetets, benvinguts siguin, perquè el que no hauria de ser és una excusa que hem de fer una cosa molt, molt gran i, com que cream una hipòtesi de feina tan enorme al final no hi ha resultats o els resultats es torben molt en el temps. De vegades l'eficiència consisteix a fer blocs diversos de matèries complexes, jo crec que no té cap problema.

Jo no dic que els acords del canvi no diguin regular el lloguer turístic, el que jo li dic és que els seus programes electorals, als quals també es deuen una mica, vull dir, o han oblidat tots els programes electorals i ara només volen els acords pel canvi? Supòs que els seus programes electorals de qualque cosa serveixen, i quan vostès es presenten a les eleccions i diuen "facilitarem", perquè és el que diu textualment, "facilitarem", facilitar vol dir qualque cosa més que regular, vol dir que vostès veuen amb bons ulls aquest lloguer turístic. I jo he anat a taules rodones en campanya electoral amb vostè i amb representants del seu partit i el que vostès hi deien era que obririen el camp perquè poguessin fer lloguer turístic, i vostès deien que era absurd el que feia el Partit Popular, amb la qual cosa també estaria d'acord. Era absurd que el Partit Popular negàs que hi havia un caramull de gent que feia lloguer turístic, però és que és absurd negar-ho.

I vostè, és clar, aquí es dona una doble circumstància: una cosa és què passarà en el futur, que seria el debat de si s'ha d'incrementar o no s'ha d'incrementar aquesta oferta, i una altra cosa és el que tenim a la realitat i al present, que és que existeix. I vostès, que criticaven aquesta manera d'amagar-se i no afrontar el problema existent del present, ara resulta que confonen els dos plans del debat, una cosa és el futur, on nosaltres estam d'acord que els ajuntaments, els consells, on hi ha d'haver una planificació urbanística, on s'han de definir els usos, amb tot això estam d'acord, ens sembla molt bé, però això és el futur. El present és que tenim una oferta i aquesta oferta no l'hem de negar, l'hem de fer aflorar, o què hem de fer? Vostès tenen les eines, en lloc d'enviar els inspectors al tot inclòs, enviïn-los a Vila i a Ciutat que (...), ho tenen bo de fer, vostès ho criticaven això, però ho tenen bo de fer, perquè actualment està prohibit, per tant, posin multes, obrin expedients sancionadors, etc.

Evidentment que a nosaltres ens sembla una solució absurda perquè quan hi ha un mercat tan ample i tanta gent que ho fa i

té efectes positius, nosaltres pensam que s'ha d'aflorar. I aquest present, que existeix, no s'aturarà més perquè ja és una realitat això, no hi haurà una nova saturació per la proposta que nosaltres li formulam, recollirem el que hi ha, al contrari hi haurà una minva, perquè el que és segur és que hauran d'acomplir uns criteris de qualitat, per tant, alguns no entraran, alguns que actualment ho fan d'acord amb el criteri de qualitat no hi entraran, però fem-ho aflorar. O donin-nos una alternativa a aquesta situació, perquè de qualque manera el que hem de fer és allò a què vostès es varen comprometre electoralment, que és facilitar i treure a la realitat... -no, és clar, vostès són esclaus dels seus programes, com nosaltres, eh?, com tothom, només faltaria. Per tant, hem de controlar el futur i hem de donar sortida al present.

I nosaltres també varem fer una iniciativa..., és que vostès al començament donaven suport a les nostres iniciatives sobre el lloguer turístic, i li varem fer una iniciativa a principis de legislatura que deia que els ajuntaments, a través de la delimitació d'unitat de transformació urbanística, poguessin establir aquesta regulació, i varen donar suport a això. Però ara ja no ens donen suport, perquè ja veiem que estan en aquesta involució en contra del lloguer turístic, evidentment, que els ajuntament hi tenguin un paper important.

En relació amb les competències, la competència del Parlament és competència legislativa, és una competència que no envaeix els consells insulars, quan vostès diuen aquí -i ho diuen molt i em sembla bé, també molt legítim- hem de protegir, hem de canviar la Llei d'espais naturals, segurament no ens diuen: bé, és que això trepitja competències dels consells. No, això és una competència legislativa que a vostès els sembla molt bé que el Parlament exerceixi, per tant, això és el mateix, la normativa bàsica en turisme també correspon al Parlament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. En torn de contrarèplica, el Sr. Barceló, per un temps de cinc minuts.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Mita).

Bé, no només no hem oblidat el nostre programa electoral, és que ens sentim molt nostres els acords pel canvi, tan nostres perquè recullen gran part dels programes electorals amb els quals MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca ens varem presentar, es va recollir d'una manera... no li vull dir percentatges, però molt satisfactòria, molt orgullosos, per tant, de com es varen recollir. Una altra cosa és si es podrà fer tot, perquè evidentment hi ha coses que no depenen exclusivament de nosaltres.

Jo compartesc allò d'absurd de la regulació del Partit Popular, i en això estam precisament, per això abordam la regulació, perquè s'ha vist que la prohibició no soluciona el problema, avui se'ns envien missatges en relació amb problemes d'habitatge o problemes de saturació, amb la normativa que prohibeix, amb la normativa que prohibeix, per

tant, està clar que hem de cercar les fórmules. I les fórmules passen tant per permetre el lloguer turístic que compleixi una sèrie de requisits, siguin urbanístics, siguin de qualitat, siguin turístics, i les eines per poder perseguir aquells que no compleixin, que avui per avui no hi són, per tant, la llei també s'ha de modificar en aquest sentit.

I estic d'acord amb vostè que, efectivament, la legislació que faci el Parlament no envairà la competència dels consells insulars, perquè aquí podem fer lleis i qui les ha d'aplicar seran les distintes administracions, sigui el Govern, siguin els ajuntaments, siguin els consells, però sí que no em negarà que llavors un determinat desenvolupament de planificació urbanística i territorial correspondrà als consells, i això és el que fem.

Vostè demanava com hem de fer aflorar l'oferta actual, el present, idò aquest és el gran tema. Vostès han fet una proposta, nosaltres parlem d'una transitorietat, juntament amb els consells insulars, i veurem si entre tots l'encertam.

I li he dit, i li torn a reiterar, li ho he dit a la primera intervenció, no som infalibles, per tant, la proposta que posarem damunt la taula serà objecte... i segur, segur que tothom la mirarà amb lupa i tothom voldrà dir-hi la seva, com perquè la puguem modificar, no vendrem amb una proposta tancada, fort i no et moguis, aquesta és i d'aquí no ens movem, perquè és prou complexa i crec que ho hem de parlar bé entre tots, perquè afecta molts àmbits i molts sectors.

I vostè ho ha dit, alguns no podran entrar, hi haurà uns criteris de qualitat que faran que alguns, per molt que vulguin, no hi podran entrar. Bé, idò ho assumirem.

En tot cas, el missatge que vull enviar és que no hem estat aturats, en absolut, no deixem de recordar que una de les eines que ens ha d'ajudar a convertir l'actual model de turisme en un model millor, més sostenible és precisament l'impost de turisme sostenible, que, avui per avui, ja es presenten els projectes que es poden finançar amb el fons de turisme sostenible, que s'invertiran d'aquí al 2017, els 32 primers milions d'euros, que, en només un any, per tant...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...no només hem implantat l'impost de turisme sostenible, sinó que hem ficat la Llei de turisme, sí, perquè els projectes es presentaran ara, però es desenvoluparan dins el 2017.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, els projectes es desenvoluparan al llarg de 2017 si es presenten ara, això, els *tempus* són els que són.

Com he dit, en un any hem introduït seguretat jurídica amb els pactes urbanístics territorials, el decret llei que es va aprovar per febrer, que, efectivament, aquells aspectes més desreguladors i que atemptaven més contra el territori, contra el model turístic de les lleis Delgado i Company, i hem implantat l'impost de turisme sostenible.

Ara acabam de polir l'avantprojecte de llei per modificar la regulació de comercialització d'estades turístiques en habitatges. En qüestió de setmanes aprovarem els primers projectes de l'impost de turisme sostenible i, en poc temps, pocs mesos, a més, tendrem la proposta d'una nova llei de turisme sostenible per tal que també la tramitem entre tots i totes per tal de fer un model més sostenible des del punt de vista territorial, social i mediambiental.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS